

A SOPRONI
SZÉCHENYI ISTVÁN
GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYVE

1998/99. tanév

*...az ifjúság nevelése egy olyan országban, mely
létéhez és szabadságához ragaszkodik, tekintettel
minden honpolgárának hazája iránti kötelességére,
tökéletes kell hogy legyen.*

(Széchenyi István: Napló, Gondolat, Bp. 1978. 105. l.)

A SOPRONI SZÉCHENYI ISTVÁN GIMNÁZIUM ÉVKÖNYVE

1998/99 - es tanév

Felelős kiadó: Szakál Péter igazgató

A borítót Renner Kálmánné tervezte

Szerkesztő: Dékány Zsigmondné

Technikai szerkesztő: Egész Tamás

A fényképeket pedagógusaink és tanulóink albumaiból válogattuk

Az Évkönyv megjelenését a Széchenyi Alma Mater Sopron Alapítvány támogatta

Készült a Lővér-Print Nyomdaipari Kft.-ben

Tartalom

	oldal
Előszó	4
Szeptember	5
Október	10
November	15
December	21
Január	31
Február	35
Március	47
Április	62
Május	71
Június	84
Statisztikák	106
Az 1998/99 - es tanév tanulói	108
Legjobbaink	118
Munkaközösségeink	128
Az 1998/99 - es tanévben iskolánkban tanító pedagógusok	130

Sopron

nyújtózó tagokkal fekszel
domb-párnákon
félig alszol,
bástyacsipkéid, mint
az idő fogai
mosolyra villannak a
napsütésben

Herbszt Zoltán (1959 - 1981)

Előszó

Nyelvtanárként gyakran felteszem a kérdést órákon: *Melyik a legkedvesebb évszakod?* – és a leggyakoribb válasz: *A nyár. Miért?* – kérdezem. *Mert akkor nincs iskola – vágják rá azonnal, szinte kivétel nélkül. Gyanítom, mi pedagógusok sem reagálnánk másként.*

Bizonyára nem véletlen szülte gondolat volt a hosszú, nyári vakáció. Nem lenne könnyű tanulni-tanítani ilyenkor. Ez a csodaszép langyos éjszakák, lusta nappalok, lázas szerelmek, nagy utazások időszaka. A feltöltődésé. A természet szégyentelenül csábít, hívogat – és ugyan miért is állnánk neki ellen? Ám mielőtt megszokhatnánk és talán belefáradnánk, eljön megbízhatóan, pontosan és... kegyetlenül a szeptember.

Gondoltál-e már rá, Kedves Olvasó, hogy minden – így egy iskola élete is – valahogy az évszakok törvényeihez igazodik? Az ősz hozza magával a lassú megnyugvást, beletörődést, a tél az elmélkedést, a végtelenség érzését, és aztán a tavasz mindezt lerázva és friss erőt adva segít majd fogadni újra a nyarat.

A mi gimnáziumunk is így működik, jól bevált menetrend szerint, hónapról-hónapra beosztott, évről-évre ugyanúgy ismétlődő feladatok, események szabják meg életünket. Unalmas? Nem. Állandóságával inkább biztonságot ad tanárnak, diáknak egyaránt. Hol máshol lapozhatnánk hát fel legújabb Kincses Kalendáriumunkat, mint a szeptembernél...

Munkámban sokan támogattak, de külön köszönöm dr. Baranyai Lenke, Egész Tamás, Kiss Károly, Mészárosné Németh Ildikó, Szabó Miklós és Tóth Gyula kollégáimnak, valamint a SZIGACS főszerkesztőjének, Bacsárdi Lászlónak nagy-nagy segítségét.

Dékány Zsigmondné

SZEPTEMBER

Jön immár az ismerős,
széllábú, deres ősz.
Sepreget, kotorász,
meg-megáll, lombot ráz.

Lombot ráz, diót ver,
krumplit ás, szüretel.
Sóhajtoz nagyokat
s harapja, kurtítja
a hosszú napokat.

Kányádi Sándor: Jön az ősz

1998. augusztus 31. 16.00 – Tanévnyitó iskolai ünnepély

Elkezdődött. Ahogy először belépünk a kapun, és orrunkat megcsapja a félreismerhetetlen iskola-szag, rálépünk az első, kopott lépcsőfokra, összeszorul a szívünk: Nostalgiaival gondolunk a nyárra, és várunk mégis mindig valami újat, a találkozást osztálytársakkal, kollégákkal. Vajon milyen lesz az új tanév?

Aztán máris itt van az első jeles nap: szeptember 21., névadónk, gróf Széchenyi István születésének évfordulója. A hetedikes és kilencedikes osztályok Nagycenkre utaznak, hogy leróják tiszteletüket a legnagyobb magyar sírjánál.

„Az idő, mint egy vén vendéglős
Langyosan int a távozonak,
és földig hajolva köszönti
az újonnan érkezőt.”

Gondolatok a Széchenyi Napról

Szeptember 21. a Széchenyi Nap. Ez számunkra fontos ünnep, mivel ekkor válunk igazán *széchenyistákká*.

Úgy kezdődött a nap, hogy a fapados kisvasúttal kiutaztunk Nagycenkre. Szerintem az osztályból még senki nem ült fapados vonaton. Elég érdekes volt a kis pöfögő mozdonyos vonattal utazni, bár kissé kényelmetlen. Cenken aztán begyalogoltunk a faluba. Kígyózó sorokban ballagtunk végig az utcákon. Útközben az addig meglehetősen „szakadozott” osztályközösség kezdett összerázódni. Sokat beszélgettünk, és kezdtük jól érezni magunkat egymással. Az idő elég rossz volt, fájt a lábunk a sok gyaloglástól, és ráadásul majd megfagyunk szoknyában, de azért sokat nevettünk. Amikor elérkeztünk

Felelősséggel és odaadással

A legújabb széchenyis diákok fogadalomtétele.

Ünnepélyes fogadalomtételre gyűltek össze a soproni Széchenyi István Gimnázium új növendékei Nagycenken, a legnagyobb magyar mauzóleuma előtt. A hetedik és kilencedik évfolyamos osztályok tanulói, a „legfrissebb” széchenyisek *Tóthné Ziegler Herta* igazgatóhelyettes és osztályfőnökeik kíséretében hétfőn reggel a kisvasúttal érkeztek meg Nagycenkre, ahol

először megkoszorúzták Széchenyi szobrát, majd a mauzóleum előtt felsorakoztak a fogadalomtételhez. A gyermekek ajkát halakán, megilletődve hagyta el a fogadalom szövege: „En ..., Széchenyi István sírja előtt fogadom, hogy névadónk példáját követve munkámat mindenkor és mindenhol felelősséggel és odaadással végzem. Iskolánk hagyományait megőrzöm. Becsü-

lettel járulok hozzá városunk, hazánk jelenének és jövőjének formálásához.”

Ezt követően megtekintették a mauzóleumot, majd a Széchenyi-múzeum kiállítási termeit járták végig. Az egész napos program a kastélyszálló éttermében ebéddel zárult. A diákok délután már „igazi” széchenyiseként tértek vissza Sopronba.

B. I.

a Széchenyi-szoborhoz, elénekeltük a Himnuszt (kicsit hamiskásan ugyan) és koszorút helyeztünk el. Majd megkezdődött az újabb séta. A Mauzóleumhoz érve megálltunk, és szépen páronként felsorakoztunk. Az eskü elmondása után mindenki kapott egy-egy jelvényt és emléklapot. Bent virágot tettünk Széchenyi sírja elé, meghallgattunk egy rövid ismertetőt, majd láttunk egy mumifikálódott holttestet is... utána egy ideig egy falat sem ment le a torkunkon. Aztán elgyalogoltunk a kastélyba. Megnéztük a múzeumot, minden teremben magnós idegenvezetés volt. Utána a kastély éttermében ebédeltünk. A többségnek ízlett a hortobágyi húsos palacsinta, főleg a fagy, amit kaptunk.

Jól éreztük magunkat, azt hiszem, mindenkinek tetszett ez a kis kirándulás, ami után büszkén gondolhattunk arra, hogy már mi is *széchenyisták* vagyunk.

Tauber Janka 7. B

Hargita Zsófia, 10.A

De évek óta hagyomány már a tizenegyedikesek szervezte gólyaavató-kopaszavató is.

Milyen nehéz a gólyák avatása

Avagy beszámoló a SZIG gólyaavatójáról

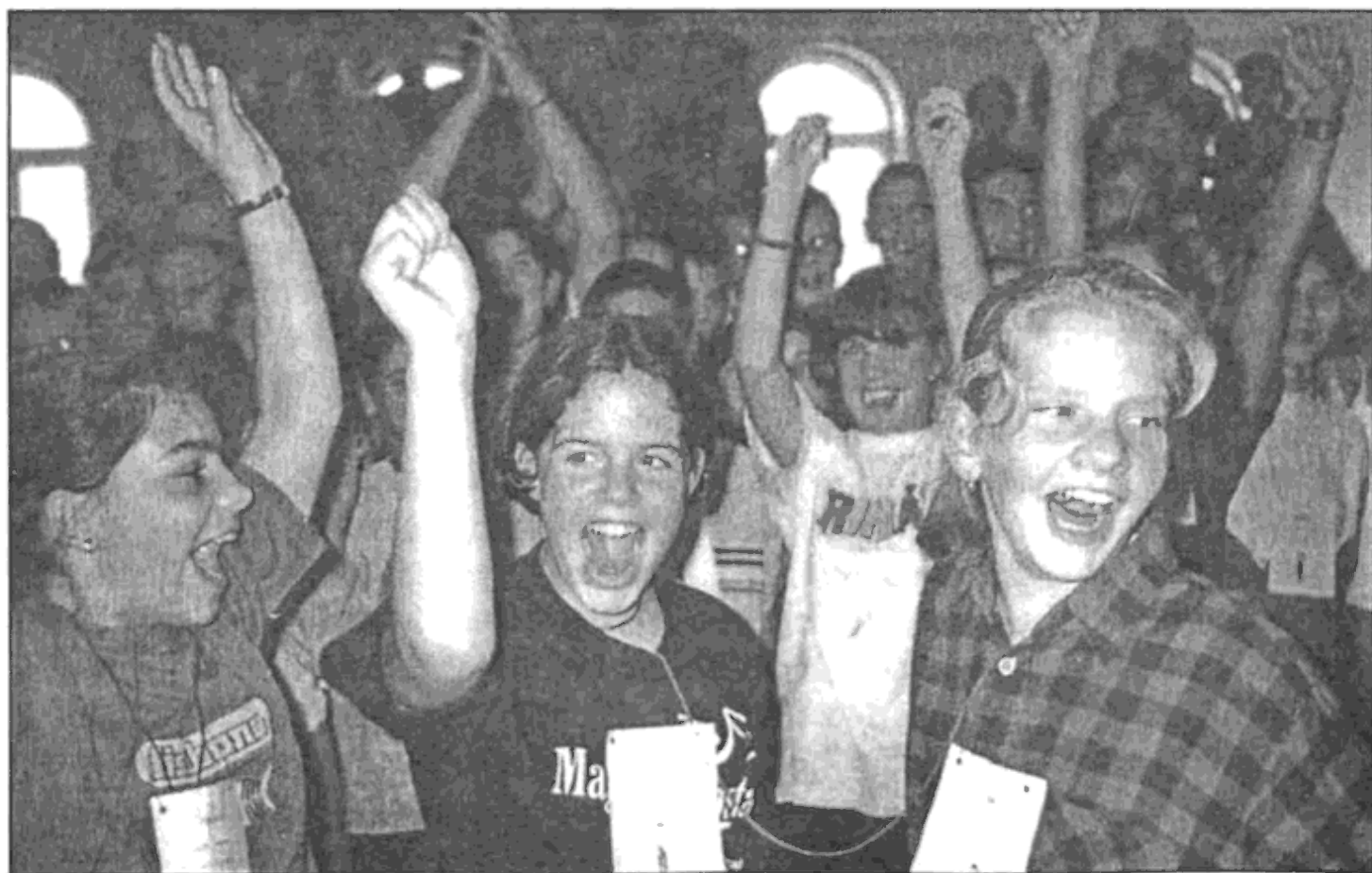
Rápillantok az órára. Négy óra múlt 15 perccel. A program szerint már kezdeni kellett volna. Katára pillantok, és ugyanazt a feszültséget és izgatottságot látom arcán, melyet a többi öt szervezőn. Szabadidőnk már néhány hete a Széchenyi István Gimnázium Gólyaavatója kötötte le, amelyen „igazi” széchenyisekké avatjuk majd az új diákokat. A hosszú készülődés után eljött a várva-várt nap: 1998. szeptember 25.

98 elsős avatására készültünk fel, s a jelzések szerint a diákok 90 százaléka el is jött a rendezvényre. Néhány nappal az avató előtt olyan hírek röppentek fel, melyek a feladatok brutalitásáról szóltak. Ezek azonban nem voltak mások, mint a tavalyi avatók és avatottak ijesztgetései. Összesen heten voltunk szervezők, és további hat srác segített a diszkó megteremtésében. Már három órákor elfoglaltuk a LISZT második emeletét, s izgatottan vártuk a nagy pillanatot. A kicsik ugyanezt érezhették a zárt ajtók előtt. Végül megkezdődött a majdnem kétórás szertartás, s számomra a hajtás. Mindenhol ott kellett lennem, s nem is sejtettem előre, hogy mennyi gond felmerülhet a program közben (elfogyott a film, kevés

volt a joghurt, stb.). Csak pillanatképek maradtak meg bennem a vetélkedőről. A három osztály – 7.A, 7.B és 9.C – ugyanis összesen 13 feladatban küzdött meg egymással. Volt lufilyukasztás, joghurt etetés, sztriptíz, tojástartás, lufiborotválás és egyéb vidám feladatok. Végül az avatás zárópontja következett: az elsősök esküje. Többek között megesküdtek a nagyok tiszteletére, a „dohányzásellenességre”, a felnőttek iránti tiszteletre, s a következőkre is: „Minden este, az Esti mese után, mikor a finom meleg kakaót már megittam, a SZIG épülete felé fordulva leterdelek, és háromszor meghajolva tiszteletteljesen és meghatótan mormolom el Bacsí, Kata, Adri, Annamari, Lajos, Dani és Péter nevét, és minden név után a jó anyaföldet háromszor megcsókolom”. Ezek után összekormoztuk az arcukat, és ezáltal igazi széchenyisekké váltak. Mire megszabadultam a testemet borító koromtól és borotvahabtól, és társaimmal együtt befejeztük a takarítást, már kezdetét is vette egy fergeteges záróbuli, amely éjjel tízig tartott. Melyik osztály nyerte meg a vetélkedőt? Nos, fogalmazhatunk úgy is, hogy a zsűrinek nehéz dolga volt, de végül is a részpontszámok alapján a 7.A osztályt juttatta az első helyre. A 7.B a második helyezett lett, a harmadik pedig a 9.C-sek.

Számomra nagy élményt jelentett, hogy részt vehettem egy ilyen avatás szervezésében. Szeretném megköszönni a többi hat avatómester – Kata, Adri, Annamari, Petya, Lajos és Dani áldozatos munkáját, illetve köszönetet mondani Miklósnak, aki a zenét megszervezte.

Bacsárdi László 11. A (SZIGACS)

Isten csak egy unatkozó kisgyerek...
Gondolatok létről és tudatról Dr. Baranyai Lenke Tanárnőnek

Mi határozza meg a létünket? Kisgyermekként csak annak a létezését hittük el, amit valóban megtapasztaltunk. Azt, amit saját tudatunkkal felfogtunk. Ami ezen kívül létezett, arról persze nem tudtunk, így talán jogosan mondhatjuk, hogy – számunkra – nem is létezett. Tehát csak az van, amiről én tudok. Amit magam is érzek.

De mégis, akkor attól van, hogy én tudom, hogy létezik? Szerintem igen...

Lehet, hogy rajtam, vagy rajtad, aki ezt az írást most olvasod, kívül nem létezik senki. Tudod egyértelműen, hogy a környezet, amiben élsz, nem csupán a saját képzeleted szülötte? Lehet, hogy te vagy az egyetlen, aki, ami létezik? Lehet, hogy ezt az írást is csak te magad találtad ki. Lehetetlennek tartod, hogy valaha, amikor még teljesen egyedül voltál a nagy semmiben, unatkozni kezdted, mint egy egyedül hagyott kisgyerek, és ezért elkezdted magadban játszani, kitaláltál dolgokat magad köré, hogy ne légy egyedül? És talán minden, amit ma létezőnek hiszel, csak a te fantáziád szülötte, eszköz arra, hogy végre ne unatkozzál. Mert tudod-e, érzed-e azt, hogy rajtad kívül más is érez? Ha éreznéd, tudhatnád, hogy ő is létezik.

Tehát magad teremtetted ezt a világot, amiben élsz. A természetfeletti, amit keresel, te magad vagy. De akkor miért nem úgy működik, ahogy azt te szeretnéd?!

Nagyon sokáig úgy éreztem, hogy egyedül én létezem. Mintha teljesen egyedül lennék egy hatalmas sivatagban, egy üres űrben, és ha van is rajtam kívül más ember, végtelen messze van tőlem. Mert nem érzem, hogy érezne valaki körülöttem. De nemrégiben csodálatos dolog történt meg velem: mikor együtt voltam valakivel, megéreztem, hogy ő is érez. Nem vagyok egyedül, legalább ketten vagyunk ebben a világban. És szeretem is őt azóta, mert kit szeressek mást, ha nem azt, akiről tudom, hogy rajtam kívül érez. Hogy létezik.

És ha te is érzel, akkor most már azt is tudhatod, hogy talán hárman is vagyunk.

De ha tényleg nem egyedül vagyunk, ha nem te találtál ki engem, akkor miért létezőnk? Talán Isten teremtetten ezt a világot? Egy kisgyerek, aki tényleg unatkozott, és játszani akart valamivel?

És mi vagyunk a játékbabái...

Román Pál 12. A (SZIGACS)

OKTÓBER

Hűvös arany szél lobog,
leülnek a vándorok.
Kamra mélyén egér rág,
aranylik fenn a faág.
Minden aranysárga itt,
csapzott sárga zászlait
eldobni még nem meri,
hát lengeti a tengeri.

Radnóti Miklós: Október

Lassan betörünk, megszokjuk az iskolát, a korai felkelést, a ködös reggeleket.

Október 1. – Szülői értekezlet

Jól ismert arcok, kedves mosolyok, ilyenkor még alig van gond.

Késés esetén

A JUMA alapján összeállította: Csanády Nikolett 10. B (SZIGACS)

Manapság az ember már nem is tudja, hogy melyik bevált, bár már elavultnak számító kifogást vegye elő, amikor beesik az első órára, épp abban a pillanatban, amikor már egy másik „Szenvedő Alany” áll a katedrán, és idegességében ujjaival a táblát törölgeti. Persze, mi gondoltunk Rátok, így egy-két új – még nem próbált (így nem vállalkunk érte felelősséget) – más országbeli hasonló cipőben járó diáktársaink által megfogalmazott frappáns kifogásokkal állunk elő. (Jó, az elsőt kicsit átalakítottuk...)

„Még el akartam olvasni az új Szigacsot!”

„Egy nagyon szép álmom volt, és nem akartam félbeszakítani.”

„Elnézést kérek az aprócska késésért, de nagyobbra nem futotta!”

„Nem én késtem, az Ön órája siet.”

„Ma reggel született a kisöcsém.” (és persze jövő héten, matekon, a kishúgom jön)

„Múlt éjjel elrabolt egy UFO, és csak most tudtam szabadulni.”

„Ma éjjel elpusztult a kakasom, tudja a kakas...”

„Egy csapat lány üldözött. Azt hitték, én vagyok Leonardo DiCaprio.” (lánycsapat késésénél bevezethető a Spice Girls)

„Azért késtem, mert megfulladt az aranyhalam.”
„Forgalmi dugó volt a McDonalds'-ban.”
„Sűrű köd volt, így nem találtam meg az iskolát.” (Más kérdés, hogy nem is akartam)

De egy dolgot ne felejtsetek el: bár viszonylag újak ezek a kifogások, itt is be kell vetni a vörösre pofozott és a folyosó mosdója okozta „izzadt” arcot. Ehhez már csak egy tökéletes késés kell.

Október 22. 12.00 – Nemzeti Ünnap

Az iskolarádióban megemlékeztünk az 1956-os forradalomról, majd közös filmvetítéssel vettünk részt az ELIT moziban. Gyarmathy Livia filmjét, a *Szökés*-t néztük meg.

Az öltözködés napja

Éljen az ünnepély, amit pénteken megélhettünk, bár utána senkinek sem esett jól a tanulás. Mindenesetre csak meg szeretnék egy-két dolgot jegyezni:

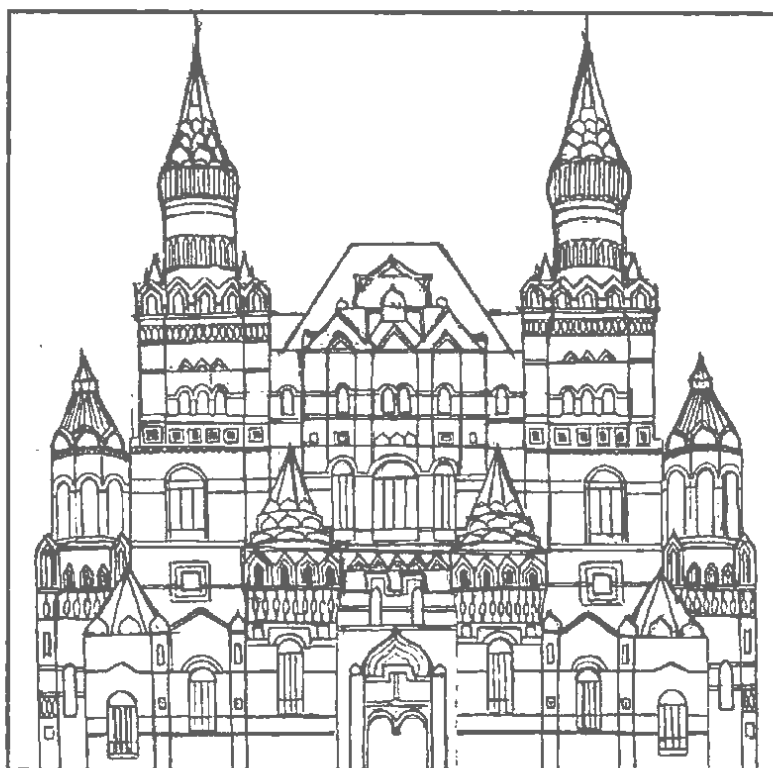
Kedves fiú iskolatársaim! Megtisztelő lenne, ha ti is felvennétek a Széchenyi nyakkendőt, nem mintha én szívesen felvenném, mert nem éppen jól néz ki, de ha már egyszer előírás, és a kis hetedikes vagy tizenkettedikes fel tudja venni, akkor néhányan miért nem!?

Nem akarok beleszólni, de miért kell az emelvényen álló embernek azt néznie, ahogy egyesek a szarvasmarha emésztési módját utánózva rágóznak. Igaz, megszünteti a szájszagot, meg védi a fogakat, de mégsem egy ünnepély része.

Mikor azt mondják, hogy sötét cipő, a tanárok nem azt akarják, hogy fekete Martens bakancsban gyere fémbetéttel a zsebedben, hanem arra a cipőre gondolnak, amit te olyan kulturális eseményekre veszel fel, mint esküvő, bál vagy koszorúcska. Igaz nekem is feltöri a lábamat és nem mindig a legkényelmesebb, de a szépségért szenvedni kell.

Csak ennyit szerettem volna mondani, de ne higgyétek, hogy én egy angyal vagyok, aki követi a tanári utasításokat, mert néha én is rágózok az órákon, sőt néha még vissza is beszélek, úgy, hogy a tanár már a tűréshatárán van, de azért viselkedjünk az ünnepélyeken kulturált emberekhez méltóan, vagy nem?

Lendvai Péter 11. A (SZIGACS)

Szaradics Ilona, 9.B

Megkezdí munkáját a Diákönkormányzat. Felszáll a füst: *Habemus papam!* Van diákelnökünk. Dávid Lajos 11.B és Molnár Balázs 10. A párharcából az utóbbi került ki győztesen.

Beszélgetés a Diákelnökkel

Két éves szünet után ismét van diákelnök iskolánkban. Az a bizonyos keddi nap két diáknak nagyon hosszúnak tűnt. A nap végére azonban már lehetett tudni a végeredményt: a diákelnök-választást Molnár Balázs (10. A) nyerte meg. A szerdai nap mi is felkerestük, és feltettünk neki néhány kérdést.

– *Milyen érzés diákelnöknek lenni?*

– Jó érzéssel tölt el diáktársaim bizalma, de tisztségemmel csak most kezdek el igazán ismerkedni.

– *Hogyan szereztél tapasztalatokat a diákönkormányzat munkájához?*

– Tavalyelőtt Sacival, tavaly pedig Zita nénivel és néhány agilis társammal próbáltam a diákéletet fellendíteni, több-kevesebb sikerrel.

– *Mik a jövőre vonatkozó terveid?*

– Változatos programokat és megújuló diákönkormányzatot szeretnék. Az egyik legfontosabb feladat a bál megszervezése lenne. A programok összefogását területenként felelősökre bízám. Persze javaslataimat elsőként a diákönkormányzattal kell elfogadtatnom. Nagy hangsúlyt fektetnék a programok propagálására is. A sokszínű programok a diákok ötleteire épülnének, így sok érdeklődőre számíthatunk majd a rendezvényeken. Újdonságként kötetlen és sporthoz kap-

csolódó nyári táborok lennének, és szeretném az iskola kapuit jobban kitárni a külvilág és az Internet felé is.

– *Osztályodban már sikerült „összefogni” társaiddal?*

– Jó osztályközösségünk van. Egyre többen vesznek részt közéleti tevékenységekben.

– *A tanulás és a diákönkormányzati munka mellett futja még valamire az idődből?*

– Szabadidőm a labda körül forog. Szívesen focizok és minden soproni kosárlabda-rangadón ott vagyok.

– *Gratulálok az eredményedhez, és az oldalvonalról jó lenne minél többször gólt kiáltani, mely a diákönkormányzat munkájára vonatkozna.*

Bátai Fanni 7.B (SZIGACS)

És végre – végre sok év után újra van diákújságunk is. A neve, SZIGACS fejtörést okozott egyeseknek: Minek a rövidítése lehet ez?

A SZIGACS szó jelentése

Széchenyi István Gimnázium Agyafúrt Csapata (Mikó Adrienn - 11. A)

Szórakoztató Iromány Gondos Alkotók Csinálták (Fazekas Szilvia - 7. A)

Szerelmes Írók Gigantikus Alapítványának Csillaga (Kámán Csilla - 7. A)

Szabad Ifjúsági Galád Alkalmazottak Csoportja (Bögi Piroska - 7. A)

Szuper Iskolai Giccses Alakulatok Csodája (Bögi Piroska - 7. A)

Szívatott Idegbeteg Garázdálkodók Akaratos Cumisüvegkedvelő Sorozata (Simon Zoltán - 11.A)

Széchenyi István Gimnázium Alkotó Csoport (Kránitz Katalin - 8. A)

Szép Intelligens Gimnazisták Anakronisztikus Csalódása (Polgár Anna - 8. B)

Szorgosan Igyekvő Gárda Alkotó Csapat (Bacsárdi Valéria - 8. A)

Szilárdan Indulatosan Güriző Apacsok Csemegéje (Horváth Katalin - 8. B)

Szavakat Igazgató Gimnazisták Alkotásának Csúcsa (Horváth Katalin - 8. B)

Csacsi Alakoskodó Gimnazisták Iskolájának Szigacsa (Horváth Katalin - 8. B)

Szemtelenül Igéző Gigantikusan Alkotó Csapat (Mizsei Szabina - Kunbaracs)

Szeretetreméltó Ígéretes Gigantikus Alkotás Copyright by Sssatu (Soproni Satu Tag)

Értelme nincs, de jól hangzik (Melcsi - 11. A)

A Sz. I. G. és a táblatörlő szivacs keresztezéséből származó hibrid (Tauber Janka - 7. B)

... Azt kell eldönteni, hogy kiknek szól az újság. A tanároknak? A szülőknek, akik otthon elolvassák? Azoknak, akik majd a jövő évtizedekben az iskola múltját fogják kutatni? Mi is ez az újság? Tisztelgés a múlt vezéralakjai előtt? Gróf Széchenyi István munkájának folytatása? Jelen, múlt vagy jövő? A múltról szól, a jelen olvassa és a jövő ítéli? Ezekre a kérdésekre nem olyan egyszerű a válasz. Ugyanis először azt a kérdést kellene megválaszolni, hogy mi, diákok, mik vagyunk. Eljövendő szülők? Hivatalos nyelvű politikusok? Élni akaró lények? Örömtelen életet élő szellemek? A múlt csodálatos, de megkövült alakjainak másai? Prűden beszélő és élő nép tagjai? Nem, nem hiszem... Hanem valami egészen más. Talán legtöbbünk még a saját életstílusát keresi, azt, amire rá tudja mondani: Igen, ez én vagyok. Megtalálta-e már valamelyikünk is? Ki tud válaszolni erre a kérdésre? Melyikünk tud 100 százalékos választ adni? Egyáltalán: tud-e valaki erre a kérdésre válaszolni? Miért élünk? Mi az élet értelme? Mi vesz minket rá arra, hogy nap mint nap eljőjjünk az iskolába? A felvételi? A törvény? A pénz? A tudás? Az elismerés? A hatalom gondolata? Tücskök legyünk-e, vagy bogarak, ahogy kérdezi az egyik cikkíró? Van válasz erre a kérdésre? Ha erre az egyszerű kérdésre nem lehet válaszolni, akkor hogyan lehetne egy olyan bonyolult, mint: Kinek szól ez az újság? Erre csak egyet lehet mondani: Nektek. De közöttünk nincs két egyforma, mindegyikünk egyedi teremtmény, önálló ízléssel és gondolkodással. De mi is ez az újság? Egy papírlap? Festékekkel összepiszkált lapok tömkelege? Zagyva cikkek halmaza? Eszköz? Hatalom? Üzenőfüzet? Véleménynyilvánító fórum? Tehetségek felfedezője? Hivatalos beszámoló?

Nem, nem, nem és nem. Egyik sem. Teremtés...

Bacsárdi B. László 11.A (SZIGACS)

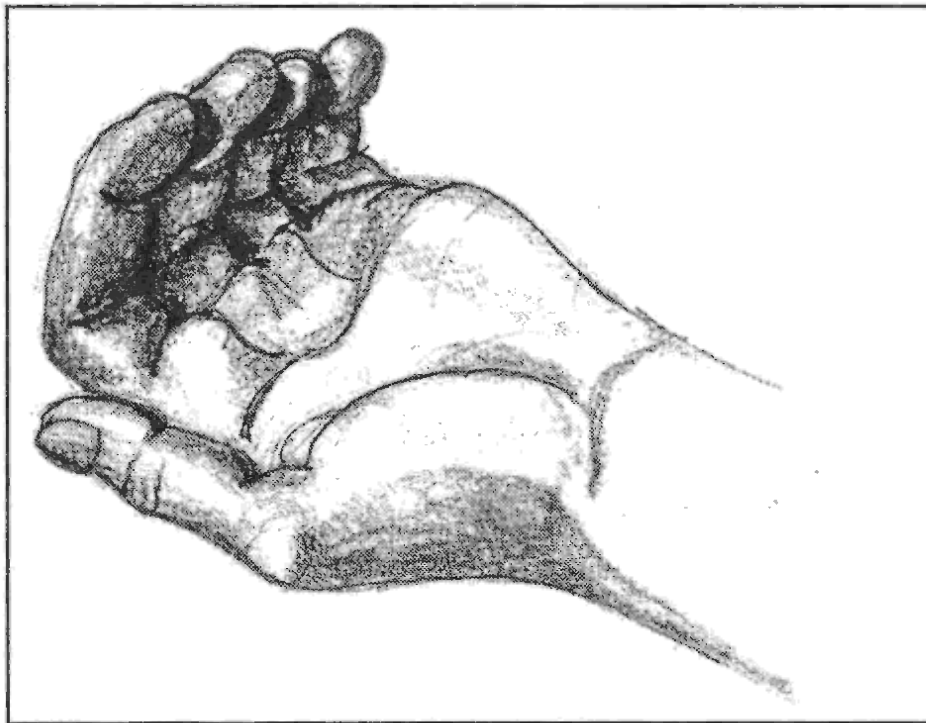
ŐSZI MEZEI FUTÓBAJNOKSÁG

III. korcsoportos leányok (induló 47 fő)		IV. korcsoportos leányok (induló 34 fő)		V. korcsoportos leányok (induló 18 fő)	
4. helyezett: Scheer Timea	7. b	3. helyezett: Kinter Dóra	9. b	3. helyezett: Scheer Mónika	11. a
5. helyezett: Kámán Csilla	7. b	4. helyezett: Bácskai Barbara	9. c	8. helyezett: Fekete Ada	11. a
Csapat: 1. helyezett: Széchenyi István Gimnázium		IV. korcsoportos fűk (induló 50 fő)		Csapat: 2. helyezett: Széchenyi István Gimnázium	
Csapat tagjai:		4. helyezett: Miklós Ákos	9. c	Csapat tagjai:	
Kiss Dóra	9. b	8. helyezett: Vécsey Tiborc	9. b	Babos Gergő	9. c
Bácskai Barbara	9. c			Bors Gergely	9. c
Náray Judit	10. b			Miklós Ákos	9. c
Náray Eszter	9. b			Sinkó Bálint	9. c
Koltai Erika	9. c			Vécsey Tiborc	9. c

NOVEMBER

Jelentem a völgyemből, emberek:
az erdő fáí bűgő hangszerek.
Pár napja fűjja egy erős tűdű:
a viharosan hűlő ősz-idő.
Tudom, valakit várnak fenn a fák,
azért harsognak, mint a harsonák.
Jön – látja már egy ormos messzi táj – :
a jegesmedve-bundás Tél-király.

Áprily Lajos: Jelentés (5)

Fekete Ada, 11.A

Sűrűsödnek a tennivalók, feszítettebb lesz a munka. Mint a klasszikus drámában: ez a kibontakozás időszaka.

November 4 - 5. 15.00 – Nyitott Kapuk Napja

Jövendő széchenyisták szűlei jönnek az igazgató úr tájékoztatójára, szeműkben feszűlt várakozás.

November 5. 7.50 – 14.00 – Nyűlt Nap

Vélemény a gimnáziumi „Nyílt Napokkal” kapcsolatban

Minden évben érdeklődve várom azt a napot, amikor a szülők is bepillantást nyerhetnek gyermekük iskolai tanulmányaiba. Igyekszem több tanórán is részt venni, hogy a tanításról alkotott képem minél teljesebb legyen. Megismerve az egyes tantárgyak órai munkáját, könnyebb megérteni saját gyermekem óra alatti viselkedését. A szerzett tapasztalatokat otthon kiértékelve, rá tudok mutatni gyermekem azon hiányosságaira, amelyek pótlásával aktívabban vehet részt a tanórákon.

Ezt a fajta betekintést a gimnázium életébe jó ötletnek tartom, és jó lenne, ha minél több szülő élne ezzel a lehetőséggel. Természetes, hogy ilyen alkalmakkor mind a diákoknak mind, a tanároknak vannak a megszokott hétköznapi viselkedésüktől eltérő megnyilatkozásai, mégis az egyes tantárgyak óráiról kialakulhat egy általános kép.

Péterfalvi József

Rendszeres látogatója vagyok az évenként kétszer megrendezett Nyílt tanítási óráknak.

Jó látni, hogy a gyerekeink és az őket tanító pedagógusok közötti viszony kiegyensúlyozott, a tanárok nem „kirakat” órákat tartanak, hanem a megszokott módon tanítanak.

Annak, hogy a terv szerinti meneten nincs változtatás a szülők kedvéért, hátulütőjét is megtapasztaltuk, hisz az olyan órán, ahol önálló foglalkozáson, néma feladatmegoldáson, illetve önálló gyakorláson láttuk a gyereket, kicsit unatkoztunk, mert feladatmegoldásukat nem tudtuk figyelemmel kísérni.

Összességében jónak tartom ezeket a napokat, mert olyan oldalukról és olyan tudásmennyaggal a tarsolyukban kerülnek elénk gyermekeink, amelyekről otthon, a mindennapi élet során nem szerezhettünk tudomást.

Böröczné Horváth Judit

Visszaemlékezésemben kitüntetett helyet kapnak ezen események: első az óvodában, majd az általános iskolában.

Úgy hiszem, minden szülő izgalommal, lelkesedéssel, kíváncsisággal indul el arra a bizonyos Nyílt Napra. Nagyon szerencsés ötletnek találjuk szülőtársaimmal együtt.

Az alkalom, amikor a szülő képet alkothat a pedagógus tanítási módszeréről, a diákokkal való kapcsolatáról.

A középiskolai Nyílt Napon való részvétel után kellemes benyomással tértem haza, és azt hiszem, ebben nem voltam egyedül. Kiemelném a matematika, kémia, biológia és

történelem tantárgyak foglalkozásait. Már-már újra diáknak éreztem magam.

Végül, de nem utolsósorban nagy segítséget nyújt az általános iskolát befejező diákoknak a középiskola megismerésében.

Czeglédiné Szilágyi Mária

Elkezdődnek a versenyek. Induljak – ne induljak? Induljon – ne induljon? – töpreng diák és tanár.

Matematika Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny

II. kategória, 1. forduló

Bacsárdi László 11. A – Vass Béla
Friedl Zita 11. A
Simon Zoltán 11. A
Wilfing András 11. A – Vass Béláné
Baranyai Szilvia 12. D – Nagy Judit

Jankus Barna 12. A – Kopik István
Karner Balázs 12. A
Kazinczy Péter 12. A
Németh Szabó László 12. A
Szász Attila 12. A
Tóth Zoltán 12. A
Veréczi Péter 12. A

Varga Tamás matematika verseny

1. forduló

Gyarmati Réka 7. A – Vass Béláné
Makovnik György 7. A
Varga Ernő 7. A
Holló József 7. B – Nagy Judit
Bátai Fanni 7. B
Pozsgai Szabolcs 7. B
Wilfing Judit 7. A

Bacsárdi Valéria 8. A – Szakál Péter
Kuik Beatrix 8. A
Lugosi Gábor 8. A
Szabó Péter 8. A
Szalai Gábor 8. A

Magyar irodalom Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny

1. forduló

Schnörch Rita 12. D – Simonné Schöberl Erzsébet

Történelem Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny

1. forduló

Kovács Rita 11. B – Horváth Violetta
Kozák Annamária 11. B
Molnár Andrea 11. B

Orosz Éva 11. B
Pacz Mercédesz 11. B

Horváth Cirill 12. C (*dr. Baranyai Lenke*) előző évben írt OKTV dolgozata olyan jól sikerült, hogy megjelent a Soproni Szemle 1998. évi 4. számában. Címe: *Az 1847 - 48. évi Sopron vármegyei választások.*

Német nyelvi Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny

I. kategória, 1. forduló

Dergez Noémi 11. A – Czobor László
Fuszik Eszter 11. A
Gibicsár Éva 11. A
Major Júlia 11. A
Radovits Tibor 11. A
Salamon András 11. A
Scheer Mónika 11. A
Wilfing András 11. A
Takács Krisztián 11. C – Iváncsicsné
Kollmann Mónika

Bajkó Ágnes 12. D – Tóthné Ziegler
Herta
Bindes Borbála 12. D
Czeglédy Árpád 12. D
Rádonyi Dóra 12. D
Schlosser Ágnes 12. D
Tanay Kinga 12. D

II. kategória, 1. forduló

Bacsárdi László 11. A – dr. Horváth
Józsefné
Brand Veronika 11. A
Fekete Ada 11. A
Friedl Zita 11. A
Holperth Adrienn 11. A
Lendvai Péter 11. A
Simon Zoltán 11. A
Szabó Katalin 11. A
Tolvaj Vera 11. A
Kovács Rita 11. B – Mészárosné
Németh Ildikó
Orosz Éva 11. B
Schmuck Donát 11. B
Török Tímea 11. B

Kövér Barbara 11. B – Sándor Márta
Molnár Andrea 11. B
Nagy Adrienn 11. B
Balaskó Balázs 12. B – dr. Horváth
Józsefné
Becze Katalin 12. B
Bíró Beáta 12. B
Böhm Erika 12. B
Déry Attila 12. B
Priszinger Krisztina 12. B
Holpár Péter 12. B – Dékány
Zsigmondné
Krejci Hajnalka 12. B
Román Péter 12. A – Mészárosné
Németh Ildikó

Francia nyelvi Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny

1. forduló

Horváth Sára 11. B – Hemerle Mária

Nagy Diána 11. B

Fizika Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny

II. kategória, 1. forduló

Bacsárdi László 11. A – Lang Ágota
Friedl Zita 11. A

Fekete Gergely 12. A – Légrádi Imre
Karner Balázs 12. A
Szász Attila 12. A

Friedl Zita bejutott a 2. fordulóra.

III. kategória, 1. forduló

Horváth Andrea 12. C – Légrádi Imre
Kárász Tamás 12. C

Kóczán Ákos 12. C
Som Zoltán 12. C

LEHETSÉGES A KULTURÁLIS EGYÜTTMŰKÖDÉS

Vendég lesz a francia nagykövet

Paul Poudade, Franciaország magyarországi nagykövete pénteken Sopronba látogat, ahol kíséretének tagjaival együtt találkozik *dr. Gimesi Szabolcs* polgármesterrel és *dr. Szájer Józseffel*, Sopron országgyűlési képviselőjével. A nagykövet még a helyhatósági választások előtt jelezte a Fidesz parlamenti frakcióvezetőjének, hogy szívesen töltene egy napot Sopronban, szeretne megismerkedni a polgármesterrel, a fesztiválok szervezőivel – különös tekintettel a magyarországi Francia Intézet és a soproni fesztiválok lehetséges együttműködésének megvitatására. A magas rangú diplomata előzetes tervei között szerepelt az Euro Elzett Kft. és Sopron egyik oktatási intézményének meglátogatása is.

A francia küldöttség tagjai között lesz többek között *Paul Hunsinger* kereskedelmi tanácsos és *Robert Lacombe*, a magyarországi Francia Intézet igazgatóhelyettese.

A vendégeket a polgármester pénteken 9 órakor fogadja a városházán. Dr. Szájer József és dr. Gimesi Szabolcs 10 órakor sétára invitálják a diplomatákat a belvárosba, út közben betérnek a közelmúltban megnyílt, francia mintára működő pékségbe is. A delegáció 11 órakor a Széchenyi Gimnáziumban tekint meg egy franciaórát, majd dr. Szájer József a Halászcseréjében ad ebédet a nagykövet tiszteletére. *Baján László* mesterszakács nehezen, de elárulta, mivel fogadja vendégeit: babos pogácsához kínálják az aperitifet. Káposztás csukarétes után tálalják a pikáns halgombóclevest, amelyet az erdészgombóc követ babsterccel és egyes salátával. Desszertként szójás gyümölcs kerül az asztalokra. A francia delegáció tagjai az étterem ajándékát is megkapják; a babos pogácsa francia nyelvű receptjét és a magyaros batyut.

A bőséges ebéd után a Fertőrákosi Barlangszínházat tekintik meg a vendégek, miközben *Mikó István* színidirektor és *Horváth Zoltánné*, a Pro Kultúra Kht. kulturális igazgatója ad tájékoztatást Sopron kulturális életéről. *Jean-Pierre Rassenál*, az Euro Elzett Kft. igazgatójánál tesz látogatást a delegáció 16 órakor, ezt követi a sajtótájékoztatónak, majd a francia diplomaták is részt vesznek a Poncichter Képzőművészeti Kiállítás megnyitóján.

(Kisalföld, november 18.)

DECEMBER

Havat terel a szél az erdön,
mint pehely-nyájak pásztora.
S néhány fenyő már érzi sejtön,
miként lesz áldott fényű fa,
és hallgatódzik. Szűz utakra
feszül sok ága, tűhegye, –
szelet fog, – készül, nő magasba,
az egyetlen szent éj fele.

Rainer Maria Rilke: Advent

Várakozás ... Hogy mire? Békére, szeretetre. *Titkos Barát*-ozás a folyosókon, neveket húzunk egy sapkából: ki kit ajándékoz majd meg az utolsó héten, fenyőfák, adventi koszorúk. Karácsonyi dalok hangjai szűrődnek ki az osztályokból. Ilyenkor valahogy mindenki lágyabb. De dolog is van bőven.

A szavalóverseny eredménye

A Széchenyi István Gimnázium 1998. december 8-án megtartott szavalóversenyén az alábbi eredmény született:

- I. helyezett: **Kocsis Zoltán 10. A**
előadott művek: Szabó Lőrinc: Lóci óriás lesz
Weöres Sándor: Vázlat az új líráról
- II. helyezett: **Szabó Andrea 10.C**
előadott művek: Weöres Sándor: Töredék
Karinthy Frigyes: Előszó
- III. helyezett: **Bószé Beáta 10.B**
előadott művek: Weöres Sándor: Valse triste
Ady Endre: Karácsony

A versenyre jelentkező 30 versmondó a gimnáziumunkban 1932-ben érettségit tett Weöres Sándor és egy a Nyugathoz kapcsolódó költő verseiből választhatott.

A jutalomkönyveket a Széchenyi Alma Mater Sopron Alapítvány ajánlotta fel.

Köszönjük!

A városi **Kodály Zoltán népdaléneklési versenyen Vincze Bernadett 8. B** (*Pirgerné Megyeri Zita*) 3. helyezést ért el.

Arany Dániel matematika verseny

haladók, 1. forduló

Horváth Anita 10. A – Vass Béláné
Kocsis Zoltán 10. A
Lánczoss Dániel 10. A
Bugledits Péter 10. C – Kopik István
Pallag Bálint 10. C
Péterfalvi Gábor 10. C

Rabi Attila 10. C
Róth Roland 10. C
Rozsonits Gergely 10. C
Szántó Balázs 10. C
Szelci Dalma 10. C
Várhelyi Gergely 10. C

Győrben a megyei **Balassi német nyelvi versenyről Szabó Péter 8. A** (*dr. Horváth Józsefné*) a 4. helyet hozta el.

Ha verseny volt, eredmény is volt

A selyemgyári tornacsarnokban kezdődött... Adrienn akkor hatéves volt, hatalmas mozgásigénnyel. Édesanyja sokáig kereste számára a lehetőséget, míg rátalált. Elvitte tehát a tornacsarnokba, ahol azonnal felfigyeltek a tehetséges kislányra. Azóta a kislányból nagylány lett, aki csodálatos eredményeket, sikereket mondhat magáénak. Neve a vararebergi verseny óta ismert az ország s a világ előtt. Zsirai Adrienn 1988 óta volt serdülő, majd ifi magyar bajnok talajon, junior bajnok talajon, gerendán és ugrásban. 1995-ben a mesterfokú bajnokságon, ahol Magyarország hat felnőtt, három ifi és három junior, összesen tizenkét legjobb tornásznője vehetett részt, ugrásban harmadik, míg '96-ban második helyezést ért el. 1998-ban a felnőtteknél második helyezett gerendán a szerenkénti bajnokságban, magyar bajnok az egyéni összetettben, most pedig a nemzetközi versenyen ugrásban első helyezett. Adrienn naponta kétszer edz, az egyik ilyen alkalommal végignézttem egy edzését a Kurucdombi Sporttelepen, ahol pusztán szemlélőként tisztelettel vegyes csodálat ébredt bennem a gyakorlatok láttán. Imádom a sportot, de itt már az jutott eszembe, ez annál jóval több, szinte művészet. Csodálatos mozdulatokkal, mint akiben csont szinte nincs is, pörgött, forgott, lendült a gerendán! Az edzés végén Adrienn barátságosan, közvetlenül állt rendelkezésemre.

Milyen élményekkel tértél haza a nemzetközi versenyről?

Az összes eddig elért sikereim közül ez jelenti számomra a legtöbbet, nagy kihívás volt – kezdte mosolyogva. Számos neves ellenfél volt jelen, s mivel ez egy meghívásos verseny volt, senki sem tudta, kik lesznek az ellenfelek. Rendkívül meglepődtem a sok világklasszis láttán, de azt, hogy az általam oly nagyra

tartott és példaképemnek tekintett Svetlana Chorkinát legyőztem, mindennél hatalmasabb sikernek érzem. Az ellenfelek láttán először egy kis bizonytalanságot éreztem, de ez a verseny ideje alatt egyre inkább oldódott, és mindinkább előtérbe került, hogy jól szerepeljek; minél szebb eredményt érjek el. Néhány riválisom érezhetően túl biztosnak hitte magát, de Chorkina 9,5- és 9,3-as ugrása után az én 9,6- és 9,5-ös eredményemmel nyertem.

Hogy a versenyeken ilyen szépen, eredményesen szerepelsz, a megfelelő felkészültségnek köszönhető, de te tanulsz is...

Igen, a Széchenyi István Gimnázium német tagozatos osztályában. Igaz, hogy a sport miatt magántanuló vagyok, mivel minden héten kedden Budapesten a válogatott edzésén veszek részt, s minden nap reggel és este is edzek. Ha tudok, azért bemegyek az órákra az iskolába. A tanulásban ez idáig nem volt hátrány a torna, hiszen 4,9-es átlaggal nyáron – immáron negyedszer – megkaptam a Magyar Köztársaság „Jó tanuló, jó sportoló” kitüntetését.

Hogyan viszonyulnak hozzád osztálytársaid?

Úgy érzem, szeretnek, tisztelnek és felnéznek rám, ami nagyon jólesik, mindig érdeklődnek a versenyeim és az eredményeim után.

Mit szeretsz még a tornán kívül?

Szeretem a ritmikus sportgimnasztikát, a műugrást, a korcsolyát, hiszen ezek valamennyire kapcsolódnak a tornához. Ezenkívül, ha nem is csinálni, de nézni szeretem a kosárlabdát is.

Meddig szeretnél tornászni?

Vízválasztó lesz számomra a jövő év, hiszen Kínában a kvalifikációs világbajnokságon az első tizenkét csapat jut tovább. Ha a csapatverseny folyamán a magyar csapat a 13-15. lesz, a két legjobb versenyző, 15. helyezés fölött egy versenyző jut ki az olimpiára.

Ez azt jelenti, hogy készülsz az olimpiára?

A „Sidney 2000” és a Kínába készülő csapatnak is tagja vagyok. Ez rendkívül kemény felkészülést igényel, főleg akkor, ha figyelembe veszem, hogy ‘96-ban egy térd sérülés miatt 3 hónapot ki kellett hagynom, majd ‘98 januárjában leestem a félemás korlátról, és eltörött a kezem, ami miatt ismételtén két hónap „pihenőre” kényszerültem. Ez év szeptembere óta szinte állandóan versenyzek, ötödik hete minden hét végén. Ez nehéz és fárasztó is, és eléggé megvisel szellemileg és fizikailag is, de hátravan még három komoly megmérettetés, ahol feltétlenül szükséges, hogy jól bizonyítsak.

Kik azok, akik segítettek és segítenek neked?

Elsősorban a szüleim, akik mindenben támogatnak, a Farkas-házaspár, akik a nevelő-edzőim is voltak, és azóta is velük edzek, illetve a munkában nagyon nagy segítséget nyújt a válogatott szövetségi kapitánya is, Kalmár Zsuzsa.

Adri, szeretnéd a jövőben, ha a te gyermeked is tornász lenne?

Komolyan biztosan nem! Persze, ha kislányom lesz, természetesen megmu-

tatom neki a tornát, de elmondom neki azt is, hogy nagyon kemény sportág és könnyörtelen. Igazából persze övé lesz a döntés.

Szeretnél egyszer edző lenni?

Sokszor elgondolkozom erről, és ilyenkor idilli képként elképzelem, milyen lesz a jövő. Szívesen foglalkoznék kicsikkel, de csak mellékállásként!

Adrienn, sok sikert!!!

Radics Ildikó, Soproni Maraton

Széchenyi Alma Mater díjak

A soproni Széchenyi István Gimnázium tehetséges diákjainak támogatására 1990-ben alapított Széchenyi Alma Mater Sopron Alapítvány kuratóriuma – *Légrádi Imre* elnökletével – csütörtökön háziünnepség keretében osztotta ki jutalmait azok részére, akik a legutóbbi és a most zajló tanévben tanulmányaik során kiemelkedő munkát végeztek.

Elsőrendű pénzjutalmat kapott *Szalay László* tavaly végzett diák, aki *Mészárosné Németh Ildikó* tanítványaként az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny (OKTV) német nyelvi versenyén országos 5. helyezést ért el. A jelenleg egyetemista fiatalember más tantárgyból is kiválóan teljesített, a fizika OKTV-n is a második fordulóba jutott.

Jutalmat kapott *Friedl Zita* 11. osztályos gimnazista is, aki mind matematikából, mind fizika tantárgyból szép eredményt ért el országos szintű pályázatokon, de a zenetanulás területén is remekelt.

A Széchenyi Alma Mater alapítvány harmadik díjazottja *Bacsárdi László* 11. osztályos diák, aki asztronautikai témában országos ifjúsági pályázaton aratott nagy sikert dolgozatával. Értekezése külföldön is érdeklődést keltett, ennek eredményeként Grazban ősszel dolgozata tematikájából előadást tartott. Elismerésben részesült társaihoz hasonlóan ő is több tantárgyból jeleskedik, és szerkesztője az iskola újságának.

Az alapítványi díjakat a Széchenyi I. Gimnáziumban a tanárok és a meghívott szülők jelenlétében a kuratórium tagjai nyújtották át a kitüntetetteknek.

(Gosztonyi Miklós, Kisalföld)

Biológia Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny

I.kategória, 1. forduló

Brand Melinda 11. A – Tauberné Paizs
Tünde

Dergez Noémi 11. A
Guttmann Enikő 11. B
Mechle Veronika 11. B
Tánczos Andrea 11. B

Jankus Barna 12. A – Bakó Erzsébet
Kazinczy Péter 12. A
Radasics Csaba 12. A
Román Pál 12. A
Várnai Ágnes 12. A

II. kategória, 1. forduló

Farkas Veronika 11. C – Tauberné Paizs
Tünde

Krammerhofer Szilvia 11. C
Takács Krisztián 11. C

Fülöp Veronika 12. C – dr. Balogh
Mihályné

Hatos Katalin 12. C
Horváth Andrea 12. C
Som Zoltán 12. C

Latin nyelvi Országos Középiskolás Tanulmányi Verseny

1. forduló

Kövér Beáta 12. A – Holpár Gabriella

Angol nyelvi Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny

1. forduló

Andrónyi Katalin 11. A – Tóth Gyula
Bellovits Judit 11. A
Brandt Melinda 11. A
Dergez Noémi 11. A
Horváth Veronika 11. A
Mikó Adrienn 11. A
Palotai Zsuzsa 11. A
Scheer Mónika 11. A
Szántó Alexandra 11. A

Wilfing András 11. A
Fekete Ada 11. A – Kiss Károly
Kovács Rita 11. B – Horváth Márta
Schmuck Donát 11. B
Szőke András 11. B
Román Pál 12. A – Vargáné Somlai
Márta
Varga Rita 12. A

Kémia Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny

1. forduló

Jankus Barna 12. A – Bakó Erzsébet
Román Pál 12. A

Várnai Ágnes 12. A

Román Pál bejutott a 2. fordulóra.

Egyik kolléganőnk felkereste a Népszabadság újságírója...

Megperzselt sor(s)ok

Sercen a gyufa lángja, parázslani kezd az indiai füstölő. A vékony füstcsík kecsesen száll és oszlik szét a levegőben, míg felidéződik a lidércnyomásos történet.

„Sokáig ilyet sem mertem gyűjtani. Gyertyát sem. Ha elindultam itthonról, háromszor is visszajöttem, mindent újra megnéztem. És néha álmomban még mindig látom azokat a képeket...” – mondja eltűnődve. „Állok az utcán, nézek felfelé, keresem a kisszobám ablakát. De csak egy nagy fekete lyuk van a helyén, ahonnan egy tűzoltó hajol ki. A szomszéd fiú meg rángatja a karom, és kiabál: Lenke néni, a mi házunk ég!”

A tanárnő halványan elmosolyodik. Az ízlésesen berendezett kis soproni lakásban mintha megállt volna az idő. Mindenütt képek, tárgyak a dédszülőktől – a régiektől. Dr. Baranyai Lenke tanárnő életének ez a kulcsszava.

„Kései gyerek voltam. Mikor megszülettem, már nem éltek a nagyszüleim, a bátyáim. Tudni akartam, kik voltak, milyenek voltak. A gyökerek keresése, a múlt kutatása – már egészen fiatalon ez határozta meg az életemet. És, persze, a pályaválasztásomat is. Apám betegsége miatt haza kellett költöznöm, az én kezdő tanári fizetésemből élt a család. A kényszerből igyekeztem hasznót kovácsolni. Gyűjtöttünk, kutattunk a gyerekekkel, előadásokat tartottam. És a régi bölcs öregek eljöttek, meghallgattak és hálásak voltak – nekem, a fiatal kis tanárnőnek! Elhozták és nekem ajándékozták kincseiket, családi ereklyéiket” – mondja és sorolja: a rég eltemetett emberek közül ki mit adott a gyűjteményhez.

A tanárnő származásából adódóan a kis rábaközi falunak, Belednek, szakmájából adódóan a történelemnek, a helytörténetnek fogadott örök hűséget. A Széchenyi István gimnázium pedagógusaként a Soproni Helytörténész Kör is tagjai közé fogadta, ahol – ahogy ő mondja – a muzeológusok és levéltárosok nagy generációjának „diákjaként” szívta magába a tudományt. Kisebb lélegzetű művek, tanulmányok folyamatosan születtek tollából. De a nagy terv négy éve fogant...

Hogyan határozza el valaki, hogy könyvet írjon szülőfalujáról, szülőfalujának? – kérdem.

Így a pálya vége felé az ember összegzésre, számvetésre kényszerül. Szembenéz azzal a törvénnyel, hogy minden dolog véges. Ritkaság számba menő kincseket őrzök, mint amilyen nagyapám reformkori szakácskönyve. Ha nem őrzöm meg, csak elporlad. A falu történelmének megírása lehetőséget ad az ilyen értékek megmentésére, meg aztán Belednek különleges történelme van – magyarázza.

Aztán csak mesél, mesél, s megelevenednek az ősök alakjai. Azoké, akiket

név szerint is jegyez a történelem: az Eszterházyaké, akik zsidó kereskedőket, iparosokat telepítettek a faluba. A Bartudeskyeké, akiknek kastélya ma is a község díszje. A világ leggazdagabb családjaként számon tartott Reichmanoké, akik a múlt század végén már csirkefeldolgozó üzemükben foglalkoztatták a beledieket. És azoké, akikről nemcsak a történelemlények, de lassan már mi sem beszélünk. mert elfeledtük őket.

Ezért akartam ezt a könyvet.

Hol „kezdődik” egy falu története?

Az egyházközség történetével. A katolikusé, aztán az evangélikusé készült el először, aztán következett a zsidó hitközség története. A kisszoba teli volt iratokkal, földön, polcon, mindenütt. A számítógéppel is akkor kezdtem ismerkedni – neveti el maggát, és sorolja, hányszor „szállt el az anyag”, míg rátalált a megfelelő billentyűre. Akkor, amikor 1996 januárjában a szomszédbeli kislány tüzet gyújtott, és a kisszoba a lángok martaléka lett. Beled másodszor is leégett. Egyszer a múlt században, másodszor meg nálam, a könyvemben – mondja enyhén iróniával.

Hogy mi pusztult el? – kérdez vissza. – Nem is tudom megmondani. Jegyeztek fontos adatokkal, könyvek, térképek. Kis darabka múltak: mint a nagyapám varrókosárcájája, melyet Bécsben vett, amikor a céh mestermunkájával elnyerte a szabómesterséget. – Kis szünetet tart és folytatja:

Ami megmaradt, csuromvíz volt. Az összes iratot ki kellett teregetni, szárítani; dobozokba helyezni, papírrestaurátorhoz vinni, gombátlanítani... Nem akarok tragédiaként beszélni róla most, amikor embereket ölnek Koszovóban, a Tisza otthonokat mos el Kárpátalján. Az enyém szellemi veszteség volt, ami azért nagy, mert szinte lehetetlen pótolni. Ráadásul az iratokra, könyvekre nem fizet a biztosító sem.

Ki segített?

A tantestület fizette az albérletet, az igazgató úr 50 ezer forint fizetéselőleget adott, egy hajdani tanítványom is utalt át egy bizonyos összeget a számlámra – hadarja gyorsan, mintha minél előbb le akarná zárni a leltárt.

Figyelem minden szavát, mozdulatát: elvonulhat-e egy tűz anélkül, hogy örök nyomokat ne égetne? Olvas a gondolataimban.

A stressz egészségügyi problémákat okozott, ez csak mostanában derült ki. Nehéz vele szembenézni, de nem akarok önsajnálathoz merülni. Dolgozok és írom tovább. Újra a könyvet. Tartozom vele a falunak, meg magamnak is. Rengeteg erőt, időt követel. Elakadok itt-ott, nem egyeznek adatok, s aztán gyakran hetekbe, hónapokba telik, egy név, évszám felkutatása, pontosítása. Nehéz vele – mondja, és olyan szeretettel simítja végig a kéziratot, akár egy diákja fejét.

Több, mint fele kész van. Bár – nevet fel hirtelen – néha én is azt hiszem, hogy sosem készül el!

Honnan ez a lelkiere?

Sok szép emlék pusztult a tűzben, köztük édesanyám és édesapám utolsó fényképe is. Az egyik bátyámé viszont megmaradt. Az ő életét a hadifogságban az édesanyjától kapott kis ezüst medál mentette meg. Az enyémet meg – persze képletesen szólva – kicsit az ő képe, amely számomra a túlélést szimbolizálta. Aztán édesanyámra gondoltam sokat. Arra az asszonyra, aki eltemette két fiát, és fájdalmát a tevékeny szeretetbe, mások ápolásába fojtotta. Arra, hogy a szüleimnek is talpra kellett állniuk, amikor keservesen felépített házuk a szomszéd hanyagsága miatt leégett. Mély meggyőződése: a sors akarta, hogy túléljem ezt a borzalmat. Hogy miért? – tűnődik, aztán kissé fátyolos hangon, mosolyogva felel saját kérdésére.

Talán... emiatt a könyv miatt.

Mórotz Eszter

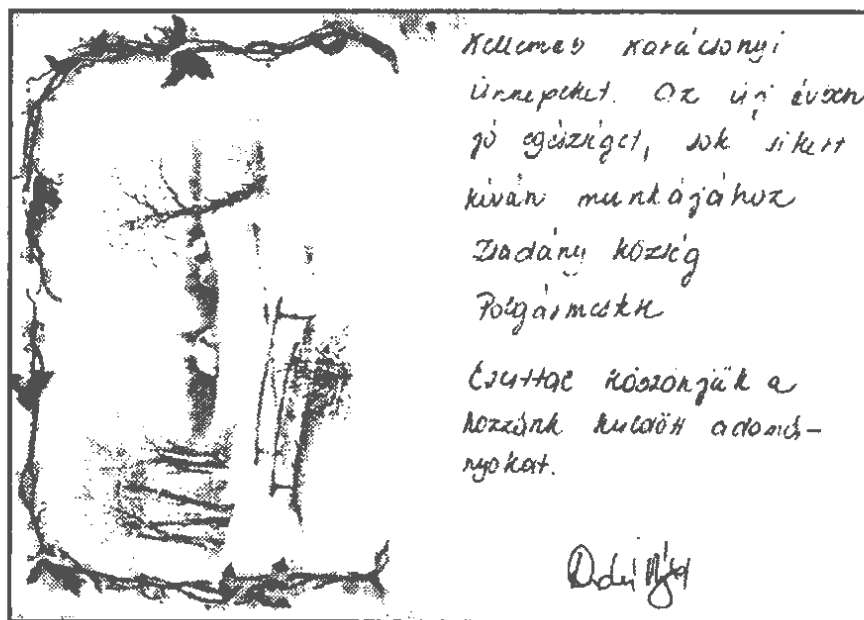

Mikulás-délután a dr. Baranyai Lenke vezette Helytörténeti szakkörön

December 17. – Karácsonyi koncert a Domonkos templomban

Az egyik legszebb hagyományunk. Ilyenkor, advent idején iskolánk énekkara, tanulói és a pedagógusaiból verbuválódott kórus gyönyörködteti már évek óta a hallgatóságot.

Egy televíziós felhívás eredményeként gyűjtést indítottunk a Békés megyei Zsadány község hátrányos helyzetű gyermekei számára.

Karácsony

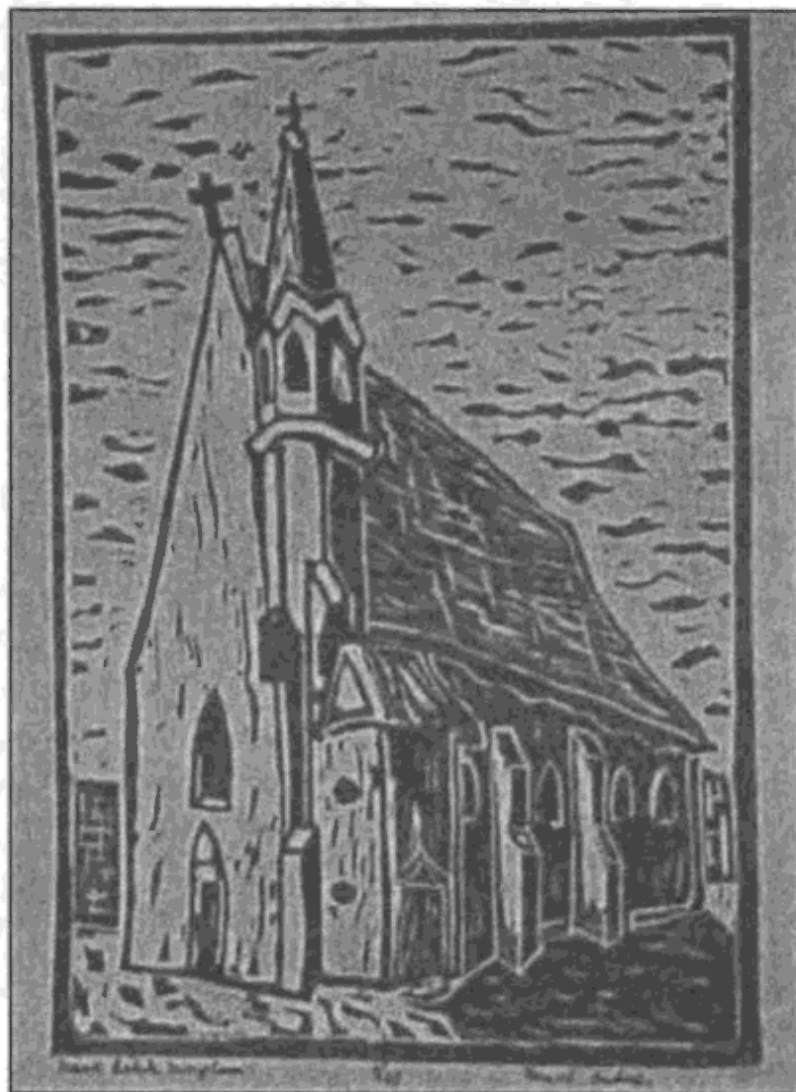
A karácsony a szeretet ünnepe. Ilyenkor mindenki megajándékozza szeretteit, s a Szentestét családja körében tölti el. Már a hónap elején mindenki a karácsonyi ünnepekre készül. A boltok előtt izgatottan nézelődnek az emberek, keresik a kiszemelt ajándékot, s megveszik az ünnepi ebédhez, vacsorához szükséges hozzávalókat, igyekeznek pénztárcájukhoz mértén vásárolni. Az ünnep elmaradhatatlan kelléke az adventi koszorú, amelynek gyertyáin nemsokára fellobban mind a négy láng, jelezve a Kisjézus születését. A templomban a gyerekek betlehemi pástortorjával készülnek a karácsonyi éjféli misére. Mindenki szorgalmasan tanulja a szerepét, hogy az ünnepet felejthetetlenné tegye. A várva várt napon minden házból a frissensült kalács illata árad, a karácsonyfa szépsége boldogsággal tölti el szívünket. S ha kinézünk az ablakon s pelyhekben hull a hó, és úgy érezzük, hogy ma mindenki boldog, akkor nyugodtan elmondhatjuk, hogy az év legszebb ünnepe valóban a karácsony...

Szőke Diána, 11. A (SZIGACS)

Figyelemreméltó az, hogy arról az emberről, akit szeretünk, a legkevésbé tudjuk megállapítani, hogy milyen. Egyszerűen csak szeretjük. Épp ebben áll a szeretet, a csodálatos szeretet, hogy egy embert minden lehetséges megnyilvánulása során követni képessé tesz. Tudjuk, hogy az ember, akit szeretnek, elvarázsolt érzésbe merül és a szerető ember számára is minden megváltozik. Sok mindent mintha először látna. A szeretet felold minden képzeletet. Az izgalmas, a kalandszerű, a tulajdonképpeni lebilincselő az, hogy az emberekkel, akiket szeretünk, nem tudunk mit kezdeni, mert szeretjük őket; amíg szeretjük őket. Az ember gondoljon csak a költőre, aki szeret; hasonlatok után tapogatózik, mintha ittas volna, az úr mindensége felé kap, virágok és állatok, felhők, csillagok és tengerek felé. Miért? Akár az úr, korlátlan, minden lehetséggel, titokkal teli, leírhatatlan az ember, akit szeretünk.

Csak a szeretet viseli el őt így.

Román Péter 12.A fordítása

Bazsó András, 8. A

JANUÁR

... Hétköznapra erőt, munkát,
 ünnepre parádét,
kéményfüstbe disznósonkát,
 zsebbe csokoládét.
Trombitázó, harsonázó,
 gurgulázó géjét,
vedd az éneket a szádba,
 ne a ceruza végét. ...

Weöres Sándor: Újévi jókívánságok

Az 1999. év. Arcunkon még a téli szünet nyugalmaival, lábunkban a szilveszter fáradtságával, megszokott mozdulattal nyomjuk le a kapu rézveretes kilincsét, és kezdődik, azaz inkább folytatódik a munka.

Varga Tamás matematika verseny

2. forduló

Lugosi Gábor 8. A – Szakál Péter
Szabó Péter 8. A

Szalai Gábor 8. A

Szabó Péter 2. helyezett lett.

A matematika OKTV 2. fordulójába bejutottak: Friedl Zita 11. A (*Vass Béla*), Wilfing András 11. A (*Vass Béláné*) és Szász Attila 12. A (*Kopik István*).

A német nyelvi OKTV 2. területi fordulóján Román Péter 12. A (*Mészárosné Németh Ildikó*) 1. és Krejci Hajnalka 12.. B (*Dékány Zsigmondné*) 2. helyezést értek el.

Kitaibel Pál biológia verseny

1. forduló

Bencsik Gergely 10. B – Tauberné Paizs
Tünde

Deák Judit 9. A – dr. Balogh Mihályné
Fekete Soma 9. A

Pallag Bálint 10. C

Implom helyesírási verseny

megyei forduló

Zalai Boglárka 10. B – Greksza Tünde

Berta Mariann 12. D – Holpár Gabriella

Berta Mariann 3. helyezett lett.

A január azonban a szórakozás hónapja is. A végzős osztályok most tartják a szalagavatójukat. Tanár, diák együtt nevet, majd a terített asztal mellett még közelebb kerülnek egymáshoz.

...Heje, huja, haj...

Poór tanár úr imádja a macskákat

Aztán január végén, mintegy a félév lezárásaként jön a hagyományos iskolából a GYIK-ban. Úgy tűnik, lányaink a kötelező sötét szoknya, fehér blúzban is jól tudják érezni magukat...

Diákbál

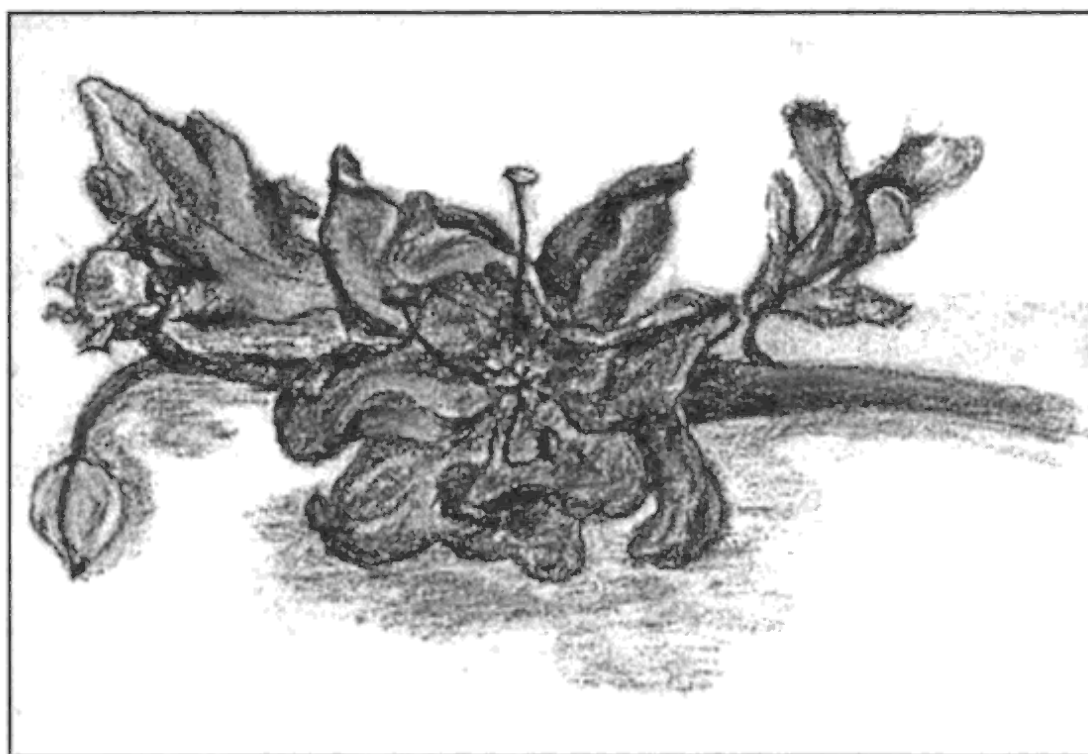
Mit is mondhatnék az első bálomról? Az igazat megvallva, nem ilyennek képzeltem. Nekem a bálokról mindig a régi filmek jutnak eszembe, a nagy, fodros ruhák, és persze az elmaradhatatlan keringő. Talán kicsit régimódi, nem igaz? De valahogy a „nagy napig” ilyennek képzeltem a bálakat.

Egyáltalán nem bánom, hogy ma már kicsit más formát öltöttek a bálók, de szerintem a báli ruha nélkülözhetetlen, habár iskolánk hagyományai ezt tiltják. De ennek ellenére nagyon sokan jól érezték magukat, ha nem is ez a zenei vilá-

guk. Bezzeg én is szívesen táncoltam volna! De amíg mi, kislányok a sarokban árultuk a petrezselymet, az osztály másik fele megunta az ücsörgést, és egymással kezdtek táncolni. Persze az elején zavarban voltak, mert mindenki őket bámulta. Végül is jól szórakoztunk, vagy százszor futottunk le az emeleti folyosóról a földszintre, amíg el nem kezdődött a bemutatótánc, ami nagyon tetszett. Aztán hazamentem, mivel a 7., 8. évfolyamosoknak a tánc után tovább kellett állniuk.

A bál végére ugyan a cipő már nagyon szorította a lábamat, de ha már a régi történeteknél járunk, nem hagyhattam ott a topánom, mint Hamupipőke. Ha egész éjjel nem is táncoltam, egyben biztos vagyok: Jövőre mindenképpen eljövök!

Dudar Fanni 7.B (SZIGACS)

Szabó Tamara, 10.B

Táncolj még

Ha már szó esik a nyitótáncról is (elméletileg beszerkeszttem valahova a nyitótáncsal kapcsolatos cikket), és azokról a táncosokról, akikből esetleg talán versenytáncos lesz (ha ők is akarják + nem mintha másokból nem lehetne), ezért felkerestünk egy igazi versenytáncost, aki novemberben Székesfehérváron partnerével, Mike Arnolddal két aranyérmet szerzett. Nos, a diktafon kb. ezt a szöveget rögzítette az egyik hetedik órában.

Hogyan jutottál el eddig a díjig?

Már két és fél éve üzöm versenyszerűen a táncot. Arnold, akivel még az Erkelben egy osztályba jártam, szóval ő megkérdezte: lenne-e kedvem táncolni vele. Abszolút nulláról indultunk, először elvégeztünk egy kezdő, majd egy haladó táncanfolyamot. Eddig heti két órára volt, de a jövő héttől heti három alkalommal lesz próba. Valamikor új tánclépéseket is tanulunk, de leginkább a régebben tanultakat gyakoroljuk. Németh Jocó a tánctanárom: szerintem jó fej és jól tanít. Legutóbb Pesten értünk el szép sikereket.

Milyen érzés a tánc, versenytáncolás?

Nagyon jó érzés...egyszerűen csodálatos. Azért egy verseny és egy fellépés között van különbség: versenyen ügyelek arra, hogy semmit se rontsak el és mosolyogjak, fellépésen abszolút nem figyelek arra, hogy pontosan lépjek, hanem csak élvezem. A családom nagyon büszke rám, a versenyekre mindig elkísérnek.

Szabadidő?

A tánc nem vesz el olyan sok időt, mellette úszok reggelente és még egyéb dolgok is vannak...Diszkókba járok, meg a koszorúcskák és a bálók. Olvasni nem szeretek, tévézni nincs időm, de azért ki tudom tölteni a szabadidőm. A tanulásban sem zavar, emellett még matekversenyeken is részt vettem, bár a legjobb eredményem „csak” egy megyei harmadik.

Hamarosan lesz a hagyományos Koszorúcska. Ha jól tudom, te is részt veszel rajta.

Koszorúcskán tavaly is felléptem, de akkor még nem tudtam az összes olyan táncot, amit most tanulunk a 10. évfolyam táncsulijában. Kíváncsi vagyok, hogy „belső szemlélőként” milyen lesz az egész, már nagyon várom.

Van egy második keresztnéved is...

Igen, a Xénia. Mindenkinek az Ūrgammák jut az eszébe, pedig én csak egy-két részt láttam belőle. Az Anitát használom, de vannak olyanok – főleg tanáraim –, akik Xéniának hívnak.

Ha lenne rá lehetőséged, akkor mit üzennél a diákoknak?

Szerintem a táncot inkább élvezni kell, mint bemagolni a lépéseket.

Néhány szóban:

Név: **Horváth Anita Xénia**

Szül.: 1983. márc. 17.

Oszt.: 10. A

Tagozat: matek

Kedvenc szín: fekete („de nem vagyok alteros!”)

Kedvenc étel: smarni

Hobbi: tánc

„Reggelente kocsival próbálok eljutni a suliba.”

Bacsárdi László 11. A (SZIGACS)

FEBRUÁR

Újra lebeg, majd letelepszik a földre,
végül elolvad a hó
csordul, utat váj.

Megvillan a nap. Megvillan az ég.
Megvillan a nap, hunyorint.
S íme fehér hangján
rábéget a nyáj odakint,
tollát rázza felé s cserren már a veréb.

Radnóti Miklós: Február

Elkezdődik a második félév. És ahogy az ilyenkor, farsang idején szokás: mulatsággal, felhőtlen szórakozással.

1999. február 2. – Ifjúsági Nap

A diáknapról

Az újszülöttnek minden vicc új! Nehéz hetedikesként írni a diáknapról, mert nem tudom összehasonlítani az előzőekkel. Voltak sziporkázó pillanatai, pl.: a Szig-Mit-Tud és a Tanár-Mit-Tud. Bár a programokat végigkísérő hibák – hangosítás plusz, jól láthatóság (lásd. kesztyűs feladat) hiánya – a legjobb poénok értékét csökkentette.

Voltak olyan epizódok is, amelyek kevésbé nyerték meg a tetszésem, pl.: a Méhek. A diáknapon alkalom nyílt az iskola igazgatója, a diákönkormányzat tisztségviselői és az érdeklődő tanulók fórumára. Dicséret illeti a diáknap szervezőit, akik bár kevesen voltak, mégis sokat dolgoztak. Ahhoz, hogy jövőre még színvonalasabb legyen ez a program, több diák közreműködésére van szükség.

Bátai Fanni 7.B (SZIGACS)

Tanár Mit Tud '99

Végre valami, ami szólt valamiről. Nem show-t láttunk, amelyet mindenki várt, hanem egy olyan darabot, amelynek megértéséhez bizonyos jóindulat szükséges. Megkockáztatom kimondani: nem a mű volt rossz, hanem a közönség. Bár azon is érdemes elgondolkozni, mi a jó darab. Amit a közönség elfogad, vagy amit az írók – jelen esetben a tanárok – az alkotás során sikerként élnek meg?

Rendben, hiányzott belőle a mozgás, a látvány. De éppen ez tette értékké, hogy nem a fetrengő röhögésre koncentrált, a pillanatnyi jókedvre, hanem az iga-

zán jó poénok mellett a diákokra. Hangya legyek-e én, vagy tán inkább tücsök? Örök kérdés.

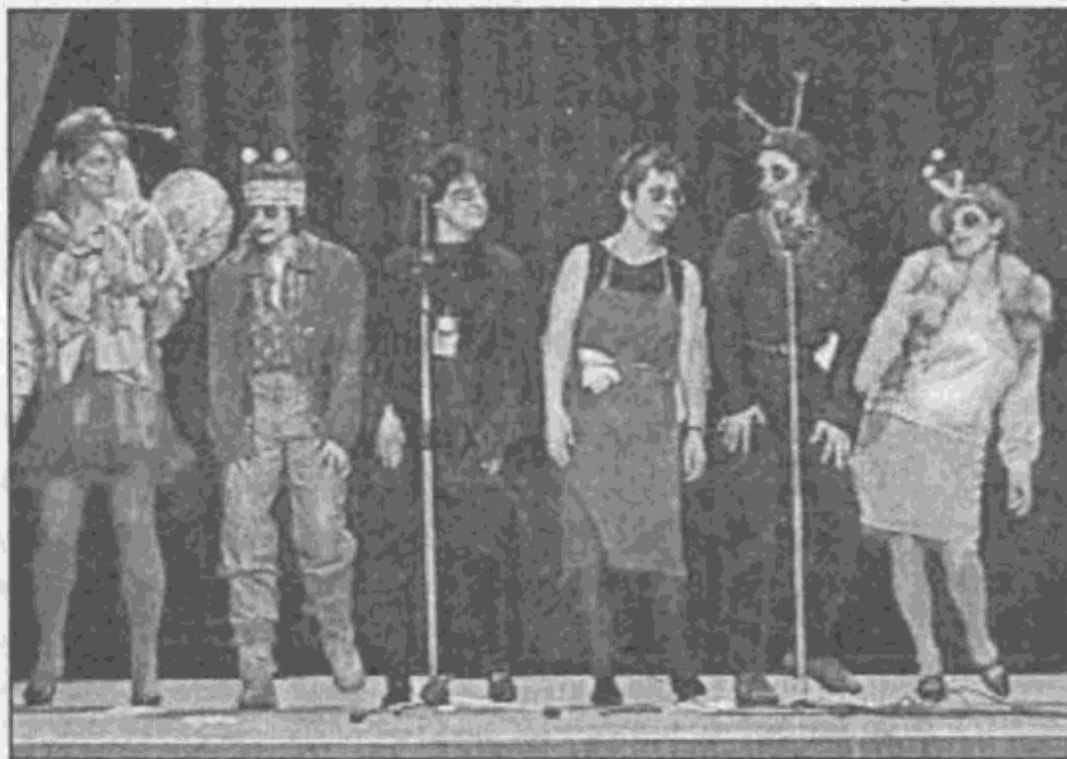
Sajnos a közönség reakciója nem éppen a mindent elsőprő siker hangja volt. Mert mit is várnak a tanulók? Rekeszizom szakadást. Csak azt nem értem, miért? Miért részesítenek előnyben egy végigröhögömmajdbelehalok darabot egy valóban értékes, igazán elmés poénokkal tarkított előadással szemben, amely valóban rólunk szól. A Tanár-Mit-Tud?-nak nem előírt feladata a diák feltétlen szórakoztatása. A diákság ezzel szemben pont ezt várja el. Talán ha a kezdet kezdetén más szemszögből kezdte volna nézni a produkciókat, más lenne az elvárás. Ebben egy kicsit a tanárok is hibásak, mert hagyták, hogy kialakuljon a Tanár-Mit-Tud?-ról a felhőtlen szórakozást nyújtó kép.

Azt talán mindenki észlelte, hogy az élet és a világ által kényszerített pályákra terelődünk. Ezt láthattuk ebben a darabban is. A jövőnk egyáltalán nem úgy fog alakulni, ahogy mi elterveztük. A világ sokkal pofozkodóbb annál, hogy valóban elfogadja azokat a terveket, amelyeket így fiatalon szövögetünk. Mert most vérszívás van, harc az életben maradásért. Legyél tanár, utazz a bálványozott USA-ba, vállalkozz, higgy a családban, vállalj bármilyen nemes eszmét, bármikor megbukhatsz. Örökké szívatnak, mindig újabb és újabb csalódás ér. És soha ne értékelj túl egyetlen jelenetet sem! Mert könnyen válhatsz hajléktalanná, éjszakai vállalkozóvá, elvált szülővé.

És a refrén, hogy „Mondd csak, mi lesz majd velem? Hangya legyek-e én, vagy tán inkább tücsök?” Jó kérdés. A válasz előttünk. Hogy melyik utat választjuk, bármennyire is akarjuk, nem biztos, hogy tőlünk függ. Mindinkább azoktól, akikre muszájból ráakaszkodunk.

Hiszen élösködünk, hogy éljünk.

Dávid Lajos 11.B (SZIGACS)

Fények, zene és széttaposott lábak
Avagy egy koszorúcska hiteles beszámolója

Novemberben gyűlt össze első alkalommal a Vasvilla és a Széchenyi 10. évfolyamának diáksága, attól a felettébb nemes célból vezérelve, hogy a klasszikus tánc fortélyait elsajátítsa. Izgatott tömeg gyülekezett a Liszt előtt.

Odafönn oktatónk, Németh József sikeresen megküzdött a mikrofonnal, és kisebb nehézségek árán be tudott mutatkozni, majd egy rögtönzött bevezető-szónoklat után kezdetét vette az első óra. Elsőként a blues alapjaival ismerkedtünk meg. Eredményességünket egymásnak ütköző párok, széttaposott lábak és egyre gyakrabban feltörő kacaj jelezte. S lassanként az a jóleső tudat vert tanyát az agyunkban és a lábunkban, hogy rájöttünk a dolog nyitjára, de azért a hála nemes tüze hevítette szívünket, hogy a koszorúcskáig még rengeteg idő van.

S bármilyen hihetetlennek tűnik is, így utólag visszatekintve csak úgy repült az idő. Székhelyünket áttettük a Lisztből a GYIK-ba, repertoárunk egyre bővült, oktatónk kántálása és az egyszemélyes zenekar, Tóni bácsi fürge ujjai nyomán felcsendülő dallamok is lassacskán ismerőssé váltak, majd a párválasztás kritikus és fenemód kényes aktusán is túlestünk.

S egyszer csak felvirradt a nagy nap: február 5. Az én osztályom már jó pár napja az „Ó, te, jó Ég, mindjárt koszorúcska!” nevű rejtélyes és fertőző betegségben szenvedett. A nagy nap délelőttjén még a tanárok is kesztyűs kézzel bántak velünk – elmaradt felelések nyomán hálás sóhajok szálltak az oly’ ritka tanári kegyesség oltárára.

Suli után mindenki irány haza, szépítkezni. A GYIK-ban kevéssel 5 előtt sötét öl-

tönyös fiúk és fekete szoknyás, fehér blúzos lányok tolongtak, izgatottan beszélgetve. Hál' Istennek, az én partnerem időben érkezett, virággal.

A próba 5-kor kezdődött. Különleges élmény volt a megszokott zenére, a megszokott teremben most, a farmert, pulcsit lecserélve ünnepélyes ruhában táncolni. Oktatónk felhagyott az utóbbi alkalmakkor bevetett keménységével, látván, hogy tán mégsem leszünk olyan bénák, és kissé feszült hangon bár, de egész visszafogottan diktálta a lépéseket.

Aztán 6-kor a szendvicsekkel, süteményekkel, italokkal állig felfegyverkezett szülők és rokonok ellepték az épületet. A párok szülei bemutatkoztak egymásnak és nekiálltak rendezkedni a 10 fős asztalokon.

7 óra előtt 5 perccel szépen sorba álltunk odakinn. Izgatottan dumáltunk, s szinte másodpercenként az órákra pillantottunk. Aztán elindult a sor (7:10 körül!!!). Nagyot sóhajtottam, kezemet a partneremébe kulcsoltam és bevonultunk.

Odabenn vakítóan szikráztak a fények, a színpad előtt fotósok és kamerások özöne várakozott, és rengeteg ember ült az asztaloknál, állt a páholyokban vagy a terem egyéb részeiben.

Szerintem – bármily furcsa is – a sok-sok ember fantasztikus hatást tett ránk. Lágyan suhantunk a zene, a dallamok szárnyán, lábaink könnyedén siklottak a parketten.

Mi, az 1. csoport az angolkeringőt, a rumbát, a tangót és a cha-cha-chát mutattuk be, majd bevonult a 2. csoport s közösen táncoltunk.

A tánc végén felharsant a taps, mi meg boldogan, fülig érő szájjal neveltünk a közönségre, és kimentünk. A 2. csoport a bluesban, a mambában, a jive-ban és a csárdásban való járatosságával bűvölte el a közönséget. Vastaps.

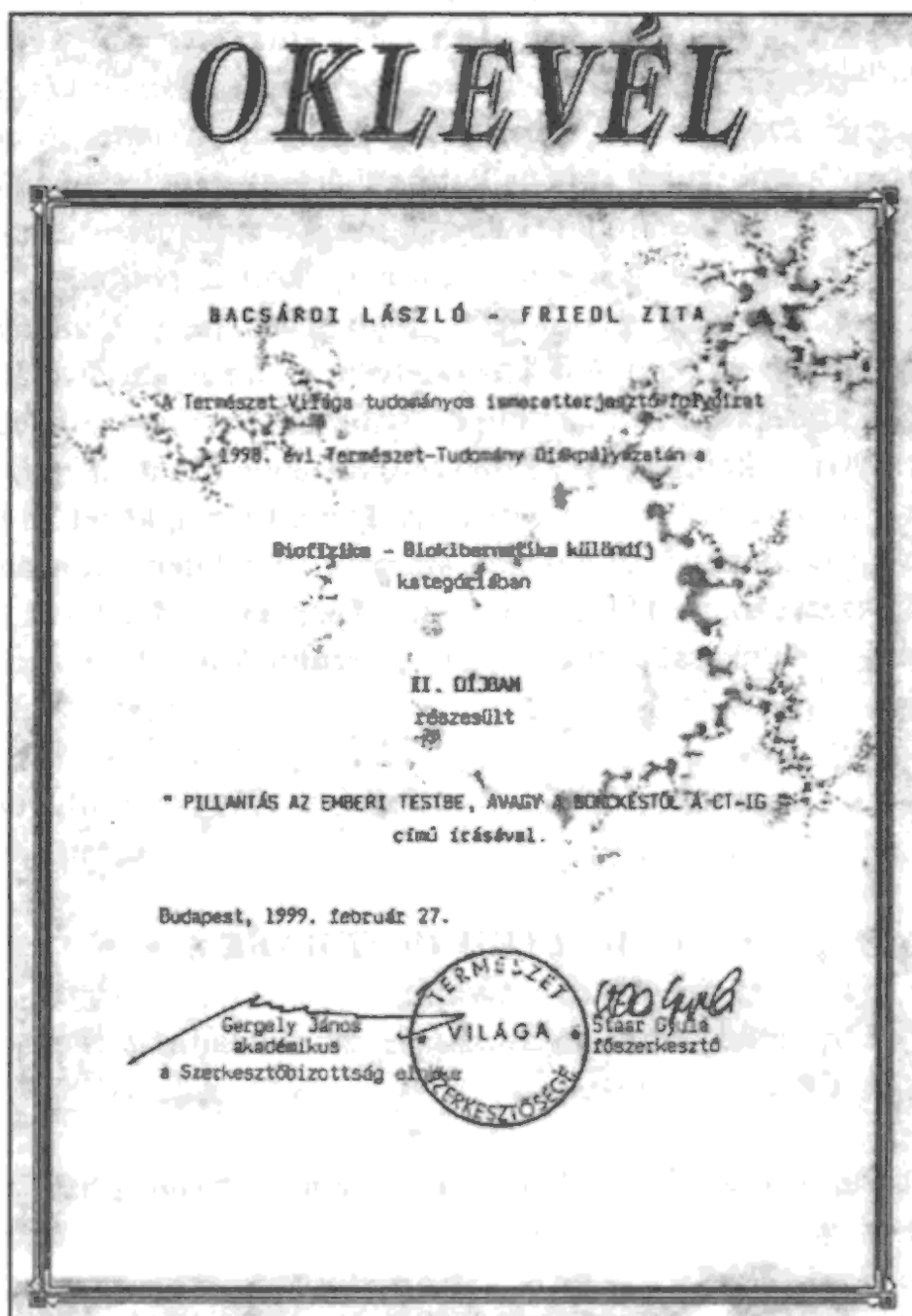
Ezután szülő-gyerek keringő, majd a profik bemutatója után jó pár lány sietett átöltözni, hogy fekete szoknyás – fehér blúzos kislányból vörös, fekete stb. színű ruhakölteményekben pompázó hölgygé változzanak.

Majd mindenki sietett az asztalához. Az est folyamán rengeteget táncoltunk, vagy csak dumáltunk, nevetgeltünk a rokonokkal, barátokkal. Az estét jókedvű „vonatozás” zárta le. Éjfél után az utolsó akkordok hangzottak fel, és befejeződött a koszorúcska. Egy biztos: Lehet, hogy Németh József nem a technika ördöge (a későbbi próbák során is váltakozó kimenetelű küzdelmet vívott mikrofonjával), de a mi kis társaságunkat egészen jól megtanította a klasszikus tánc fortélyaira. Mindenki összekapolt és – szerintem legalábbis – a csapat nagy része fájó szívvel távozott.

E különleges este után sajgó lábakkal, üres tányérokkal, kissé kókadt virágokkal, de gyönyörű emlékekkel indultunk haza.

Keresztény Ági 10.D (SZIGACS)

De hamarosan komolyra fordulnak a dolgok és befutnak az első nagy eredmények ...

Az emberi testbe is bepillantottak

Friedl Zita és Bacsárdi László, a soproni Széchenyi István Gimnázium 11. évfolyamos hallgatói ismét öregbítették az alma mater, sőt, Sopron hírnevét. A Természet Világa tudományos ismeretterjesztő folyóirat természettudományi országos diákpályázatán a „Kultúra egysége” kategóriában az „Útmutatás öcsémnek, avagy a XX. század ajándékai a XXI. századnak” című írásuk első, a „Pillantás az emberi testbe, avagy a bonckéstől a CT-ig” című közös munkájuk „biofizika-biokibernetika” kategóriában második díjas lett. *Lang Ágota* tanítványainak a díjakat *Staar Gyula* főszerkesztő és *Gergely János* akadémikus adta át.

„Ha elmélyedünk a múltban, megtalálhatjuk a jelent. Átugrunk a jövőbe, s így a jelen múlttá változik” – áll a pályamű élén. A diákok a feldolgozás során a kultúra egységének bemutatására törekedtek. Az elmúlt 99 esztendő történeteiből „szemezgettek” az irodalom, a fizika, a természettudományok, a művészetek és a történelem területéről. A zsűri kiemelte a pályázat küllemét: két oldalán filmszerűen peregnek azok a képek, amelyekről az írás maga mesél. A második díjas munka az orvosdiagnosztikát, a képalkotási eljárásokat tekinti át az ókortól napjainkig. *Dr. Mészáros Ágnes* radiológus és *Veres Amarilla* orvostanhallgató jóvoltából a pályázók bepillantást nyerhettek a helyi kórház radiológiai részlegének munkájába. A dolgozatot korabeli rajzok, fotók teszik még szemléletesebbé.

Friedl Zita könnyen tanul. A dolgok mélyére ás, a tanokat igyekszik megérteni. Egyetemen szeretne továbbtanulni: az informatika világa, a matematika és a fizika érdekli. Arra a kérdésre, hogy mi szeretne lenni, őszintén csak ennyit mondott: „Boldog...” *Bacsárdi Laci* szintén egyetemre készül, közel áll hozzá a csillagászat, de újságíróként is bontogatja szárnyait. Az Internettón önálló rovatot kapott. Ő a főszervezője a TIT által felkarolt *Disputa* vetélkedőnek. A két lelkes diák tudományos munkássága folytatódik, de ezúttal külön-külön próbálnak szerencsét.

(Török Magdolna, Kisalföld)

ÚTMUTATÁS ÖCSÉMNEK avagy a 20. század ajándékai a 21. századnak

„Ha elmélyedünk a múltban, megtalálhatjuk a jelent. Átugrunk a jövőbe, s így a jelen múlttá változik”.

Eljött a visszaemlékezés ideje. Eleget kell tennem a hagyományoknak, melyek gyökerei a Végtelenbe, a Semmibe nyúlnak vissza. Sok mindent éltem meg, s ezt próbálom neked elmesélni, kedves öcsém.

Születésemre még mindig tisztán emlékszem. Mikor kinyitottam a szemem, édesanyámat pillantottam meg. Meséiben gyakran hallottam csodálatos bátyáimról, akik már régen elmúltak és – kérlek, ne vess meg ezért – hozzájuk akartam hasonlítani. Legfiatalabb bátyám rengeteg ajándékot adott át nekem, amelyeket nemcsak megőriztem, hanem fejlesztettem is.

Adott sok tudóst és művészt, találmányt és hírességet. Megtalálta az elektromosság legkisebb egységét, az elemeket táblázatba szorította, megmártózott az elektromágneses térben, átvilágította a testeket. Ezek voltak az alapok, amelyekre építkeztem, és az én

építményem lesz a te alapod, szeretett öcsém. Most felvillantok néhány képet arról, hogy mi mindent tettem, és mit nyújtok át neked...

Bátyám hatalmas ajándékát látva csecsemőkoromban azt hangoztattam, hogy már semmi újat nem lehet felfedezni. Mégis, egy kis idővel később elméleteket gyártottam a relativitásról és a kvantumról, majd a közetlemezek mozgásáról és a káoszról. Figyелtem Einstein és Rutherford, Bohr és Heisenberg, Schrödinger, Planck és a Curie család munkáját. Örömet leltem bennük, és hogy további felfedezésekre buzdítsam őket, díjakat adtam nekik és a tudomány többi kiemelkedő alakjának.

Versenyt rendeztem a részecskéknek, és a leggyorsabbak széthasították egymást. Eddig 111 elemet számláltam meg. Megkérdeztem a Földet és kincseit, és ők sugárzásukkal elárulták korukat. Rávettem az anyagot, hogy tárja fel titkait, bújócskát játszottam az atommal, miközben egyre kisebb részeket találtam: a magot, a protont, a neutron, végül a kvarkot. A részecskék népes családjának újabb és újabb tagjait ismerem meg. A Nap fényét egy pillanat alatt milliárdnyi apró darabra robbantottam.

A sejt legbensőbb részéig hatoltam: azt hiszem, felfedeztem az élet titkát. Kigubancoltam a Nagy Spirális Molekulát és minden részét meg akartam érteni. E tudás segítségével már olyan Életet próbálok teremteni, amely kedvemre való. Nem csak a gépek, de az emberek elromlott alkatrészeit is képes vagyok kicserélni. Új anyagokat hoztam létre a négykezü molekula segítségével, ezekből sok hasznos dolgot készítettem. A legapróbb élőlényeket is becsaptam és így olyan szereket gyártanak nekem, amelyekkel meggyógyítom az Embert.

Fiatalkoromban nem vigyáztam eléggé a Történelemre, és két nagy háború is végigtombolt a világon, hatalmas pusztítást okozva. Máig hallja fülem az éhezők sóhajtásait, s szememet elvakította a hatalmas gomba. Éltettem diktátorokat, tapsoltam eszméknek, ha tetszettek, ha nem. Rádöbbsentem, hogy az emberiség képes elpusztítani önmagát és a természetet.

Így aztán, hogy megvédjem a Föld gyönyörű értékeit, megalakítottam az Egyesült Nemzetek Szövetségét, létrehoztam a Zöld Világmozgalmat. Most, mert felismertem, hogy a gyerekek a Föld legnagyobb kincsei, féltőn vigyázok rájuk. Négyévenként összegyűjtöm az embereket a béke jegyében, és a nemzetek megküzdének egymással, ki a leggyorsabb, legerősebb, legügyesebb.

Ültem szekéren, automobilban és vonaton, utaztam úrhajón és tengeralattjárón, most mágnesvasúton száguldozok. A hajó aljára levegőből szőttem párnát. Felhőt fölött szárnyaltam: először Zeppelinnel emelkedtem a magasba, majd sok-sok fémmadarat szerkesztettem. Átrepültem az óceánt, versenyre keltem a széllel, s a hang már nem érhet utol. lemerültem az óceán legmélyére és megmásztam a legmagasabb csúcsot. Pusztulószigeteket, tüzet okádó hegyeket és a szétnyíló földet tanulmányoztam, hogy előre jelezhessem a Vészt. Szigetet a víz alatt kapcsoltam szárazföldhöz. Bevásárlóközpontokat építettem a nagyvárosokban, azokban Magától Szaladó Lépcsőt, s építményeim az egekig érnek.

A levegőt megtöltöttem hullámokkal, s így televíziót nézek, rádiót hallgatok. Évek hosszú munkájával zsongásba hoztam a Földet, és üzeneteket küldtem és küldök folyamatosan a messzeségbe. Tanúja voltam a Hírhálózat kialakulásának. A Föld köré óriás-tükröt tettem, amellyel a Föld lakói szemmel tartják egymást. Megszelídítettem a villamos áramot, és vezetékeken futtatom, innen nyerve a gépekhez az energiát.

Az áramfolyamokat a Természetből táplálom. A Nap fényét összegyűjtöttem, a víz, az árapály, a szél erejét birtokba vettem, s új energiaforrások után kutattam: igába fogtam az atomot. Ám az atom elszabadult: hatalmas robbanást okozott, melynek fertőző felhője ráborult az egész Földre. Fekete arannyal árasztottam el a világot, és behálóztam az arabok félszigetét.

Megalkottam a legpontosabb időt és a Föld bármely pontjára eljuttatom. Az órának, melyet az Ember kezére tettem, homokszem-kristály van a szíve közepén. Az emberi test belsejének szinte majd minden részletét megnéztem bonckés nélkül. A lapon is meg tudom mutatni a tér mindhárom dimenzióját. Az elektronnal belepillantottam a különleges mikrovilágba. Játszottam a bűvös kockával, amely a furfangos ész találmánya. A méreteket lecsökkentettem, az apró morzsákba sok Tudást sűrítettem.

Megteremtettem egy különleges Lényt, amely mára már hatalmas óriássá lett, miközben mérete egyre csökken. Mindenhol ott van, segít az embereknek munkájukban, új munkahelyeket teremt. Rögzíti a hangot és a képet, és a piros fénnel – amelyet a fűrészfáragástól kezdve az orvostudományig még sok egyéb területen hasznosítok – olvassa a korongokat, melyeken egyre több információ tárolható. Nagyon büszke vagyok rá.

És hogy ezenkívül mi mindent láttam? Egy prérít az álomvilág központjává válni. Sírtam az Elfújta a szél hőseivel, de aztán Miki Egér és Chaplin megnevettettek. Láttam Spielberg álmait és egy katasztrófát, mely kétszer rengette meg a világot. Ámultam a Csillagok háborúján és a sok-sok történeten, melyben a jó vagy a rossz győzött.

Megtaláltam a világ leggazdagabb emberét. És bennem élt Ferenc Ferdinánd, Freud, Gandhi, Kennedy, II. János Pál, Lady Di; bennem alkotott Kafka, Csontváry, Picasso, Dali, Escher, Brecht, Orwell és Vasarely. Verseltem Adyval, Apollinaire-rel és Radnóti-val. Bárányt rajzoltam a Kis Hercegnek, elkísértem az öreg halászt a tengerre. A jövőről is írtam könyveket. És álmokat láttam megvalósulni, amikor megpillantottam Gagarint a Föld körül, s a gyönyörű Földfelkeltét a Holdról.

Hallgattam Debussyt és Stravinskyt, Bartókot és Gershwint. Később a zene újabb dimenzióit fedeztem fel: hódoltam a Király előtt, utaztam a Sárga tengeralattjárón. Figyeltem a lázadó fiatalokat, részt vettem a zene és béke összejövetelein. Térhatásúvá varázsoltam a zenét.

Láttam azt az üstököst visszatérni, amelyet már bátyáim is csodáltak. De nem elégedtem meg azzal, hogy messziről nézzem: kezemmel kinyúltam érte és megérintettem. Szememet az ürbe és az ürre emeltem, és fényképre rajzoltam a csillagokat. És felfedeztem a Kilencediket, majd a Galaxis középpontja felé fordultam. Az eget a Földre lehoztam, és kivetítettem egy kupolára, ahol nappal is gyönyörködhetek benne. Már éjszaka sem csak a Földről figyelem a csillagokat, hanem kijuttattam távcsövemet a világűrbe,

ahonnan sokkal többet látok. Lábammal a Hold felszínére léptem, űrhajókat, űrszondákat építettem, és így megkezdtem a világűr meghódítását. Tanúja voltam űrhajók randevújának, és belehallgattam a csillagok beszélgetésébe. Életem vége felé azonban kudarokban is volt részem: fájt az Apolló-13, a Mars '96 és a Challenger katasztrófája.

Láttam egy országot, amely kis mérete ellenére eddig 11 Nobel-díjas tudóst adott a világnak. Amikor Amerikában találkoztam Kármán Tóddal, Szilárd Leóval, Wigner Jenővel, Neumann Jánossal, Teller Edével és Bay Zoltánnal, azt gondoltam, hogy megtaláltam a marslakókat, akik magyaroknak álcázzák magukat. A fizika fejedelmévé koronáztam Eötvös Lórándot.

Most a rák és a veszélyes vírusok ellen küzdök. Megpróbáltam eltartani egyre növekvő lakosságomat. Elszomorít a pusztuló erdők látványa, a megmérgezett édesvíz, a szennyezett tengerek, a veszélyben élő állatok és növények, rettegek a savas esőtől. Ezért Rio de Janeiró-ban összegyűjtöttem a nemzeteket, hogy rádöbbensem őket: felelősséggel tartoznak a bolygójukért. Egyszerre dolgozok az óceánban, a szárazföldön és az űrben, irodában és szabadban, otthon és munkahelyen. Nemcsak gyönyörködöm a fraktálokban, hanem megpróbálom őket hasznosítani is. A Nagy Egyesített Elméletet is foglalkoztat. Vitatkozom azon, hogy hogyan keletkezhetett ez a csodálatos univerzum. Űrszondákat küldök a szomszéd bolygóra, s naponta hatalmas mennyiségű csillagászati adatot elemzek. A kék bolygón élők testvérei után kutatok.

De látom, hogy napjaim meg vannak számlálva...

Most már ismered életem történetét, és megérted, hogy elfáradtam. Igyekeztem minél többet hozzátenni bátyáim örökségéhez. A felfedezések, építkezések, háborúk az összes erőmet kiszívták. Nem félek a haláltól, mert tudom, hogy tetteim fennmaradnak az utókornak, és – ami talán a legfontosabb – benned tovább élek, ugyanúgy, mint a bátyáim énbennem. Tudom, hogy halhatatlanok vagyunk mind, halhatatlan anyánk, az Idő révén... Kérlek, öcsém, bocsásd meg a hibáimat, s javítsd ki őket! Ne felejtsd el, hogy életünk alapja a fejlődés. Megérttem, hogy a saját életedet akarod élni, de engedd meg, hogy az öregebb tapasztalatával adjak néhány tanácsot.

Gyarapítsd tudásodat, de nagyon vigyázz magadra! Óvd azt a kis törékeny bolygót, amely a pusztító háborúk és a környezet szennyezése miatt lassan haldoklik. Vigyázz rá, mert ha megsemmisül, akkor a magány órái köszöntenek rád. Ha ez a planéta mégis kihalna, akkor csak kutass, míg nem találkozol másokkal, ugyanúgy, mint régen, nagyon régen, egyik bátyánk találkozott a Kék Bolygóval. Meglátod: a világűr végtelen...

Farkas Veronika, 11.C

Arany Dániel matematika verseny
haladók 2. forduló

Lágh Dániel 10.A – Vass Béláné

kezdők 1 forduló

Friedl Mihály 9. A – Nagy Judit

Führer Diána 9. A

Kárász Balázs 9. A

Szász Előd 9. A

Wilcsinszky Péter 9. B

Gosztola Lóránt 9. C – Kopik István

Miklós Ákos 9. C

Sinkó Bálint 9. C

Sölét-Ormos Eszter 9. C

Irinyi János kémia verseny
1. forduló

Friedl Mihály 9. A – Bakó Erzsébet

Kárász Balázs 9. A

Füster Ákos 9. B

Kondor Szilvia 9. B

Pohl Norbert 9. B

Gyurasits Emőke 10. A

Lovranits Gábor 10. A

Tárnok Péter 10. A

Ott voltunk a Disputa versenyen is.

SIKERESEN DISPUTÁLTAK A DIÁKOK

Nem a győzelem, a részvétel a fontos

Az első soproni disputavetélkedőnek csak győztesei voltak

Bacsárdi László, a soproni Széchenyi István Gimnázium és *Bognár László*, az Erkel Ferenc Általános Iskola tanulója az országos Disputa Kör Egyesület programjához csatlakozva Sopronban is megszervezte a disputavetélkedő első fordulóját.

A Magyar Művelődés Házában került sor a disputa bemutató játékára. Az egyik csapat a Berzsenyi Dániel Evangélikus Líceum diákjaiból verbuválódott. Tagjai: *Horváth Dóra*, *Führer Livia* és *Szemerey Anna*. Az ellenfél csapata, amelynek tagjai közt volt *Román Pál*, *Kocsis Zoltán* és *Fekete Gergely*, a Széchenyi István Gimnázium tanulóiból állt.

A főszervezők köszöntőjét követően *Nagy Zoltán*, a Disputa Kör Egyesület tagja, aki egyben a döntnök szerepét is elvállalta a rendezvényen, szólt a versenyzőkhöz. A versenyszabályok ismertetése, majd a sorsolás után kezdetét vette a megmérettetés. Ennek eredményeként a berzsenyisták lettek a tagadók (feladatuk: a tételmondatban megfogalmazott állítás cáfolása), a széchenyisták pedig az állítók (feladatuk: a megadott tételmondat állításának bizonyítása). A több, mint egyórás küzdelem során kiderült, hogy a disputa nagyon jó játék. Már csak azért is, mert a tételmondat állításának játék közbeni igazolása és cáfolata után is folytatódott a vita a két csapat között. Egyebek mellett ez a disputa nem titkolt célja, hiszen gazdagítja a szókincset, a műveltséget, miközben tanít és szórakoztat.

A bemutató játékban a fiúk csapata nyerte meg a versenyt, a résztvevők pedig, – köztük a meghívott vendégek és a drukkerok is – nagyon jól szórakoztak.

A szervezők ezúton is kéri háromfős csapatok jelentkezését a Sulipanoráma címén: Sopron, Új utca 18., illetve a disputa-Sopron.hu e-mail címen.

(Török Magdolna, Kisalföld)

Nyílt Nap a Széchenyiben

Sopron egyik leghíresebb középiskolájában, a Széchenyi I. Gimnáziumban tegnap „nyílt nap” keretében dr. Gaál Zoltán, a Veszprémi Egyetem rektora és dr. Kovács Kristóf, a Veszprémi Egyetem docense mutatta be a tanulóifjúság számára a veszprémi felsőoktatási intézményt.

„A Veszprémi Egyetem a budapesti ‘Műegyetem’ mellett hazánk ama másik egyetemét képezi, amelyet egyáltalán nem érint a hazai felsőoktatási intézmények tervezett integrációja” – mondotta lapunk érdeklődésére dr. Gaál Zoltán rektor. „Ennek okát egyrészt abban látjuk, hogy e két intézmény önmagában is eleget tesz a felsőoktatási törvény legszigorúbb definíciójának. Ami Veszprémet illeti, több tudományterületen, például az élő- és élettelen természettudományok és a társadalomtudományok tekintetében is rendelkezünk doktori programokkal. Másrészt a Dunántúl felsőoktatási térképe más, mint az Alföldé: valamennyi megyeszékhely rendelkezik felsőoktatási intézménnyel, s itt az ésszerű földrajzi távolság doktrínáját nem nagyon lehet betartani. Természetesen a Veszprémi Egyetem is folytatott előzőleg nyugati és keleti irányban tárgyalásokat Székesfehérvár és a Pannon Egyetem Georgikon Karát illetően, ám az intézményi autonómia mint szabadsági fok betartásával nem akadt integrációs partnerünk. Így maradt meg egyetemünk teljes önállósága, amely nem jelenti azt, hogy adott esetben ne tudnánk bizonyos területeken együttműködni más intézményekkel”.

„Egyetemünk egyébként ötvenéves múltra tekint vissza, májusban rendezzük jubileumi ünnepségsorozatunkat” – folytatta a rektor. „Az utóbbi években nagyon sokat fejlődött az egyetem: míg a nyolcvanas évek végén hétszázötven hallgatót oktattunk, jelenleg a nappali tagozatos hallgatói létszám a doktoranduszokkal és a levelezőkkel együtt meghaladja az ötezret. A Veszprémi Egyetem a mérnöki karon és a tanárképző karon ma már összesen tizenhat szakot ajánl a továbbtanulni szándékozóknak. Sőt, terveink között új karok beindítása is szerepel”.

A nyílt napi bemutatkozásokra tervszerűen kerítenek sort a Veszprémi Egyetem vezetői: ebben az iskolaévben szolnoki, pápai és nagykanizsai program után érkeztek – Gaál rektor szavaival élve – „a régió ezen elismert iskolája” tanulóifjúságához.

Szakál Péter, a Széchenyi Gimnázium igazgatója elmondta, a veszprémiek mellett a mosonmagyaróváriak is szeretnék, hogy éljenek e fölöttébb hasznosnak bizonyuló lehetőséggel. A végzős diákok ennek révén olyan többletinformációkhoz jutnak, amelyek megkönnyítik pályaválasztásukat, továbbtanulásukat. Adalékul: az elmúlt évben az egyetemre, főiskolára jelentkező széchenyisták mintegy nyolcvan százalékát vették fel, közülük többen a Veszprémi Egyetemen folytatják tanulmányaikat.

(Gosztonyi Miklós, Sopronvármegye)

Február 25. Szülői értekezlet 16.30

Jól ismert arcok, a mosoly már kevesebb, egyetértő bólogatások, fejcsóválások, akárhogy is, az első félév tapasztalatait meg kell beszélni.

MÁRCIUS

Csitt! Figyelj! Hallgasd a csendet!

Hasalj le a málnás mellett,

s hogyha jó a füled, hallod:

a csendben is vannak hangok.

A közelben darázs dong el, mint egy apró helikopter

távolabbról tücsök szólal,

lepke röppen: könnyű sóhaj.

Pattannak a bimbózárak,

mintha törpék tapsolnának,

majd a harangvirág csenget ...

Csitt! Figyelj! Hallgasd a csendet!

Gyárfás Endre: Hallgasd a csendet!

Az éremeső folytatódik És most már nem tudom megállni, ki kell mondanom: mérhetelen öröm és büszkeség fog el, ahogy ezeket a sorokat gépelem. Ha korábban a klasszikus dráma kibontakozását említettem, úgy itt most elérkeztünk a tetőponthoz.

Városi általános iskolai német nyelvi verseny

Barilich Júlia 7. B – Mészárosné
Németh Ildikó

Csanády Veronika 7. B

Dezső Dávid 7. b

Bacsárdi Valéria 8. A – dr. Horváth
Józsefné

Csorba Gábor 8. A

Szabó Péter 8. A

Tiborcz Dániel 8. A – Sándor Márta

Horváth Annamária 8. B – Czobor
László

Schlosser Tamás 8. B

Dezső Dávid 1., Csanády Veronika 2., Barilich Júlia 3. helyezést értek el.

OKLEVÉL

Dezső Dávid

tanulónak

a

városi német nyelvi
tanulmányi versenyen
elért

I.....

helyezéséért

Sopron, 1999. március 12.

OKLEVÉL

Barilich Júlia

tanulónak

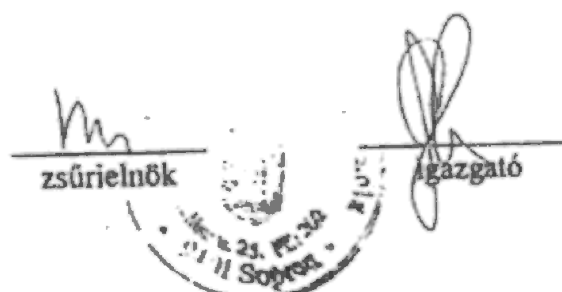
a

városi német nyelvi
tanulmányi versenyen
elért

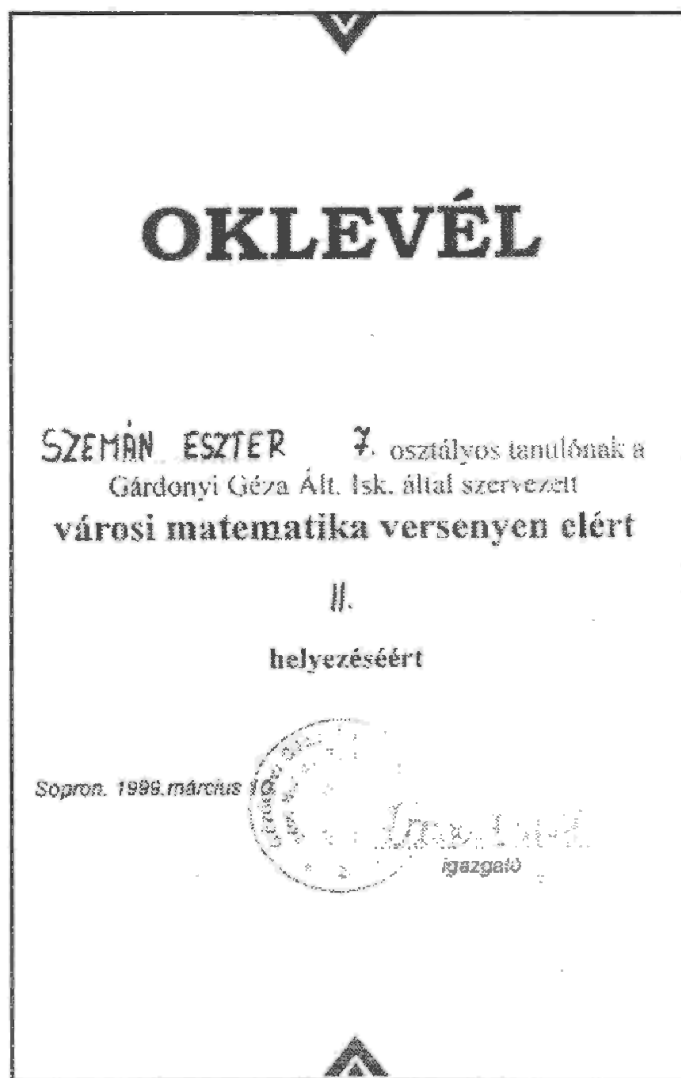
III.....

helyezéséért

Sopron, 1999. március 12.

Kránitz Katalin 8. A (Vass Béla) és Szemán Eszter 7. B (Nagy Judit) a Városi matematika versenyen szereztek arany- illetve ezüstérmet.

A SPORT-ot is nagybetűvel írjuk.

OKLEVÉL

Sopron Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal
SPORTFELÜGYELETI CSOPORT

Középiskolai Diáksport Bizottság
ÁLTAL RENDEZETT

VÁROSI DIÁKOLIMPIA MEZEI FUTÓ IV.kcs. leány
VERSENYEN, BAJNOKSÁGON

BÁCSKAI BARBARA

II.

HELYEZÉST ÉRT EL EZÉRT A JELEN OKLEVÉLLEL TONTETJÜK KI.

Sopron 99. március HÓ 94. NAP.

Fehér Feri J. A. K.

OKLEVÉL

Sopron Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal
SPORTFELÜGYELETI CSOPORT

Középiskolai Diáksport Bizottság
ÁLTAL RENDEZETT

VÁROSI DIÁKOLIMPIA MEZEI FUTÓ IV.kcs. fiú
VERSENYEN, BAJNOKSÁGON

SZÁNTÓ BALÁZS

II.

HELYEZÉST ÉRT EL EZÉRT A JELEN OKLEVÉLLEL TONTETJÜK KI.

Sopron 99. március HÓ 94. NAP.

Fehér Feri J. A. K.

Friedl Zita 11. A boszorkányos kísérleteit idén is 2. helyezéssel jutalmazták.

Irinyi János kémia verseny
megyei forduló

Kárász Balázs 9. A (Bakó Erzsébet) 3. helyezett.

Less Nándor földrajz verseny
1. forduló

Bögi Piroska 7. A – Végh Attiláné
Lakos Tünde 7. A
Czechner Adrienn 7. B
Dezső Dávid 7. B
Holló József 7. B

Horváth István 7. B
Jagodits Eszter 7. B
Szemán Eszter 7. B
Tóth Balázs 7. B
Varga Mónika 7. B

Hevesy kémia verseny
megyei döntő

Szalai Gábor 8. A (Bakó Erzsébet) 3., Lugosi Gábor 8. A (Bakó Erzsébet) 8. helyezést értek el.

A Kazinczy szépkiejtési versenyen iskolánkat Vincze Bernadett 8. B (*Szabó Miklós*), Priszinger Krisztina 12. B (*Holpár Gabriella*) és Kocsis Zoltán (*Horváth Violetta*) képviselték.

Negyedszázad a zene bűvöletében
„Arany Fokozat” diploma a legjobbaknak

A Sopronban megtartott Éneklő Ifjúság Kórusfesztivál minősítő hangversenyén a Széchenyi István Gimnázium kórusa „Arany Fokozat” diplomát kapott. A rendezvényen *Tengerdi Antal* alpolgármester köszöntötte a 25 éves jubileumát ünneplő *Pirgerné Megyeri Zita* tanárt, a kitüntetettek kórusvezetőjét. Vele a jeles esemény kapcsán beszélgettünk.

A muzsika és az éneklés szeretetét az anyatejjel szívtam magamba, de nagyon sokat köszönhetek legelső fertőszentmiklósi, általános iskolai énektanáromnak, *Karner Vilmos* megyei szaktanácsadónak. Nála kezdtem szólót énekelni, s a kórusában is tag lettem. Indíttatására kerültem a győri zeneművészeti szakközépiskolába, majd szintén az ő sugallatára végeztem el Pécsen az ének szakot. Ezt követően a fertőszentmiklósi általános iskolában kaptam állást 1974-ben, ahol kórust szerveztem. Három esztendő elteltével, ismét mentorom segítségével, a soproni Hunyadi iskolában tanítottam egy híján húsz esztendőt. Jelenleg a Széchenyi István Gimnázium tanára vagyok, ahol az iskolai kórust vezetem.

A jubiláló karvezető kórusaival 1975 óta minden évben megmérettetik az Éneklő Ifjúság kórusversenyeken. Idén az „Arany Fokozat” diploma mellett a Széchenyi István Gimnázium elnyerte „Az év kórusa” kitüntető címet. *Pirgerné Megyeri Zita* megszállottan vallja: a muzsika, az éneklés óriási kincs. A zene iránti alázatot szeretné átadni tanítványainak, s megértetni velük, nélkülük üres lenne a lét. Ahogy Bárdos Lajos fogalmazott: „Zene nélkül lehet élni, de minek...” A „kórushalmozó” tanár a gimnáziumin kívül eredményesen vezeti a nagylózsi, a fertőszentmiklósi pedagóguskart, illetve a tavaly alakult, dalos ajkú, soproni Matáv-kórust. Utóbbival áprilisban a fővárosban mutatkoznak be, a gimnazistákkal zenei táborba, majd egy salzburgi körútra készülnek. *Pirgerné* a hagyományteremtés szándékával szeretne országos középiskolai kórustalálkozót szervezni.

(Török M., Kisalföld)

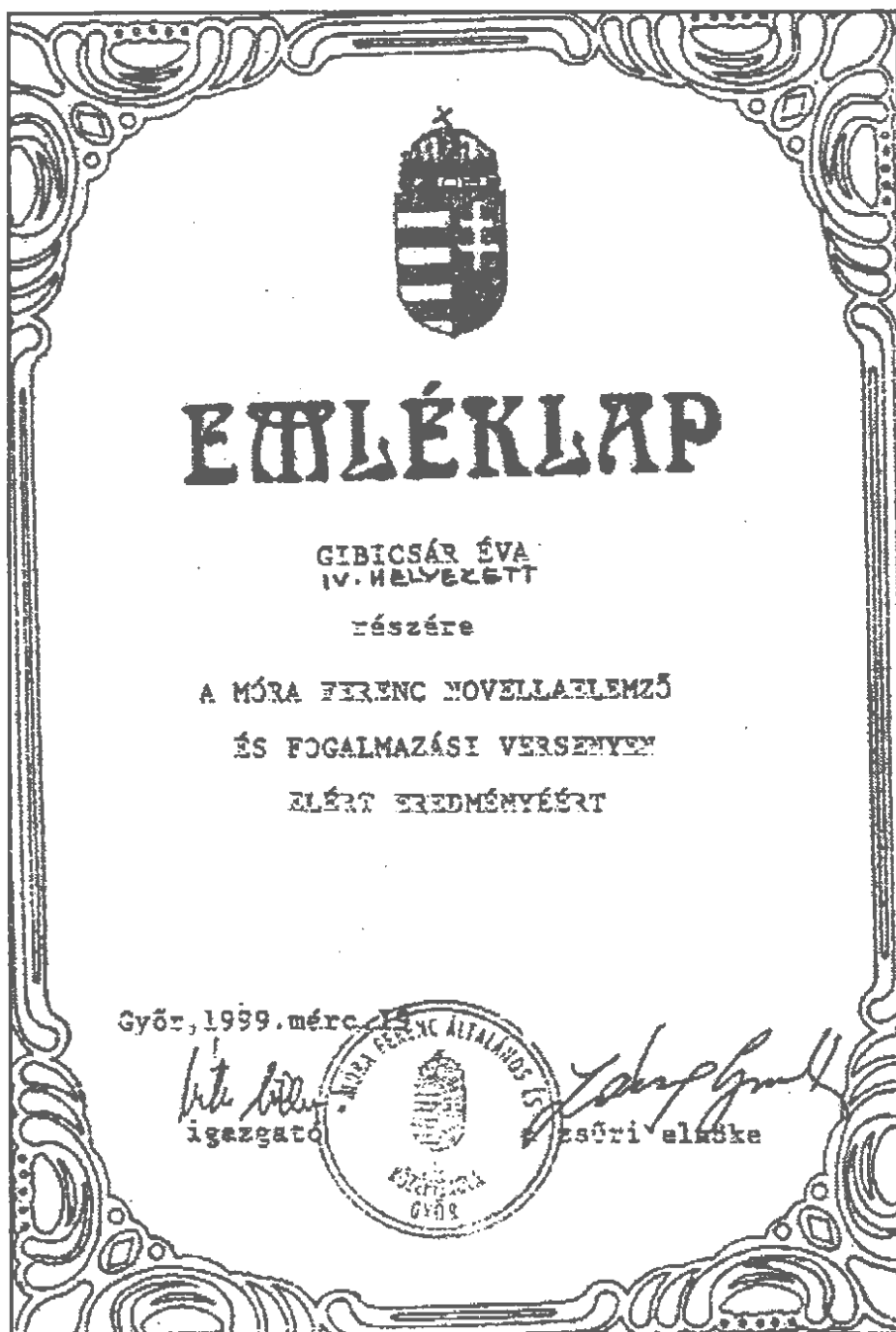

Goszola Rita, 9. B

Március 12. 8.00, GYIK – Nemzeti ünnep

Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc évfordulóját igazi tavaszköszöntő műsorral ünnepeltük: zene, tánc, szavalatok.

Március 22. 7.50 - 14.00 – Nyílt Nap

Kaméleon a padlásszoba szörnnye

Zoli hétköznapi gyerek volt; egy tizenéves; egy hétköznapi iskolában. Unalmas, divatos ruhákba járt, dübörgő zene szűrődött ki walkmanje fülhallgatójából. Egy szokásos hétfői napon Zoli a jól kitaposott úton baktatott az iskolába. Lógó fejével, a nehéz táskája okozta görnyedt hátával, üveges szemeivel semmiben sem különbözött az utcán látható többi gyerektől.

Az iskolába beérve leült a padjába, elővette füzetét, és nekiállt megírni a maradék leckét. Az idő egyre sürgette. Köszöntötte a beérkező társait, de azok nem igen foglalkoztak vele. Sőt, egymással sem. Csak ültek a padban és szöszmötöltek. A saját dolgukkal voltak elfoglalva. Becsöngettek. A tanár bejött. A gyerekek felálltak; köszöntek ne-

ki – mert ugye jobb helyeken ez így szokás –, leültek, majd 45 percig hallgatták a tanár monoton zümmögését.

Így ment ez napról-napra. Zoli az unalmasabb órákon könyveket olvasott; bár nemigen érdekelték a komolyabb művek. Sem a regény, sem a vers nem vonzotta igazán. Inkább a meséket szerette. Egyik töri órán a Pinokkió került a kezébe:

– Hm... – hűmmögött egyet az olvasás közben. – Ez igen! – mondta. Kékhajú tündér... nem semmi...sőt...egészen jópofa!

Másnap kék hajjal jött iskolába. Leült a padba, várta a hatását. Szerette volna, ha mindenki elborzad, hüledezik. Egyenesen érezni akarta a botrányt.

– Szia Zoli! – szólt hozzá végre egy lány.

– Nagyon tetszik a hajad! – mondta a lány barátnője, majd mindketten elmentek. Zoli meghökkent.

– Tetszik nekik ez a förmedvény a fejemen? – kérdezte félhangosan. Közben felfigyelt arra, hogy mindenki őt nézi. Suttogtak róla, kibeszélték a háta mögött.

Becsengettek...Bejött a tanárnő

– Majd most...– gondolta Zoli – majd ő megmondja a véleményét.

Zoli tévedett. A tanárnő csak rámosolygott, érdeklődött, hogy mikor készült a „mű”, majd rezzenéstelen arccal folytatta az órát, de kicsöngetés után rohant az igazgatóhoz; az edzőhöz, a zenetanárhoz. Mindegyiknek elújságolta, hogy a Zoli – aki eddig egy tünényje gyerek volt – kékre festette a haját és most szörnyen néz ki.

– Hogy engedhetik meg neki a szülei? – kérdezte az igazgató.

– Pedig az apja jóhírű ügyvéd! – sápítozott a zenetanárnő.

– Hát igen. Akinek sok pénze van, már nem tudja, mire költse! – dörögte az edző.

Ettől kezdve Zolinak minden szünetben látogatói voltak. Dicsérték, körülvették őt a tanárok. A diákok hízelgő mosolygással beszéltek hozzá, az igazgató még a festék márkáját is megkérdezte.

A 6. óra után Zoli összetörten ült le a tornaterem előtti lépcsőre.

– Hogy lehetnek ennyire képmutatók? Miért nem mondják el, hogy mit éreznek? – morfondírozott magában. Teljesen elkeseredett. Nagy szomorúságában egy könnycsepp pergett végig az arcán, majd hatalmas csörömpöléssel a földre hullott.

Zoli felnézett.

– Mi volt ez? – kérdezte.

– Én... – mondta egy elhaló, vékonyka hang. Zoli lenézett a földre. Legnagyobb meglepetésére törött üvegszilánkok heverték a lába előtt. Leguggolt, hogy jobban szemügyre vehesse. Egy karácsonyi angyalka maradványait vélte felfedezni a törmelékben. Összeszedte a darabkákat és megpróbálta összeilleszteni őket. Már csak egy darab hiányzott, amikor az angyalka megszólalt.

– Én az őszinteség tündére vagyok, az iskolában dolgozom.

– De hát mi történt veled? – kérdezte Zoli.

– Az évek soráén teljesen elkoptam, lecsorbultam, mígnem ma teljesen összetörtem.

– Miért?

– A padláson lakik Kaméleon, az alakoskodás, képmutatás gonosz ficsúrja, és ahányszor egy tanuló vagy egy tanár vétett az őszinteség ellen, Kaméleon rámtaposott. A mai napon, miközben a hajad dicsérték, többször végiggyalogolt rajtam, majd lenyelte a szárnyam egy darabját.

Zoli gondolkodás nélkül felrohant a padlásra, de az ajtó zárva volt! Dühösen neki-rontott, és a korhadt ajtó egy tompa puffanással a dohos padlóra csapódott.

– Kaméleon, hol vagy? – ordított torka szakadtából a diák. – Te tetted ezt velem! – zokogott Zoli.

– Ugyan mit? – kérdezte egy színpompás nyáladzó szörnyeteg egy láda mögött.

– Te miattad vagyok magányos! Miattad nincs egy igazi barátom!

– C...c...c..., ugyan, ugyan! – mosolygott a szörny, miközben alakját váltogatva közeledett a fiú felé.

– Ki vagy te, miért létezel? – szipogta kissé ijedten Zoli.

– Én...? Ó, hát...hol pokróc, hol méz – vigyorgott Kaméleon –, ahogy a helyzet megkívánja.

– Utállak, érted? Te egy ronda szörny vagy! Azt kívánom, bárcsak nem lennél és akkor lehetnének barátaim, lehetnének szerető szüleim. Ki nem állhatom, hogy mindenki csak bájolog, aztán meg a hátam mögött kibeszélnék. Rosszul vagyok az olyan emberek-től, akiknek nincs saját véleménye, nincsenek ízlései! – kiabált szinte önkívületlenül Zoli. – Tönkreteszed az embereket! Mindenki hazug lett és helyezkedő, számítóóóó – sírt hangosan. Letörölte a könnyeit, és egy vadállat elszántságával a szemében felnézett – neki akart rontani a szörnynek, le akarta teperni –, de Kaméleon nem volt sehol.

Eltűnt... Csak egy kis fehér porcelándarab világított fényesen az olajos parketten. Felvette a kezébe, örült. Jólesett neki az őszinteség.

Hirtelen nagy világosság támadt körülötte, majd egy csodaszép, kékhajú tündér lépett elő egy öreg szekrényből.

– Megmentetted az emberiséget Zoli! – mondta csilingelő hangján a tündér, és homlokon csókolta a fiút.

– Én?...Hogyan?

– Őszinte szavaid ereje legyőzte a gonosz Kaméleont... – mondta, majd hirtelen eltűnt.

– Tündér! Tündér! – kiáltotta utána a fiú, de nem kapott választ. – Furcsa... – vont a vállát, majd kis habozás után átlépett a korhadt ajtó maradványain és kinézett a folyosóra. Diákok és tanárok mentek jókedvűen csivítelve az osztálytermek felé. Zoli beállt közéjük és belépett a termükbe.

– Zoli! Hogy nézel ki? – sikított a zenetanárnő.

– Fúj! Nem vagy normális... mondogatták az osztálytársai.

– Takarodj haza fiam! – mondta az igazgató haragosan.

Zoli felkelt a padjából, mosolyogva összepakolt és jókedvűen búcsút intett társainak.

– Nem álmodtam – mondta, és magasba dobált egy porcelándarabot. – Megmentettem az emberiséget! Tök jó! – mormogta.

Pedig ő is csak egy hétköznapi gyerek volt, egy tizenéves, aki egy hétköznapi iskolába járt, de a divatos ruhák egy érző szívű, őszinte gyermeket takartak, akinek sikerült embernek maradni a mai rohanó, képmutató, alakoskodó világban.

Gibicsár Éva

(Ezzel a novellával Gibicsár Éva IV. helyezést ért el a Móra Ferenc novellaelemző és fogalmazási versenyen. A feladat a következő volt:

Írjon mesenovellát 90 perc alatt. A novella hőse az ezredfordulón megmenti az emberiséget egy képzelt veszedelemtől a véletlen vagy a humor segítségével.)

Vica, „az aranytollú”

Évát-Vicát nem igen ismertem idáig – az osztályban nem tanítok, még helyettesíteni sem voltam náluk. A folyosón persze sokszor találkozunk, kedves mosoly, köszönés. Magas, vékony lány, rengeteg szőke haj, kutató, kék szemek. Kosarazik, ezt tudtam, de hogy ír is, és nem is akárhogy, az ebben az évben derült ki.

Éva, megadom a végszót: Kaméleon...

Igen, ez a novella hozta meg számomra az elismerést. Tulajdonképpen összetett versenyről van szó: az első fordulóban – mind a két fordulót Győrben rendezik – egy novellát kell elemezni. Ezúttal Gárdonyi Géza műveiből választottak. Aztán, jó esetben behívnak a döntőre, ahol megadott szempontok szerint kell egy novellát írni és felolvasni, ez volt a Kaméleon, a padlásszoba szörnye.

Ki volt a zsűri?

A szombathelyi Berzsényi Dániel Tanárképző Főiskola és a győri Móra Ferenc Gimnázium tanárai.

Lehet egy ilyen versenyre egyáltalán készülni?

A magyartanárnőmmel, Horváth Violetával ilyenkor, az első forduló előtt rengeteg novellát olvasunk – azt mindig előre lehet tudni, kitől választanak –, megbeszéljük, elemezzük. Az 1998/99-es tanévben összehasonlító elemzés volt a feladat.

A díjak?

Az első helyezett 5 plusz pontot kap a Berzsényi Dániel Tanárképző Főiskolán, a második 4 pontot és így tovább..., aztán könyveket, Kisalföld pólót.

És Te mész akkor Szombathelyre?

Nem, én újságíró szeretnék lenni, és ehhez el kell végeznem a kommunikációs szakot. A székesfehérvári Kodolányi János Főiskolára szeretnék jelentkezni, ahol folytathatnám az IKARUSZ-KODOLÁNYI csapatban a kosarazást is. Mellette az angolt is

megjelölöm, nyelvek nélkül manapság nem lehet boldogulni.

Már belekóstoltál az újságírásba is, ha jól tudom...

Így van, megtörténtek az első szárnypróbálgatások. A Kisalföld megkért, hogy írjak az iskolai kosárcsapat szerepléséről a Diákolimpián, és azóta is jelent meg pár cikkem.

Vissza tudsz emlékezni, mikor kezdődött ez az „írás-kényszer”?

5. osztályos koromban – 6 évig a Lackner Kristóf Általános Iskolában tanultam – már indultam mese kategóriában: legjobban A beképzelt gomba című mesémre emlékszem. Az arról szólt, hogyan tanítják móresre a gyilkos galócát, aki roppant büszke szép kalapjára és soha sem emeli meg az állatok előtt. Aztán 8. osztályban az Így írok én pályázaton riport kategóriában 1. helyezést, vers kategóriában 3. helyezést értem el, 9. osztályban is próbálkoztam, és 11. -ben értem el ezt az eredményt. De idén is indulni fogok.

Hogy érzed, van már egy kiforrott írói stílusod?

Őszintén szólva még keresem magam. Kb. húsz írásom van otthon, persze ennél többet írtam, de sokat eldobok hamar. Ezek versek, novellák vegyesen. A verseim szomorúak, csalódások, bánatok ihlették őket, a novellák között van kimondottan vidám is.

Kedvenc író, költő, korszak?

Nincs, de olyan sincs, akit-amit nem szeretek. Próbálom megérteni mindegyiket, így élvezem a tanulást is. Még a kötelező olvasmányokat is szeretem. Talán az Odüsszeia és a Szigeti veszedelem ment nehezebben, elsősorban a nyelvezete miatt. De az Anyegint nagyon élveztem: a ritmusát, a sztoriját, könnyű volt olvasni.

Gondolom, nem tévedek, ha azt mondom, a magyar a legkedvesebb tantárgyad?

Magyarból 5 éven át dicséretes jeles voltam, ez azt jelenti, hogy szinte csak ötös osztályzatokat szereztem (volt egy-két 4/5 is), és erre büszke vagyok. Az igazsághoz hozzátartozik azért, hogy leginkább elemzéseket szeretek írni, az életrajzokat, tényanyagokat nem annyira szeretem.

Megmutattad-mutatod valakinek az írásaidat?

Senkinek. Félek a kudarctól, azt nagyon nehezen viselem. Ha úgy érzem egyszer, hogy tökéleteset alkottam, biztosan keresni fogok egy hozzáértőt, akinek a bírálatát elfogadom majd.

Van nálatok családi hagyománya az írásnak?

Nem tudok róla, illetve anyukám szerint édesapám írt korábban verseket – nem is rosszakat –, de én nem olvastam egyet sem. A testvéreimnek sincs ilyen irányú ambíciójuk, a nővérem a Veszprémi Egyetemen másodéves angol szakos hallgató, a húgom 6. osztályos a Lacknerban, atletizál mostanság...

A sport a Te életedben is nagy szerepet játszik, a második szerelem, igaz?

Igen, az írás mellett a kosárlabdázás a másik nagy szerelem. Második osztályos korom óta kosarazom, a POSTÁ-ban kezdtem, és egy kis vargabetűvel ott folytatom most is a junior-csapatban. Nincs sok szabadidőm, mindennap edzés, hétvégeken utazom meccsre. Néha szeretnék én is szórakozni járni, de 9 órakor már dőlök bele az ágyba.

Hogyan pihensz, az íráson kívül?

Zenét hallgatok, de ebben is „mindenevő” vagyok. A tévében és moziban a romanti-

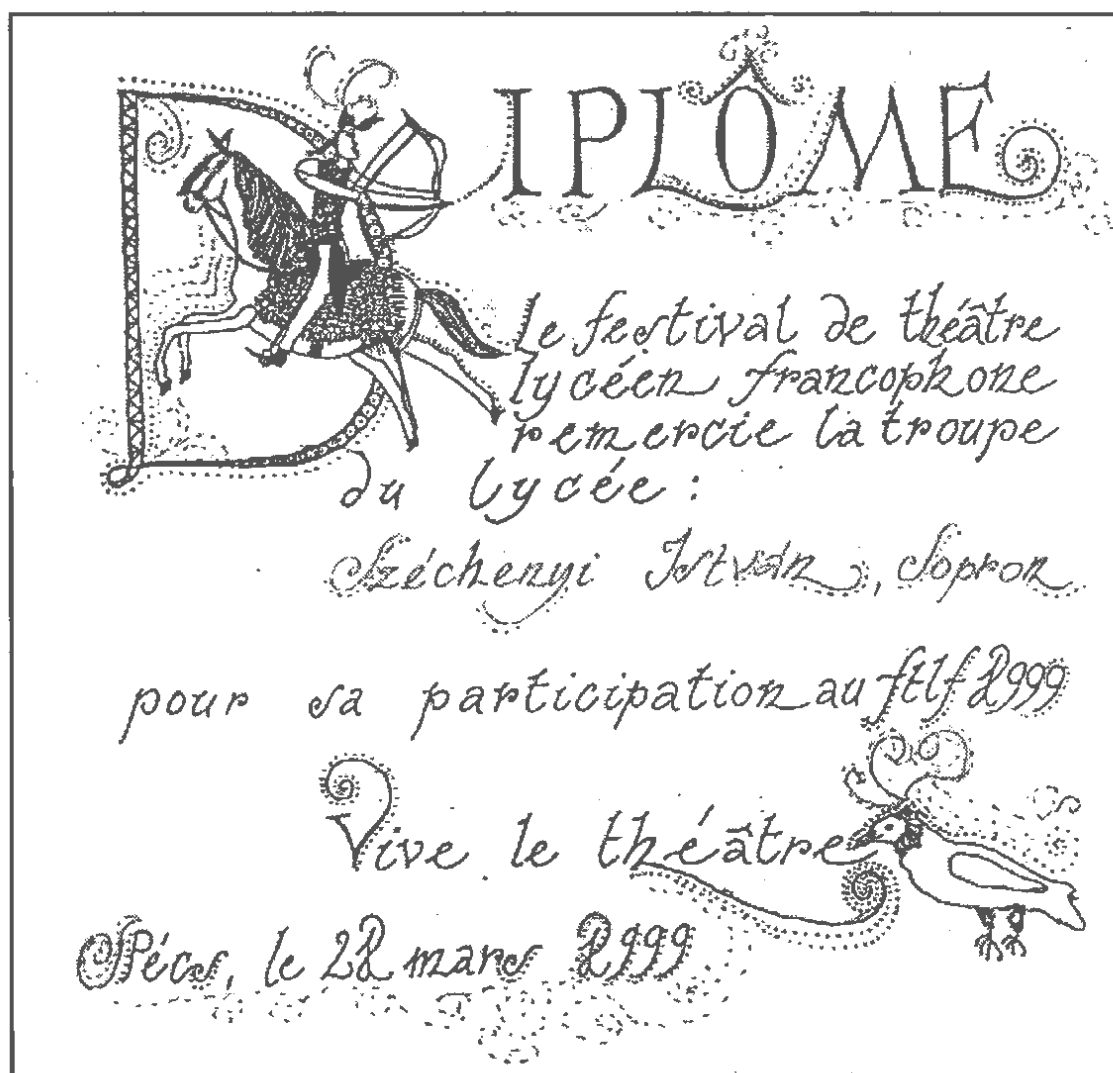
kus filmeket szeretem, ami segít kikapcsolódni, mi tagadás az is fontos, kivel megyek el rá. Megveszem a Joy divatlapot, nézegetem a 60.000 forintos ruhakölteményeket, aztán becsukom és leszálok a földre.

Visszatérve az írásra, akarsz-e mondani vagy üzeni valamit verseiddel, novelláiddal az olvasónak?

Inkább csak a magam kedvéért írok, a bánatomat, örömeimet írom ki magamból. Nagy társadalmi mondanivalókat, üzeneteket nem akarok közvetíteni...még...

Már rég kicsöngettek a hetedik óráról. Befejezzük a beszélgetést, siet Vica a menzára, hogy kapjon még ebédet. Aztán megy haza, tanulni, később edzésre, este korán lefekszik, és ha sok a tanulnivaló, inkább felkel korán...ugyanúgy, mint más 18 éves diáklány.

Iskolánk franciául tanuló diákjai rendszeres résztvevői a Francia Nyelvű Középiskolás Színhátszó Fesztiválnak. Idén a Souvenirs, souvenirs című darabot mutatták be Pécsen, nagy sikerrel.

Souvenirs, souvenirs

A 24órás kosárlabdatornát sem mulasztjuk el ...

24órás kosármeccs Riport Molnár Balázssal

A 24 órás kosár kezdetéről mit tudsz mondani?

4 évvel ezelőtt Bácskai Kornél ötlete alapján indult útjára a rendezvény. Akkor még az iskola tornatermében került lebonyolításra. Az első alkalommal Dévényi Beáta tanárnő vállalta 24 órán keresztül a tanári felügyeletet. Már az első évben hatalmas sikere volt, szinte már akkor eldöntött tény volt, hogy ezt minden évben meg kell rendezni. A szokás egyébként az, hogy a félévi kétnapos szünetben kerül lebonyolításra a 24 órás kosármeccs, de idén változott a kiadható szünetek száma és az Egyetem vezetősége az utolsó pillanatban felrúgta a megállapodást.

A mostani miben lesz más?

Talán csak annyiban, hogy egyszerre két pályán is lehet kosarazni. Igyekezünk az apróságokra is jobban odafigyelni.

Miért a Sportcentrum?

A már említett okok miatt kellett a Sportcentrumba menni, ugyanis az Egyetem nem adta ki a termet, különböző álproblémákra hivatkozva. Ezúton szeretném megköszönni a Sportcentrum vezetőinek a 24 órás kosármeccshez való pozitív, segítőkész hozzáállásukat és azt, hogy bizalmat szavaztak nekünk. Remélem, ezzel élni is tudunk. Szeretném felhívni a diáktársaim figyelmét: fokozottan figyeljenek oda a berendezések, öltözők, zuhanyzók épségére, ugyanis ez volt az egyik ok, ami miatt nem kaptuk meg az Egyetemi Sportcsarnokot. Ne játsszuk el a megkapott bizalmat, mert így könnyen veszélybe kerülhet a 24 órás kosár sorsa!!!

Csapatokról mondanál néhány szót?

Közel 30 csapat jelentkezett, így a két pályán több, mint 140 mérkőzés kerül lebonyolításra. Terveink szerint minden mérkőzésről pontos statisztikát készítünk, és a nagy eredményjelzőn is követhető lesz az eredmény alakulása.

Úgy hallottam, lesz rádió is...

Igen, a 24 órás teljes időtartama alatt zene szórakoztatja a résztvevőket és a szurkolókat, érdekességekkel, riportokkal, reklámokkal tűzdelve. Ezek alapján valóban nevezhetjük rádiónak.

Bacsárdi László 11. A (SZIGACS)

ÁPRILIS

Elmúlt a tél: itt a tavasz,
minden bokor újra éled –
a földből a virágokat
előhúzzák a tündérek.

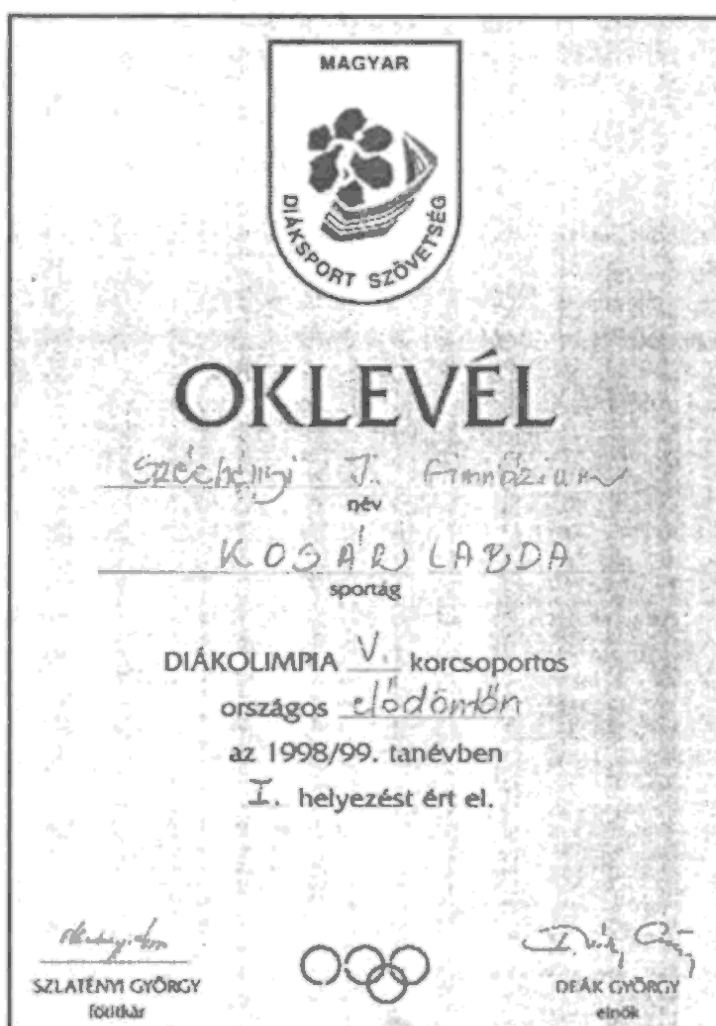
Április is segít nekik,
megáll minden kicsi fánál –
virágot tűz mindenhová:
tavasz van ott, merre járt már.

Virágot hint a friss szélbe,
száll a színek zivatarja –
s merre elmegy, a kopár föld
virágoktól tarkabarka.

Végh György: Virághozó április

Még mindig a tetőponton vagyunk. Az utolsó nagy nekirugaszkodások a várva-várt szabadság előtt. A tanulmányi és sportversenyek döntőit is tavasszal rendezik, a diákok megújult erővel néznek szembe a kihívásokkal.

Tarolnak a kosaras lányok

Kitaibel Pál biológia verseny döntő

Deák Judit 9. A – dr. Balogh Mihályné
Fekete Soma 9. A

A német nyelvi OKTV országos döntőjében Román Péter 12. A (Mészárosné Németh Ildikó) 5. és Krejci Hajnalka 12. B (Dékány Zsigmondné) 11. helyezett lett.

Román Péter, egy kedves útitárs

Péterrel sokat beszélgettem már. 2 évig együtt vonatoztunk Győrbe és Budapestre a német nyelvi OKTV területi, illetve országos döntőjére. Én a tanítványommal, Krejci Hajnalkával, ő a tanárnőjével, Mészárosné Németh Ildikóval. Az út hosszú, és az időt mulatva óhatatlanul is közelebb kerültünk egymáshoz. Most csak a riport kedvéért jött haza a hétvégén, a kémia előadóban ülünk és kedves, régi ismerősként üdvözlöm.

Hogy élsz mostanában, Péter?

A Külkereskedelmi Főiskola állami finanszírozású Nemzetközi

Kommunikáció szakán tanulok Budapesten, albérletben lakom egy volt gimnáziumi osztálytársammal, Kazinczy Péterrel együtt Ferencváros kellős közepén, igazi szoc. reál. környezetben. Mindennap másfél óra utazás Mátyásföldre, ahol a főiskola van.

Ha jól tudom, csak ezt az egy helyet jelölted meg a felvételi papírodon. Miért?

Úgy gondoltam, hogy el kell érni egy bizonyos szintet, ahol már lehet komolyan gondolkodni, és ehhez az kell, hogy betekintést nyerjünk valahova – jelen esetben ez a kapitalista kereskedő világ. Aztán vártam-várok egy jó nyelvtanítást is...Meg az az igazság, hogy nem tudtam jobbat.

Ez a vártam-várok azt jelenti, hogy nem egészen vagy elégedett a nyelvoktatással?

Igen, én azt hittem, hogy amit idáig megtanultam, végre használni fogom, használnom kell, de a nyelvek idén még alapozó tárgyak, úgyhogy kifejezéseket, közmondásokat magolunk, és ez nem igazán fekszik nekem. Német órákra egyébként nem kell bejárnom a felsőfokú nyelvvizsgám miatt. Azt szeretném, ha a gyakorlaton lenne a hangsúly. Persze ez a későbbiekben lehet, hogy így lesz. Én nem tanulni szeretem a nyelveket, hanem használni. Egyébként sok, az OKTV-ről ismerős arccal találkozom.

Miért indultál az OKTV-én?

Magamat akartam próbára tenni versenyszinten. Megtapasztalni, hogyan tudok németül véleményt kifejtteni, érvelni, gondolkodni. A leíró nyelvtant pedig jól megtanultam, hála a tanárnőmnek. Meg a nyelvek mindig is úgy ragadtak rám. A Fenyő téri Általános Iskolába jártam, otthon állandóan a német nyelvű adókat néztem, először rajzfilmeket, aztán egyszerűbb krimiket. Még a Soros-alapítványt is megpályáztam – sikertelenül –, ami arra volt jó, hogy megtudjam, milyen egy idegen vizsgabizottság előtt angolul megnyilatkozni.

Nyilván szándékosan áll az angolon és németen kívül más nyelveket is tanulni...

3. nyelvként már felvettem az arabot, most ezt szeretem a legjobban az összes tantárgyam közül. Nagyon élvezem dr. Németh Pál óráit, a nyelvtanításon kívül kulturális értékeket is közvetít, és valószínűleg könnyebben ki lehet vele jutni külföldre.

A családod, édesapád, édesanyád, nagyapád erdőmérnökök, Te nem vágytál erre a pályára?

Ezt az utat az idősebbik bátyánk – hárman vagyunk testvérek – folytatja. Bár elválaszthatatlanok vagyunk az erdőtől. Csodálatos dolog verőfényes -15 fokban kimenni az erdőre, olyan fenyvesbe, amit a tájfutó térképek járhatatlannak jelölnek, és ott futni, biciklizni, vaddisznót hajtani. Jól lehet meditálni, megbékélni a világgal, az ember ott csak önmaga van önmagáért. Meg nem is akarom a erdőt, mint üzemet kritikus szemmel nézni – márpedig ez az erdőmérnök fő feladata.

Említetted a biciklizést, ez is elválaszthatatlan Tőled, igaz?

Mindig nagy bringás voltam, indultam itthon is országos bajnokságokon, de mióta Budapesten vagyok, három versenyen voltam már, és annyi pontot szereztem, hogy testnevelésből megvan a félévem. Aztán felvettem a Bike mag újsággal a kapcsolatot. A főszerkesztője amerikai, a vele való két perces beszélgetésből többet tanultam, mint idáig a főiskolán. Cikkeket írok nekik, ez egy olyan közeg, ami nemcsak hogy érdekel, de ten-

ni is tudok valamit talán a kerékpársportért. Most dolgozni is fogok, és a keresetemből új biciklit szándékozom venni.

Mik a céljaid, Péter?

Természetesen szeretném elvégezni a főiskolát sikerrel, és a Bike mag újság felfuttatásában segédkezni. Szeretném megérteni a dolgokat és ahol lehet, helyreigazgatni. Verseket írogatok, ez is nagyon fontos nekem. A lázadó korszak – amin talán mindenki átesik – elmúltával, inkább ironikusan szemlélődöm.

Visszatekintve a gimnáziumi 6 évre...

Örülök, hogy ide jártam – tényleg őszintén mondom. Hiányzik a 12.-es élet, a nagy kosarazások, kártyacsaták. Lusta voltam, bevallom, de gondolkodni megtanultam, és egy olyan belső tartást kaptam, amit nem tudok eléggé megköszönni. És az, hogy bizonyos becsületet vívtam ki, örömmel tölt el.

A budapesti OKTV döntő után beültünk egy kis vendéglőbe, közel a Keletihez. Pezsgőt bontottunk és koccintottunk egymás egészségére. Gondolatban most is ezt teszem: Isten éltesen, Péter!

Tízéves jubileumához érkezett partnerkapcsolatunk a kempteni Hildegardis gimnáziummal. Német testvér-gimnáziumunk több európai országba (Írország, Franciaország, Olaszország, Csehország) is szervez diákcserét, de – és ezt igen jóleső érzés volt hallani – a legszorosabb, legmélyebb kapcsolatot velünk építették ki.

A csereprogram révén a német és a magyar diákok egyaránt sok szép élménnyel gazdagodtak.

Lang Ágota és Horváth Márta tanárnők vezetésével a napokban érkezett haza Németországból a soproni Széchenyi István Gimnázium 25 tagú diákcsoportja.

Immár tizedszer került sor a kempteni Hildegardis és a Széchenyi-gimnázium csereprogramjára. A kempteniek április végén érkeztek Sopronba. Megismerkedtek a város és környéke nevezetességeivel, a hétvégét pedig Budapesten és

a Balatonon töltötték. A német gyerekek részt vettek az itteniek tanítási óráin, és néhány magyar kifejezést is megtanultak.

A soproni diákok is jól érezték magukat, sok szép élménnyel gazdagodtak és nyelvtudásuk is gyarapodott. Május 7-én a csoport együtt indult vissza a magyar diákokkal Németországba. Ott részt vettek egy kétnapos kiránduláson a Bodeni-tónál, megismer-

kedhettek München nevezetességeivel. Két várost, Lindaut és Füssen térképekkel és kérdőívekkel felszerelve, kis csoportokban, a német diákokkal közösen fedezték fel. Ellátogattak Neuschwansteinbe, II. Lajos bajor király pompás kastélyába, és természetesen ők is belekóstolhattak egy német iskolai életébe. A legközelebbi csereprogramra előreláthatólag 2000 szeptemberében kerül sor.

Hagyományai vannak immár az iskolánkban évről-évre megrendezett Széchenyi vetélkedőnek.

Széchenyi-vetélkedő

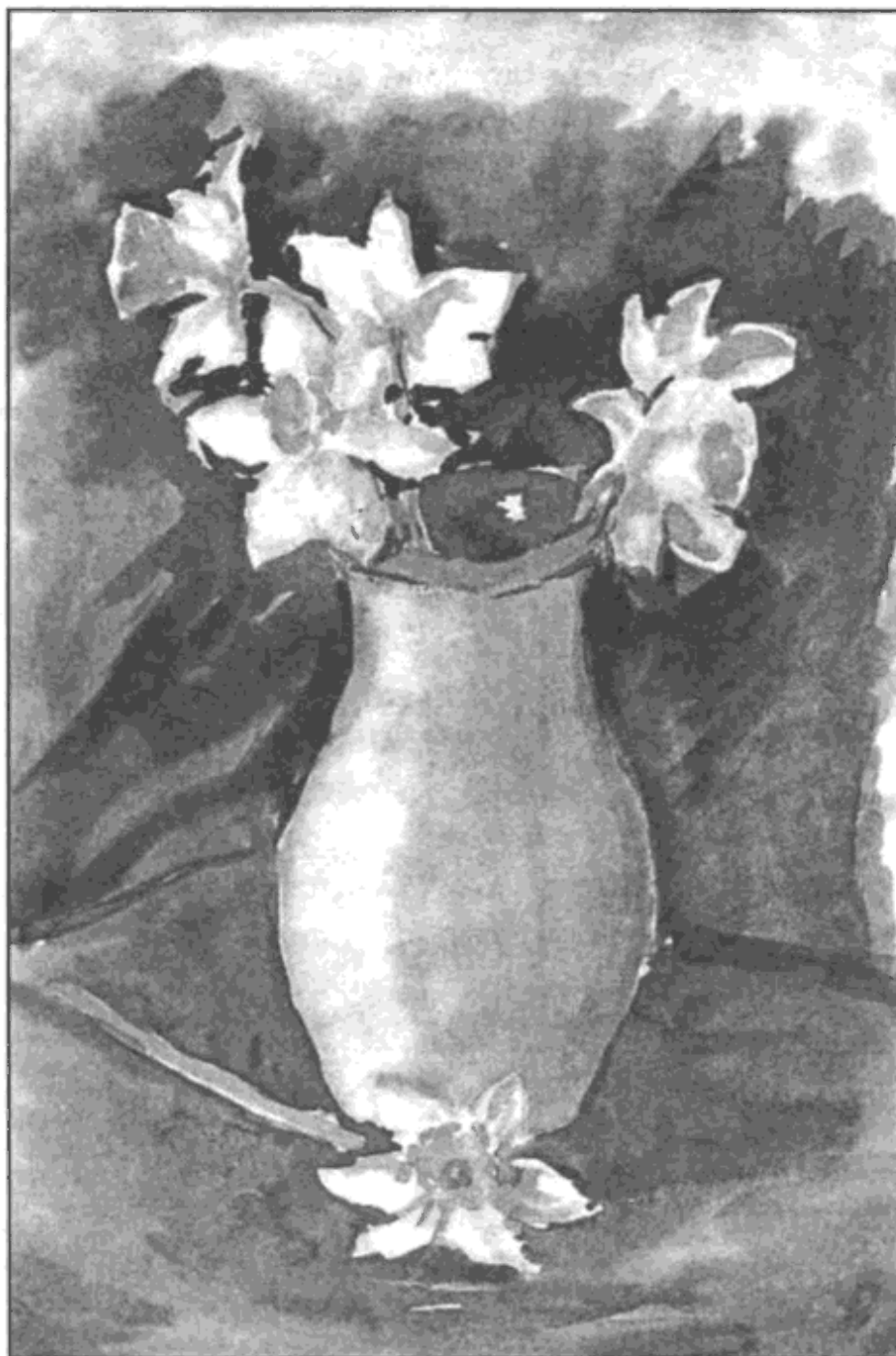
Száraz tények... 1999. 04. 14-én 14:30-kor kezdődött a 9. évfolyam hagyományos Széchenyi-vetélkedője. Az 5 négyfős csapat (9. A, 9. B, 9. C (I), 9. C. (II), 9. C. (III)) majdnem két órán keresztül mérte össze tudását. A versenyt Szabó Miklós vezette, a zsűri tagjai pedig Dr. Baranyai Lenke, Greksza Tünde, Horváth Violetta és Tóth Imre voltak. A vetélkedő végeredménye: 50,5 ponttal a 9. C egyik csapata nyert (Pusztai Attila, Rudasits Ákos, Schuh Judit, Sinkó Bálint), második helyezést a 9. C (II) érte el, a harmadik helyezett pedig a 9. A csapata lett. A nyerteseknek járó könyvnyereményeket a Széchenyi Alma Mater alapítvány ajánlotta fel, míg a Diákönkormányzat frissítő italokkal igyekezett a csapa-

tok versenyzési kedvét növelni.

Objektív beszámoló... Nos, én úgy gondolom, hogy egy vetélkedőről írt objektív beszámoló nem tudja igazán visszaadni a verseny hangulatát. A cikkíró pedig az „objektív” cikkek nagy részében akarva-akaratlan is állást foglal valamilyik fél mellett.

A vetélkedő fél háromkor kezdődött, és a versenyzők – a hétköznapinál ünneplőbb öltözékben – már előtte 10 perccel izgatottan ácsorogtak a 24-es terem előtt. A tavalyi első helyezett csapat (10. C) négy tagja szorgosan igyekezett a termet előkészíteni. Aztán megérkeztek a zsűritagok, s végül fél háromkor bemehettek a versenyzők és a nézők. Ha jól emlékszem, akkor a mi Széchenyis-vetélkedőnkre nem jöttek el nézők, ellentétben most a 9. B csapatának öt ember is drukolt. Izgalom és kíváncsiság tükröződött a versenyzők arcán, s az ilyenkor szokásos gondolat járt(járhatott) a fejükben: *Úristen! Biztos, hogy mindent átnéztem?* Az öt csapatnak összesen hat feladatot kellett teljesíteni. Az első során egy kétoldalas feladatsort kellett kitölteni, majd „villámválaszolni” a villámkérdésekre, egy totón eltöprengeni, pontvadászatot játszani, keresztretjvényt fejteni és végül emlékiratokat javítani. Természetesen mindegyik iskolánk névadójával, gr. Széchenyi Istvánnal állt kapcsolatban. Elolvastam a feladatsorokat, de őszintén szólva már nem sok kérdésre tudnék helyesen válaszolni. Számomra a legérdekesebb feladat az emlékiratok javítása volt. Ennek a lényege: a csapatok fiktív emlékiratokat hallottak, vagyis olyanokat, amelyeket az 1800-as években élt (természetesen Széchenyivel kapcsolatos) személyek is írhattak volna, de mindegyikben voltak kisebb-nagyobb hibák, amiket a szemfülesebbek persze azonnal észrevettek. Egyedül csak a pontozást tűnt nagyon furcsának. Szabó Miklós tanár úr ugyanis azt szerette volna, ha a zsűri a feladat során 1-5-ig pontozza a csapatokat. Még azt el kell mondanom (le kell írnom), hogy az emlékiratokban különböző számú hibák szerepeltek, az egyikben 5, a másokban csak négy, stb.). Egy csapat az 5 hibából hármat megtalál, s kap három pontot. Egy másik csapat 4 hibából talál meg hármat, erre három pontot kap. Hm... Szerintem a zsűrinek igazságosan kell pontoznia... A segítő diákoknak pedig talán nem kellene megmutatni a feladatsorokat, legalábbis az éppen aktuálisakat nem, ugyanis ha nekiállnak egymás között megbeszélni, akkor akaratlanul is segítenek a körülöttük lévő csapatoknak. De mondjuk csak ennyit írtam fel a negatívumok listájára. Összegezve: én úgy gondolom, hogy a vetélkedő nagyon jól sikerült, a kérdések reamekek voltak, és a csapattagok kicsit jobban megismerték iskolánk névadójának, Széchenyi Istvánnak, a legnagyobb magyarnak életét, műveit, szellemét...

Bacsárdi László 11.A (SZIGACS)

Fekete Ada, 11.A

Új kezdeményezés a város középiskolái közötti Showhajtás, amit a soproni Pelikán Egyesület vállalt fel. Ezen az egész napos versenyen sport, szellemi és ügyességi feladatokban mérik össze erejüket a diákok. Most mi vittük el az aranyérmet, amiért jutalmul – többek között – egy napos ausztriai utazáson vehettünk részt.

Showhajtás

Biztosan hallottatok már a SHOWHAJTÁS nevű vetélkedőről. Ez persze csak egy álnaiv kérdés volt, mert le merném fogadni, hogy az olvasók felének fo-

galma sincs róla, hogy miről is beszélek. Pedig lehet, hogy jövőre pont te leszel az egyik csapattag (persze ehhez nem árt, ha már legalább tizedikes vagy). Szóval miről is van szó. A SHOWHAJTÁS egy 'univerzális' vetélkedő a soproni középiskolák között. A Pelikán Egyesület szervezi, amelynek tagjai soproni középiskolák tanárai. NEEE!!! Ne tedd még le az újságot! Mindig azok a betyár előítéletek ...

Ha még mindig itt vagy, akkor elmondom, hogy a versenyt ebben az évben rendezik meg másodszor, és idén nyolc csapat indult (A Berzsenyi az utolsó pillanatban visszalépett. Akkor volt aztán csak örömujjongás!)

Ennyit talán a számokról. A vetélkedő lényege az volt amellet, hogy egy jót hülyéskedtünk, hogy az iskolák minél sokoldalúbban összemérhessék tudásukat. Szinte egy abszolút sorrendet akart kialakítani a középiskolák között. Ez persze nem sikerült, de próbálkozásnak egyáltalán nem volt rossz. Maga a rendezvény egy napos volt (persze szombaton...). Ez délelőtt sportversenyeket, délután pedig egy szellemi-ügyességi vetélkedőt takart. Mi is indultunk egy 25 fős csapattal (különben minek írnék az egészről?!), köztük Mészáros Bence csapatkapitánnyal meg hát velem is, de ez most tök' lényegtelen. Négy sportág volt, ezek közül a futást és a kosárlabdát megnyertük, fociban büntetőkkel másodikak lettünk, röplabdában pedig bravúros játékkal a negyedik helyet szereztük meg. A gyanútlan szemlélő azt hihetné, hogy már itt eldőlt minden, de ez nem így volt, mert ezekért a helyekért nem sok előny járt. A sportot egyébként sem vették a szervezők elég komolyan, mert egy olyan rendszerben, ahol egy vereség már egyértelműen az első hely elvesztését jelenti, nem lehet 10-15 perces meccseket játszani sem kosárban, sem fociban (bár fociban azért még egy vereség belefért). Ez volt az oka például annak, hogy a Széchenyi-Orsolya kosármeccs(!) vége 9:7 lett...

A délutáni rész már sokkal jobbnak tűnt, mert megérkezett a délelőtt még a pénteki buli fáradalmait pihenő közönség. Ezúton is köszöni annak, aki eljött. A SZIG egyébként itt is tarolt, de ez a pontokon annyira már nem látszott, hogy azért jövőre is legyen, aki ki mer állni ellenünk... Így végül a Saed Armaghani vagy Palotai György nevével fémjelzett zsűri szerint a szellemi részben a harmadik helyet érdemeltük ki, de az összetett versenyt így is megnyertük. A vetélkedő két közönségszavazás feladata egyébként a reklám- és a portásparódia volt. Ezekben engem leginkább az egymás vetésforgószerűen váltó poéntémák nyűgöztek le: homoszexualitás - ital - buzik - pia. De ezen ki akad fenn manapság?

Legjobban mégis egy személyes élmény maradt meg bennem az egész SHOWHAJTÁS-ról. Egy vasvillás kosaras megkérdezte tőlünk, hogy hogyan sportolhatunk mi ilyen jól, mikor olyan sokat (!!) tanulunk. Hát így...

Wilfing András 11.A (SZIGACS)

Oklevél

Bazsó András

részére

A makói Magyar Zeneiskola fennállításának
5. évfordulójára alkalmából meghirdetett
„Síppal, dobbal, nádihegedűvel”
című országos rajzpályázaton

III.

helyezést ért el.

Makó, 1999. április 18-23.

Gálkötő József
igazgató

OKLEVÉL

A Gyermek és Ifjúsági Központ "Így írok én..." pályázatára
benyújtott irodalmi alkotásért

Herczeg László

részére

aki Monda kategóriában 1. helyezést ért el.

Sopron, 1999. április 21.

László János

MÁJUS

Szirom borzong a fán, lehull
fehérlő illatokkal alkonyul.
A hegyről hűvös éj csorog,
lépkednek benne lombos fasorok.
Megbú a fázós kis meleg,
vadgesztenyék gyertyái fénylenek.

Radnóti Miklós: Május

És a vadgesztenyék gyertyái világítanak a búcsúzó tizenkettedik osztályosoknak. Nekünk, pedagógusoknak belesajdul a szívünk, ahogy hallgatjuk az éjszakai szerenádot, ahogy a mosolygó-könnyes szemekbe nézünk ballagáskor, aztán elengedjük őket: hadd menjenek – és olyan nehéz maradni.

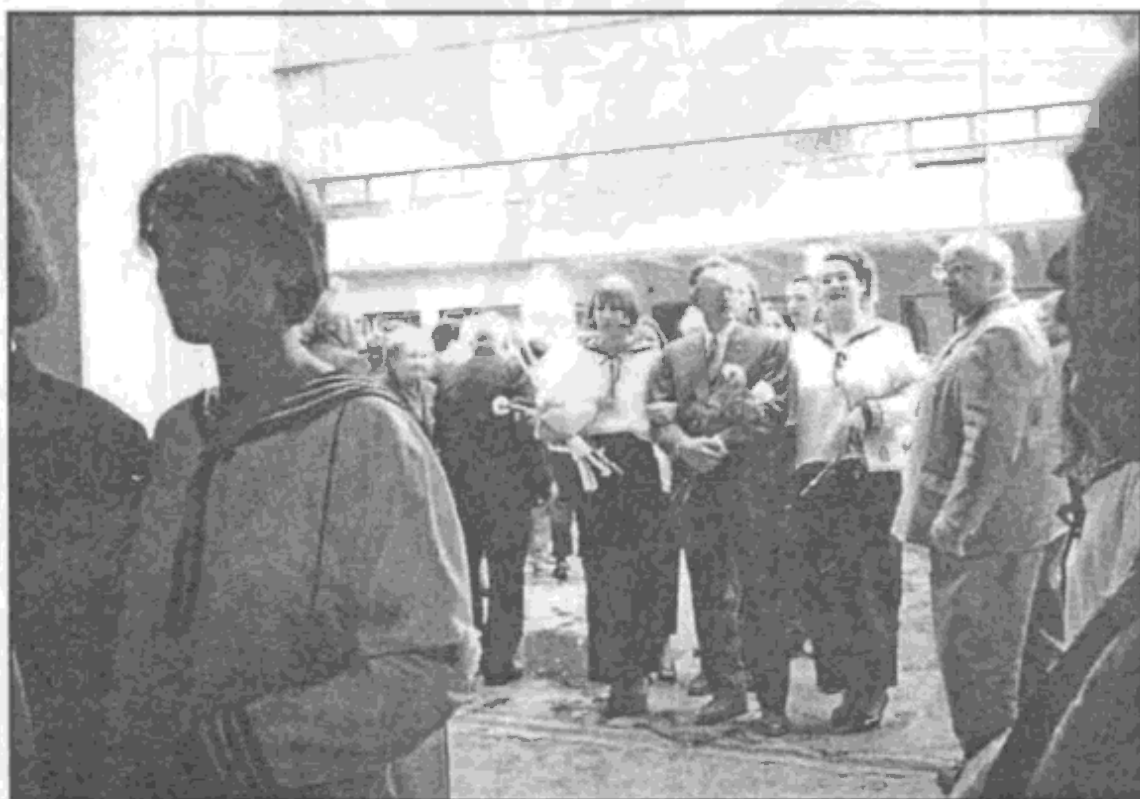
Derdák Diána, 8.A

11.-es zászlótartóként a nagykapun be...

...majd 12.-esként kilépve rajta...

...a többi végzős követi őket...

Szakál Péter igazgató úr 1999. május 15-én, a ballagási ünnepségen elhangzott búcsúbeszéde

Tisztelt Tantestület! Tisztelt Szülők! Kedves Vendégeink! Szeretett búcsúzó Diákjaink!

A mai nap a búcsúzás napja. A búcsú mindig egy szakasz lezárását jelenti életünkben, arra figyelmeztet, hogy emlékezzünk, de tekintsünk előre is. Eltelt hat, illetve négy gondokkal, örömekkel, bánatokkal és sikerekkel, sok élménnyel teli esztendő. Vége, visszavonhatatlanul vége a diákéveknek, az életre való felkészülés időszakának.

Az öreg Alma Mater sokszor hallott csengője ma ünnepre hívott bennünket, mert Ti elérkeztetek életetek egyik nagyjelentőségű állomásához, búcsúztok az iskolától. Emlékeztek-e még arra a napra, amikor először léptetek be a kapun félénk, megilletődött kezdő gimnazistaként? Akkor azt kértük tőletek, hogy igyekezzetek elsajátítani mindazt a tudást és emberséget, amit iskolánk számotokra nyújtani képes. Erre tettetek fogadalmat névadónk mauzóleuma előtt. Mindez mintha csak most lett volna, mégis ezalatt gyermekből hazánk felnőtt polgáraivá, alapos tudással rendelkező, a világ dolgaiban eligazodni tudó ifjú felnőttekké váltatok. Sokan közületek kitartó igyekezettel, nagy szorgalommal dolgoztak, tanultak. Ennek ékes bizonyítéka a tanulmányi versenyeken elért sok, országosan is kimagasló eredmény, a különböző vetélkedőkön nyert dicséret és a sportversenyeken kivívott dicsőség. Sajnálatos, hogy voltak olyanok is, akik többre lettek volna képesek, de elfecsérelték energiájukat, szétforgácsolták erejüket és idejüket. Közepes eredménnyel is megelégedtek. Bízom abban, hogy hiányosságaik pótlásával eléri majd céljaikat és megállják helyüket az életben.

Ti, akik most búcsút intetek az iskolának, tanáraitoknak és diáktársaitoknak, sokat küzdöttetek azért, hogy eredményesen jussatok el a mai nap boldogságához. Ez a nap számadásra kötelez. Végiggondolva az eltelt éveken, első és legőszintébb hálátok, köszönetetek szüleiteknek szóljon. Az ő gondoskodásuk, szeretetük, féltésük, anyagi áldozatvállalásuk tette lehetővé, hogy vidám diákévek során készülhettetek fel hivatástokra, végezhattétek el feladataitokat. Igen, köszönettel és hálával tartoztok szüleiteknek, melyről a mai ünnep elmúltával se feledkezzetek meg soha. Ha meghálálni nem is tudjátok törődésüket, mert nem is lehet, de jusson eszetekbe akkor is, ha majdan ők szorulnak a ti gondoskodásotokra, segítségetekre.

Az eltelt évek alatt megszereztétek a szükséges alapképességet, amely az életben való helytállás feltétele, és biztosítéka annak, hogy sikerrel teljesíteni tudjátok a társadalom által Tőletek méltán elvárt kötelezettségeket. Aki továbbtanul, a főiskolán, egyetemen, aki az érettségi után munkába áll, a munkahelyén igyekezzék megállni a helyét. Mindannyiútokban sok érték, sok szép és jó emberi tulajdonság van. Egyikőtök kiváló szellemi képességeivel, másikótok ügyességével, jó szervezőtehetségével vagy művé-

szetek iránti érzékével tűnt ki. Igyekeztek megtalálni azt a tevékenységi formát, munkaterületet, amelyik képességeiteknek, vágyaitoknak és a társadalom elvárásainak legjobban megfelel. Úgy kell kitűzni életcélotokat, hogy az elérhető legyen, de ugyanakkor egészséges erőfeszítést igényeljen Tőletek. Ne a könnyű és gyors érvényesülés útját válasszátok, mert az évek múlásával keserű csalódásokhoz vezető út az ilyen. A helyes utat megtalálni csak reális önismerettel, tudatosan, a szülői ház és környezetetek segítő támogatásával lehet. Boldogságotokat viszont magatoknak kell megtalálnotok becsületesen végzett munkával, töretlen akarattal, lelkesedéssel és egész életetekkel.

Mindegyikőtöknek volt és lesz példaképe, akihez hasonlítani szeretne, akinek tudását, humanizmusát, jó tulajdonságait kívánja elérni. Legyen példaképetek a családját szerető szülő, a tudását veletek megosztó tanár, a társadalom jobbításáért, boldogságáért fejlődéséért eredményesen küzdő ember. Az értékes eszményképek erősítik önbizalmatokat, akaraterőtöket, megedzik tenniakarástokat.

Minden szülő, minden tanár értékes, boldog emberré szeretné nevelni gyermekét, tanítványát. Ezért az eltelt évek során mi is arra törekedtünk, hogy felvértézzünk Benneteket ennek eléréséhez szükséges ismeretekkel. Csak a tevékeny élet, a testileg, lelkileg és szellemileg harmonikus tevékenység teszi teljessé, boldoggá életeteket.

Az előttek álló út buktatókkal, nehézségekkel van tele, de soha ne csüggedjetek. Türelemmel, erős akarattal túl lehet jutni minden nehézségen. Szeressétek a munkát! Éljen bennetek az igény ismereteitek állandó gyarapítására, hogy lépést tudjatok tartani gyorsan változó világunkkal. Szeressétek hazánkat, melynek polgárai vagytok, szeressétek embertársaitokat, tudjatok tenni bódogulásukért, felemelkedésükért, legyetek a közösség hasznos, megbecsült tagjai.

Fogadjátok meg a költő szavait:

*Nem elég a jóra vágy
a jót akarni kell!
És nem elég akarni
de tenni, tenni kell!*

Gondoljatok majd vissza iskolátokra, amely szárnypróbálgatásaitok színtere volt. Emlékezzetek vissza tanáraitokra szeretettel, akik oktattak, neveltek benneteket fáradhatatlanul a szépre, jóra, nemesre. Most talán még nem, de néhány év múlva meg fogjátok érteni, hogy követelményeink, olykor elmarasztaló szigorunk nem ellenetek, hanem értetek volt. Úgy kívántunk felkészíteni Titeket az előttek álló évekre, hogy biztosak lehessünk abban, megálljátok a helyeteket. Hiszem, hogy becsületesen élő és gondolkodó, alapos tudással rendelkező ballagókat bocsájtunk útjakra.

Kedves búcsúzó Diákjaink!

Vigyétek magatokkal az ittmaradók meleg szeretetét. Érezzétek mindenkor, hogy nagy széchenyista közösségünk tagjai vagytok. Ápoljátok ezt az összetartozást! Gondjaitokkal, örömeitekkel és sikereitekről szóló beszámolóitokkal a jövőben is keressetek fel bennünket, hiszen jól tudjátok, hogy meleg szeretettel fogadunk Benneteket, az öreg iskola falai között otthon érezhetitek magatokat.

A Tantestület és a magam nevében szívből kívánom, hogy életetek első nagy erőpróbája, az érettségi vizsga jól sikerüljön. Kívánom, hogy valósítsátok meg elképzeléseiteket, találjátok meg egyéni boldogságotokat. Legyetek becsületesen élő, boldog, kiegyensúlyozott emberek. Érjete el szép sikereket, kiemelkedő eredményeket magatok és szüleitek örömére, büszkeségére, hazánk boldogulása, szebb jövője érdekében.

Fogadjátok és szívleljétek meg útravalóul Széchenyi István ma is követendő gondolatait:

Dolgozni és munkálni kell naponta, szüntelen. Van becse, felette nagy becse a szónak, nem tagadhatni, de a tett, a századoknak egy célra törekvő tette emelheti csak ki nemzetünket még mindig felette alacsony állásából.

Most pedig búcsúzom...

Isten veletek szeretett gyermekeink!

Az ittmaradottak kicsit szusszanhatnak a kétnapos érettségi szünet alatt, és következnek – a tanév utolsó fénypontjaként – az osztálykirándulások.

7. B osztály Szombathely

De jó osztálykirándulni!

8. A osztály
Zánka - Balaton

Szépek vagytok, lányok!

8. B osztály
Veszprém - Bakony - Tihany

Túra előtt - után

9. A osztály
Őriszentpéter - Pityerszer

Tegnap és ma találkozása

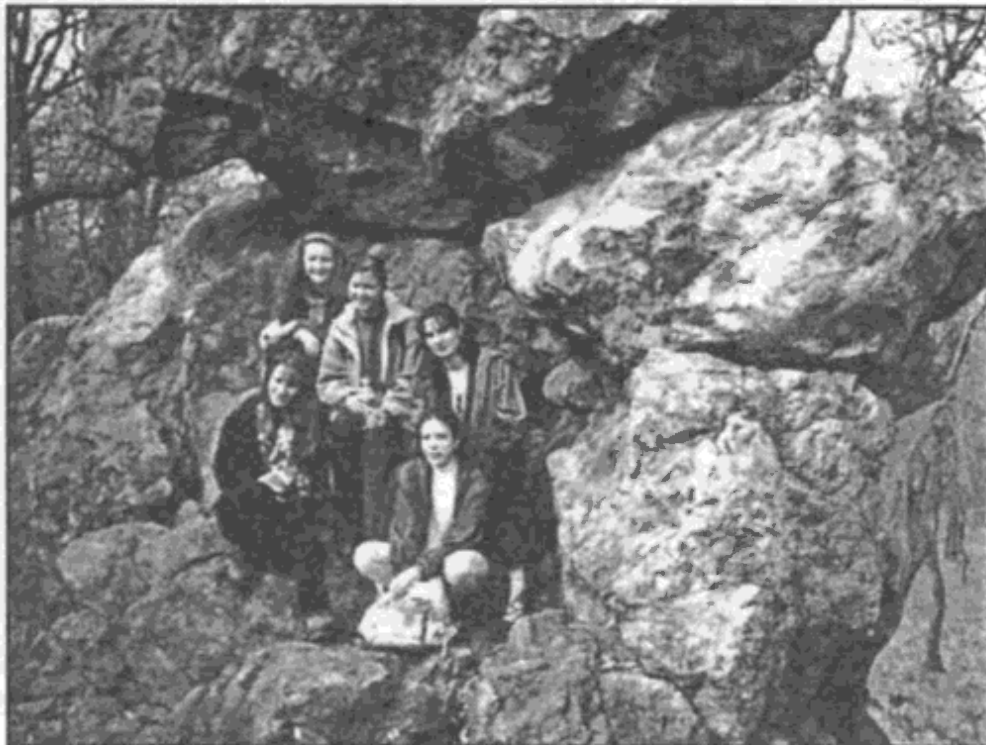
9. B osztály
Saród - Kócsagvár

Segítség! Segítség!

10 C osztály

Ajka - Székesfehérvár - Agárd - Csókakő

„Ej, mi a kő...”

10 D osztály

Székesfehérvár - Velencei-tó - Pápa

Tisztelgés az elődöknek - a pákozdi emlékműnél

11. A osztály
Eger - Szarvaskő

Szabályok? Ugyan már...

11. C osztály
Pécs - Mohács

Nagyharsányi pihenő (szoborpark)

És még mindig vannak eredményeink, okleveleink ...

Irinyi János kémia verseny
döntő

Kárász Tamás 9. A – Bakó Erzsébet

Hevesy kémia verseny
döntő

Lugosi Gábor 8. A – Bakó Erzsébet
14. helyezés

A Kémia Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny döntőjén Román Pál 12. A
(Bakó Erzsébet) 14. helyezést ért el.

Az Országos Általános Iskolai Német nyelvi Tanulmányi Verseny döntőjén
Csanády Veronika 7. B (Mészárosné Németh Ildikó) 6., Szabó Péter 8. A (dr. Horváth Józsefné) pedig 8. helyezést ért el.

Dezső Dávid 7. B (*Mészárosné Németh Ildikó*) a nyíregyházi Literátum Nyelvi Versenyek által meghirdetett versenyen is remekel.

A „Jövőért” matematika versenyen egy három fős csapat indult: Lugosi Gábor 8. A, Szabó Péter 8. A és Szalai Gábor 8. A (*Szakál Péter*).

... valamint erőnk is maradt egy év végi nagy gálaműsor megrendezésére.

Hangos sikert hozott az első Széchenyi-gála

Hosszú szervezés és próbák után került sor a hétvégén a soproni Széchenyi István Gimnázium Diákönkormányzata rendezésében az első Széchenyi-gálára, amelyre több százan voltak kíváncsiak.

A Magyar Művelődés Házának hangversenytermében először az „Év kórusa” kitüntető címet elnyert gimnáziumi énekkar tagjai, majd a hangszeres szólisták csillantották meg művészi képességeiket, tehetségüket. Elkápráztatta a közönséget *Wilfing András* zongorajátéka, *Bősze Beáta* versmondása és énektudása, a *Dávid testvérek* brácsajátéka, *Fekete Ada* fuvolatudása, valamint a zárószám, *Hacsaturján Kardtánc* című műve.

A Széchenyi gálán a jókedvé, a mulatságé volt a főszerep. A vidámságról, a nevetésről a *Pufici* a vendéglőben és a *Piké* című színmű, a francia nyelvű színdarab szereplői – *Kocsis Zoltán*, *Balaskó Balázs*, *Bősze Beáta* és *Andrónyi Kata* – gondoskodtak. *Nagy Dia* táncbemutatója után a hallgatóság a nyolcadik évfolyamosok élvezetes előadásán keresztül megismerkedhetett a gimnázium történe-

tével. A Kölyök című musical részlete zárta a gálát, amely egyben utalt arra is, hogy a szervezők a beteg gyermekekért létrehozott Aranyág Alapítványt kívánják támogatni a gála bevételével.

A lebonyolításban nagy segítség volt, hogy a Pro Kultúra Kht. térítésmentesen rendelkezésre bocsátotta a Művelődés Háza hangversenytermét. Az előadás végén dr. Gimesi Szabolcs polgármester köszönetet mondott a résztvevőknek és a szervezőknek a színvonalas programért. Külön gratulált a gimnázium másodéves hallgatójának, Kocsis Zoltánnak, akit méltán tartanak a gála felfedezettjének. *Molnár Balázs*, a Diákönkormányzat elnöke elmondta, hogy Zolinak, a Városi Diákszínpad tagjának, számos tanulmányi, szavaló- és prózamondóverseny győztesének már nem újdonság a színpad és a siker. A jövőben a „színészkedést” szeretné magas színvonalon művelni. Gimnáziumi tanulmányainak befejeztével a Színművészeti Főiskolán szeretné képezni magát.

**A Széchenyi István Gimnázium
Diákönkormányzata**
1999. május 29-én, 19 órai kezdettel

SZÉCHENYI GÁLA '99

címmel

**Jótekonysági estet szervez
az ARANYÁG ALAPÍTVÁNY javára
a Magyar Művelődés Házában.**

Az est szereplői
gimnáziumunk
tehetséges
növendékei.

Jegyek elővételben a
gimnáziumban, valamint
korlátozott számban a
helyszínen kaphatók.

(Kisalföld, T. M.)

Szakál Péter igazgató átnyújtja Molnár Balázsnak, a Diákönkormányzat elnökének a polgármester elismerését és dicséretét tartalmazó írást.

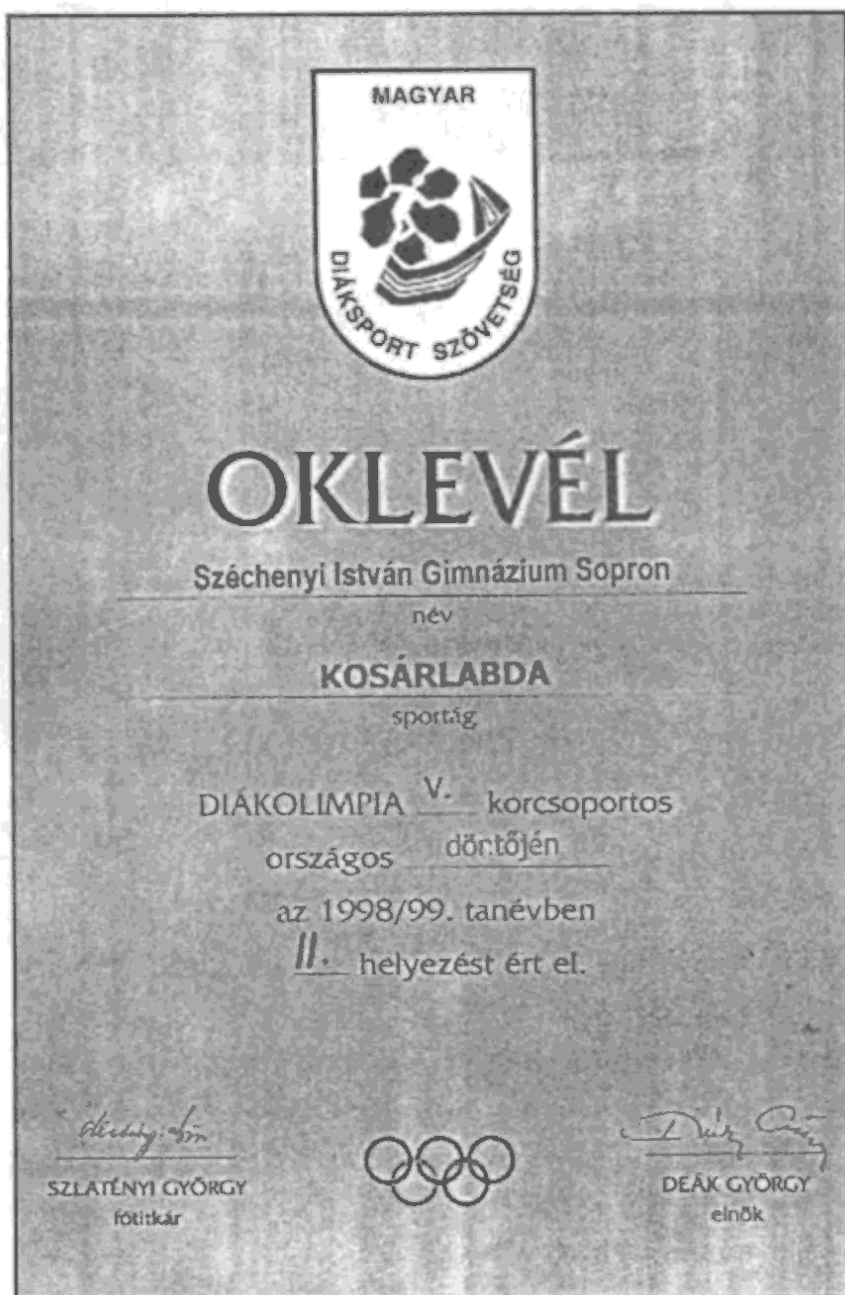

JÚNIUS

A nyárfák közt ezüst habokkal
az édes szellő folydogál,
s csak fürdik benne aranyos tagokkal
az óriási nyár.

József Attila: (A nyárfák közt)

Lecseng a tanév. Ismétlések, jegylezárások, a diák elmélázva néz ki az ablakon, és a tanár már nem szól rá – mindenki a nyárra gondol. Elfogy az energia, lassulnak a mozgulatok. De lányaink ott vannak még a kosárlabdadöntőn...

Két érem a diákolimpián

Nagy sikert értek el a soproni kosárlabdázók a Hódmezővásárhelyen megrendezett diákolimpián. A Széchenyi István Gimnázium lánycsapata ezüst, a Vas- és Villamosipari Szakképző Iskola fiúgárdája bronzérmet szerzett, s emellett a Vas-Villa' lányai s ötödikek lettek. A legnagyobb szenzációt a Széchenyi ezüstérme okozta, hiszen a verseny előtt még *Krasznai Andrea* testnevelő sem bízott az éremben.

Én magam pesszimista voltam, hiszen az iskola tanulóiból erősebb csapatot is össze tudunk volna állítani. A lányok azonban szenzációsan szerepeltek, büszke vagyok rájuk. Csodálatos érzés volt látni, mennyire fontos számukra az iskola sikere. Talán nem túlzás, ha azt mondom, hogy a torna legfegyelmesebb csapata volt a miénk. Mindennél többet mond, hogy a lányok tanulmányi átlaga 4,6. Örülök annak is, hogy az All Star csapatba választott *Csontos Eszter* mellett a fiatal Kinter Dórára is felfigyeltek a szakemberek.

A széchenyiseket csak a PVSZK utánpótláscsapatával azonos pécsi gimnázium előzte meg, ezt megelőzően azonban magabiztosan győzték le a szarvasiakat és a miskolciakat, az elődöntőben pedig 15 pontos hátrányt ledolgozva múlták felül a bajai lányokat. A Vas-Villa' csapata balszerencsés vereséggel kezdett az ellen a városmajori gimnázium ellen, melyet a BSE centere, Újhelyi Petra erősített. Ez az eredmény meghatározta a folytatást és végül a Kecskemét elleni győzelem az ötödik helyet jelentette.

A fiúk bronzérmet szereztek. A sorsdöntő mérkőzésen a szolnokiakat győzték le 82-70 - re. *Galambos Ferenc* testnevelő reálisnak tartja az eredményt.

Nagyon jó védekezésünkhöz fokozatosan javuló dobóteljesítmény párosult, a végén már hetven százalékkal céloztunk. Kiegyensúlyozott csoportból jutottunk az elődöntőbe, jellemző, hogy az utolsó találkozón az volt a tét, elsőek leszünk-e vagy utolsók.

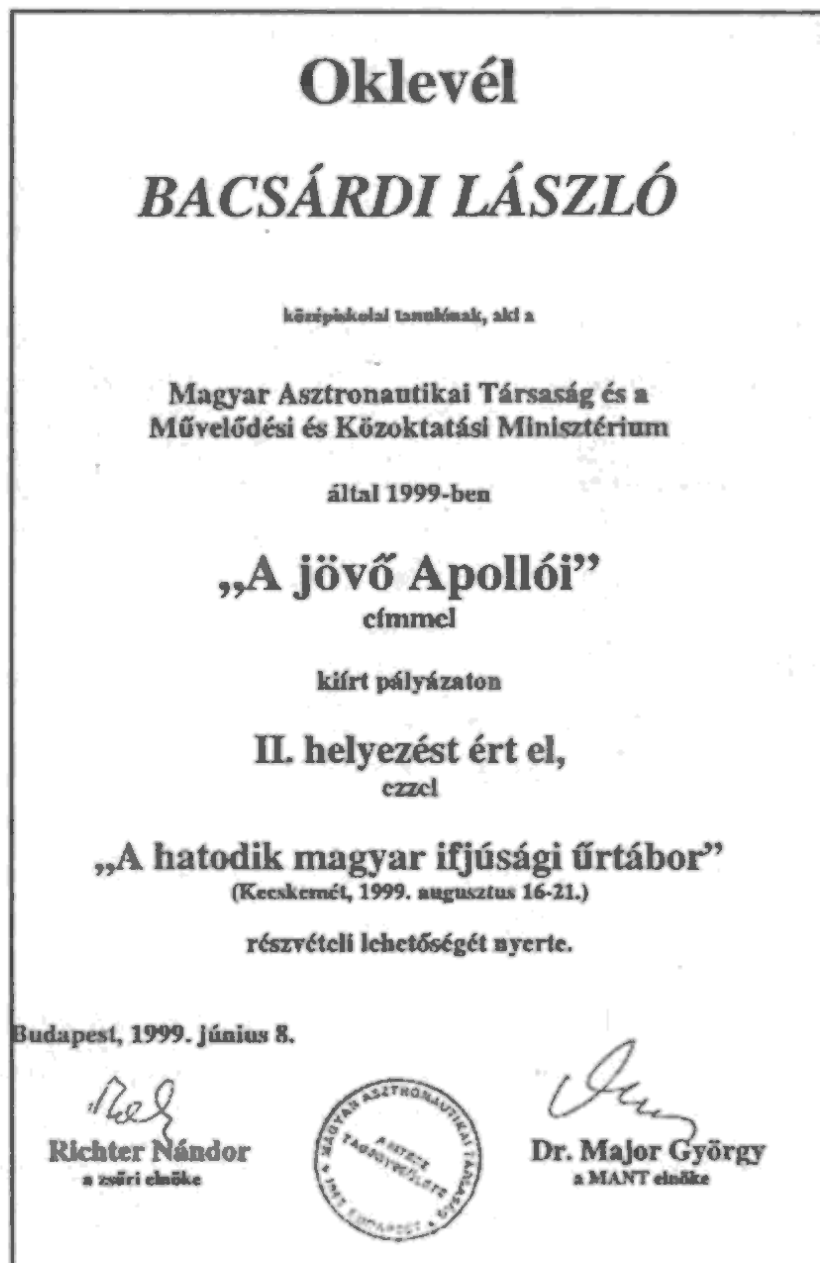
A soproniak egyébként a jövőben is szép sikereket érhetnek el, hiszen a Vas-Villa' fiúcsapatánál öt, a lányoknál hat játékos fiatalabb korosztályban is szerepelhet, a széchenyisek pedig jövőre is ugyanezzel a csapattal állhatnak fel.

A második helyen végzett Széchenyi István Gimnázium csapata: *Csontos Eszter, Dávid Viktória, Gibicsár Éva, Kinter Dóra, Koltai Erika, Orosz Éva, Palotai Ágnes, Sztás Mariann, Tánczos Andrea, Tóth Katalin*, testnevelő: *Krasznai Andrea*.

A harmadik helyezett Vas-Villa' fiúcsapata: *Árva Kornél, Bedics József, Bogdán Balázs, Horváth Szabolcs, Joó Gábor, Kiss Gergő, Maráczai Gergő, Schmidt József, Varsányi Zsolt, Zsirai Gyula*, testnevelő: *Galambos Ferenc*.

(Kisalföld)

... Bacsárdi Laci még egyszer bizonyít ... egyszerűen fantasztikus ez a fiú...

... sikeresen szerepelünk a történelem munkaközösség által szervezett a Széchenyi István nevét viselő megyei iskolák találkozóján Csornán is.

... és Lang Ágota tanárnő *Napvadász*-ni indul Bacsárdi Lászlóval (11. A), Brand Veronikával (11. A) és Péterfalvi Gáborral (10. C).

OKLEVÉL

"EZERNYOLCSZÁZNEGYVENNYOLC TF CSILLAG"
című vetélkedőn elért

3.

helyezésért

"Azokért élünk, akiket szeretünk,
azokért, akik igazságot tartanak.
A jövőnek élünk, a szépért,
s jőért, amit tehetünk."

(gr. Széchenyi István)

Czorna,

ZSÚRI ELNÖKE

Első Magyar NAPVADÁSZ Kft.
Magyar Csillagászati Egyesület

Emléklap

az

Országos Csillagászati Diákerseny Nagymedve kategória

döntőjébe jutott csapatnak

Budapest, 1999. június 6.

Csapat neve: *Solis Defectus*
Iskola: *Sakchony István Gimnázium, Sopron*
Csapattagok: *Bakó Zoltán*
Brand Veronika
Péterfalu Gábor

Mócsar Attila
MCSE

Morvai György
Első Magyar Napvédész Kft.

Dr. Szathmáry Károly
ZSÚRI ELNÖKE

A tanév utolsó felvonásában újra főszerephez jutnak a végzős diákok: érettségüket kell bizonyítaniuk. Kedves látvány az idegesen nyakkendőjét igazgató fiú és a zavartan szoknyáját húzogató lány, hiszen mi tudjuk, hogy két nap múlva felszabadultan mesélik majd a banketten: könnyebb volt, mint gondoltam...

12. A osztály

„Minden ember, minden apró mozzanat az életbe úgy került, hogy magad vontad oda. Az pedig, hogy most mit kezdesz velük, rajtad áll.”

Richard Bach

Osztályfőnök: Kopik István

Bernátszki Gábor
Boda Zsuzsanna
Bors Gergely
Fábiánkovits Anna
Fekete Gergely
Fodróczy Csaba
Jankus Barna
Karner Balázs
Kazinczy Péter
Kövér Beáta

Lendvay Luca
Mészáros László Zoltán
Németh Szabó László
Németh Zsanett
Peszen Boglárka
Pozsgai Éva
Radasics Csaba
Román Pál
Román Péter
Szász Attila

Tamási Áron
Tóth Emőke
Tóth Rita
Tóth Zoltán
Varga Rita
Várnai Ágnes
Verécsi Péter
Zügn Illés

Érettségi bizottság

magyar nyelv- és irodalom:	Greksza Tünde
történelem:	Horváth Violetta
fizika:	Légrádi Imre
matematika:	Kopik István
angol nyelv:	Vargáné Somlai Márta
német nyelv:	Mészárosné Németh Ildikó, Sándor Márta
kémia, biológia:	Bakó Erzsébet
földrajz:	Szentgáliné Eröss Márta

Kitűnően érettségizett

Fekete Gergely
Kövér Beáta
Szász Attila
Varga Rita
Várnai Ágnes

Jelesen érettségizett (a jeles osztályzatok mellett legfeljebb egy jó osztályzata van)

Fodróczy Csaba
Kazinczy Péter
Tamási Áron
Tóth Rita

Szász Attila: Egy szabadon választott XX. századi magyar dráma elemző bemutatása (Örkény István: Tóték)

„Az ökrök száján véres nyál csorog,
az emberek mind véreset vizelnek,
a század bűzös, vad csomókban áll.
Fölöttünk fú a förtelme halál.”

Radnóti Miklós: 3. Razglednica

A háború és a XX. század bűzös, vad csomókban. Ahogy a XIX. század alapélménye volt a forradalom, a nemzeti függetlenség igénye, úgy vált meghatározóvá a XX. században a háború, sőt háborúk és emellett a barbár, zsarnoki rendszerek, a népirtás.

A magyar irodalomban ez az élmény fokozottan jelentkezett, hiszen Magyarország volt mindkét háború egyik legnagyobb vesztese. Ady Endre már szenvedélyesen szólt a

háború ellen, látta a nemzet vesztét, például Emlékezés egy nyár éjszakára, de őt hazája megtagadta. Babits is kezdettől fogva ellenezte mind a háborút, mind a háború eredményeként létrejött torz rendszereket: „*S ha kiszakad ajkam, akkor is...*”, például a Húsvét előtt vagy A gazda bekeríti házát című verseiben. József Attila még 1937-ben is azt írja: „Törvényünk *háborús még...*” (Íme, hát megeltem hazámat...).

Ezután következett az erőszakosságában, deformáló hatásaiban, áldozataiban mind sokkal nagyobb és jelentősebb második világháború, a népirtással és önkényuralmi rendszerek tombolásával.

Nemcsak nemzeteket, országokat tett tönkre, nemcsak a vagyont és az életet pusztította el, hanem derékba törte a történelmet, elértéktelenítette az évszázados morális értékeket, alapjaiban támadta az embert:

*„Oly korban éltem én e földön,
mikor az ember úgy elaljasult,
hogy önként, kéjjel ölt, ...”*
(Radnóti Miklós)

Ezeket a borzalmakat, hatásukat az egyes emberre többen próbálták bemutatni, de talán ez legteljesebben Örkény Istvánnak sikerült Tóték című drámájában.

A dráma az irodalom három műnemének egyike. Kezdetben (az ókori Hellaszban) mindenféle színpadon előadott irodalmi alkotást neveztek drámának. Ennek alapján kialakult, hogy a dráma párbeszédre épül, vagyis az eseményeket a szereplők dialógusaiból ismerjük meg mindig konfliktusra épül, a cselekmény alapja tehát személyes vagy ideológiai ellentét a cselekmény eléri a tetőpontot, ezután a mű megoldással zárul. Az ókori görögöknél már sok drámának volt politikai, közéleti töltése és ez a későbbiekben sem változott sokat. A drámát sokan látták, ezért képes volt a hatásos gondolatközlésre.

A XIX. század legfontosabb drámája volt a Bánk bán, mely végül is a helyes nemzeti magatartást kereste az idegen hatalommal szemben. Talán van ennyire meghatározó a XX. században a Tóték, mely már abszurd jegyeket is mutat. Az abszurd dráma e század szüleménye. Az abszurd lényege, hogy az alkotásban a valóságtól, a normális élettől idegen elemek jelennek meg, ez a nézőből, olvasóból viszolygást, undort válthat ki. Az abszurd, az abszurd dráma felfogható az irodalom válaszaként az emberi élet torzulásaira. A dadaisták jelmondata is az volt, hogy értelmetlenségre (háborúk, zsarnoki rendszerek) értelmetlenséggel, azaz deformálódásokra torz, botrányos műalkotásokkal válaszolnak.

Örkény István (1912-1979) személyes élményeket is szerzett a II. világháborúban, hisz kint volt a Don-kanyarnál, majd szovjet hadifogságba esett. 1945 utáni irodalmi munkásságának így lett uralkodó témája a front, a hátország a világégés alatt, és a hadifogság. Egyperces novelláiban is megjelennek frontélményei: Dr. K. H. G., Tanuljunk idegen nyelveket! Ezeket az emlékeket, tanulmányokat legeggyetemesebben és legkifejezőbben a Tóték című kisregényben, majd a drámában foglalja össze.

A kisregény eleinte nem aratott különösebb sikert, a dráma azonban ősbemutatójától kezdve (Latinovits Zoltán volt az Őrnagy) egyre nagyobb elismerést kapott. Egyedi, ere-

deti az író hozzáállása, hiszen a front, a harcok, a vér csak közvetve jelennek meg. A fő cselekményszál itthon, a hátszágban, egy kis üdülőfaluban játszódik a Mátrában (a kisregényben: Mátraszentanna). Nagyon jól eltalált ez az ábrázolási módszer, hiszen Örkény így tudja igazán láttatni az itthonmaradottak felelősségét, a döntéseket, melyek itthon születtek.

Maga az alaptörténet egy elég egyszerű, jellemző eset a háború alatt. Tóték fia, Gyula kint van a keleti fronton, de fél a harctól, a haláltól, ezért őrnagyát hazaküldi szüleihez üdülni. Az Őrnagyot erőteljesen megviselte a szolgálat, szívesen megy a nyugodt kis faluba. A Tót házaspár és lányuk, Ágika mindent elkövetnek, hogy az Őrnagy jól érezze magát, igazából korrumpálják, hogy Gyula megmeneküljön a front veszélyeitől. A bonyodalmat elsősorban az Őrnagy deformáltsága okozza, ennek lesz áldozata Tót.

Ügyes írói húzás, hogy a néző (olvasó) már az első felvonás végén megtudhatja, hogy Tót Gyula honvéd elesett a fronton, míg a bolond Postás (a kisregényben Gyurika) jóvoltából Tóték ezt a darab végéig sem tudják meg. Ezzel a néző eltávolodik a szereplőktől, képes tárgyilagosan szemlélni az eseményeket.

Tóték tehát fiuk érdekében kiszolgáltatottak az Őrnagynak, eleve alárendelt helyzetben vannak. Az Őrnagy az egyik részről áldozat, hiszen a háború megnyomorította. Partizánvadászként szolgált, nincs egy perc nyugalma sem, állandóan feszült. Viselkedése (főleg a drámában) már nem normális, lelki terrorral próbálja hatalmába keríteni az embereket. Másokat is áldozattá tesz. Nagyon erős a kisebbségi érzése is, kifejezetten alacsony növésű és idegesíti, hogy Tót átnéz a feje fölött. Hatalmának tudatában lassanként Tótot személyiségének megtagadására kényszeríti, sokszor megalázza, nevetségessé teszi. Az Őrnagy is a háború áldozata, mégsem sajnálatra méltó, mert reakciói torzak, életidegenek.

A darabban a legfontosabb szerep Tóté, ő a leginkább megrajzolt jellem, több oldalról ábrázolja őt Örkény. Kezdetben fontos, hatalmas embernek ismerjük meg. Ő a falu tűzoltóparancsnoka, az egész helység tiszteli, családja felnéz rá. Az Őrnaggal szemben azonban eleve alárendelt helyzetből indul. Így lesz uralkodóból alattvalóvá. Kezdetben még képes tartóztatni, feladni magát. Viselkedése tipikusan magyar: a végsőkéig kivár, mindent elfogad, elszenved a cél érdekében, csak amikor már teljesen elviselhetetlen a teher, akkor lázad föl. Tűri az elején, hogy sisakját a szemére kell húznia, hogy összegörnyedve kell járnia, hogy nem aludhat akkor, amikor akar, hogy le kell alacsonyodnia olyan alantas elfoglaltsághoz, mint a dobozolás. Ezek után az Őrnagy még ráfogja, hogy Tót sértegette és beleharapott a lábába. Ezek a mozzanatok mind-mind addigi életének kereteit, szokásait rombolják szét, nevetségesé teszik, felborítják személyiségét. Tót először akkor lázad, mikor még az ásítást is megtiltják neki és egy elemlámpát kell a szájába vennie. Ekkor elbújik, de később felesége megtalálja és visszahozza. Másodszor a „budi”-ba bújik az Őrnagy elől. Ekkorra már felismeri, hogy itt a küzdelem nem fia helyzete körül forog, hanem az Őrnagy célja az ő személyiségének teljes deformálása. A cselekvést azonban most sem vállalja, kibújik a felelősség alól és elmenekül. A tette, az ellenállásra csak végképp az utolsó pillanatban szánja el magát, amikor az Őrnagy

visszajön. Ebben is az a tragikus, hogy a nézővel szemben ő még nem tud fia haláláról, tehát tetteivel lehetetlenné teszi Gyula megmenekülését. Helyesen látja azonban, hogy az Őrnagy cselekedetei ellene irányulnak, ezért tette jogos.

A többi szereplő valójában mellékszereplő, egy-egy tipikus magatartásformát jelenítenek meg.

Tótné és Ágika ellenkezés nélkül behódol az Őrnagynak, képesek feladni egész addigi életüket és szembefordulni Tóttal. Ők a tökéletes áldozatok.

A Postás szerepe is fontos, hiszen bolondságából adódóan (imádta a harmóniát, Tót pedig külön tisztelte, ezért csak a jó híreket kézbesítette) ő is manipulálja az eseményeket. Egyébként az is a háború hatása, hogy egy bolondból postás lehet.

A mellékalakok közül Cipriani professzor szerepe a legfontosabb. Ő az író szócsöve, megfogalmazza a legfontosabb tanulságokat. Rámutat a világ torzulásaira, arra, hogy most már az a normális, ha semmi sem normális. Az ősi értékek kiüresedtek és jöttment Őrnagyok rendelkezhetnek életünkkel. Szerepe pont az ellenkezője, mint a kisregényben bátorítja Tótot az ellenállásra és felcsillantja a reményt: „*Majd ha a maguk őrnagyait mind felakasztják...*”, vagyis van még lehetőség rá, hogy az élet újra normális legyen, de ahhoz el kell tüntetni a bűnösöket, meg kell tisztítani az emberiséget.

Jellemző motívum a műben a félelem, szorongás. Gyula fél a fronton a haláltól, szülei otthon aggódnak fiukért. A szorongás teljesen áthatja az Őrnagyot is, egyik fő mozgatórugója az állandó félelem lesz. Ez is tanulságos, azt mutatja, hogy a hatalom akarásának egyik fő okozója a félelem.

Fontos motívum még az egyes emberek, emberi cselekvések torzulása. Az ügyvéd a háború alatt latrinát tisztít a postás a frontra került, ezért a bolond lett az új postás a pap elfogadja ezt a deformált világot, valósággal megtagadja az erkölcsöt. Áttételesen megjelenik a faji üldöztetés is, hiszen Cipriani egyik betege, egy híres tudós gyermekké zsugorodott félelmében emiatt.

A kisregény valamivel konkrétabb, mint a dráma, de a dráma értelmezése igen sokrétű lehet. Elég konkrét értelmezés lehet, ha csak egy időszakot (második világháború) és annak jellemzőit vizsgáljuk. Ennek az időszaknak a képviselője az Őrnagy és ezzel szemben áll a régi világ, az emberi élet, Tót személyében. A dráma itt az erőszak hatalmát, a humánus erélytelenségét mutatja be ezzel szemben. Általánosabban szólhat az írás az egész szörnyűséges századról, vagy általában a háborúkról. Mindenesetre a háború torzító hatásait erőteljesen szemlélteti.

Elvontabban az uralkodó-alattvaló viszonyt mérlegeli. Többször is megjelennek testi adottságok, mint a hatalom akarásának okozói. Az Őrnagy testesíti meg az uralkodót, azt elég egyértelműen rossznak, rombolónak, öncélúnak beállítva. Tót és családja pedig az áldozat. Fontos üzenet, hogy a helyzet létrejöttében nemcsak az Őrnagy, azaz az uralkodó a bűnös, hanem Tóték, az alattvalók is, hiszen hagyták.

Örkény az öncélú hatalmat mutatja be, melynek nincs semmi emberi értelme, felesleges időtöltésre kényszeríti az alárendelteket (dobozolás), kéjesen megalázza őket. A darab egészében végül is az író elveti mind az uralkodói szerepet, mind az alattvalóit.

Az író a rendszeresen előforduló komikus helyzetekkel, abszurd, néhol groteszk humorral a nézőt, befogadót eltávolítja, elidegeníti a szereplőktől, ez az abszurd dráma fontos jellemvonása volt. Modern tulajdonsága a műnek, hogy nincsen abszolút jó és rossz. Minden torzult, minden bűnös.

Legáltalánosabb értelmezése, ha az Őrnagyot és Tótot egy személyiség két oldalainak vesszük. Maga Örkény is így nyilatkozott: „*Tóttal érzek, de az Őrnagy is én vagyok.*” Így a dráma lélektani jelentést kap. Ez a két alapvető vonás: az uralkodás vágya és az alárendeltség elfogadása mindannyiunkban megvan, csupán a helyzettől függ, hogy melyik érvényesül.

Mindenesetre Örkény képes volt az abszurd dráma eszközeivel, a helyzetkomikumok és jellemrajzok segítségével élvezetesen, mégis megrendítően ábrázolni a XX. század alapvető élményét és a század tipikus emberét, tipikus magatartásformáit.

Ha magunkba nézünk, ha szétnézünk magunk körül, mindnyájunkban ott van az Őrnagy, ott van Tót, talán még a Postás is.

Mindannyian a XX. század torz emberei vagyunk, a századé, melyre vonatkoztathatók Ady szavai:

„*Sohase volt még kisebb az ember,
Mint azon az éjszaka volt...*”

„Semmilyen szél sem kedvező annak,
aki nem tudja, milyen kikötőbe tart.”

Seneca

Osztályfőnök: Holpár Gabriella

Aradi Péter
Balaskó Balázs
Becze Katalin
Biró Beáta
Böhm Erika
Bujna Balázs
Déry Attila
Fekete Katalin
Holpár Péter
Horváth Anikó

Horváth Tamás
Jámbor Bianka
Káldi Sándor
Keresztény Renáta
Kopácsi Zsuzsanna
Kőfaragó Dóra
Krejci Hajnalka
Mészáros Bence
Németh Dolóresz
Németh Viktória

Priszinger Krisztina
Sánta Enikő Ivett
Szabó Gábor
Szilágyi Pál
Tanács Péter
Tóth Nikolett
Varga Orsolya
Wéber Judit

Érettségi bizottság

magyar nyelv és irodalom:	Holpár Gabriella
történelem:	Horváth Violetta
matematika:	Vass Béla, Vass Béláné
fizika:	Poór Attila
angol nyelv:	Tóth Gyula
német nyelv:	Dr. Horváth Józsefné, Dékány Zsigmondné
latin nyelv:	Holpár Gabriella
kémia, biológia:	Bakó Erzsébet
földrajz:	Szentgáliné Erőss Márta
ének-zene:	Pirgerné Megyeri Zita

Kitűnően érettségizett

Aradi Péter
Becze Katalin
Mészáros Bence
Németh Viktória
Szabó Gábor

Jelesen érettségizett

Balaskó Balázs
Biró Beáta
Böhm Erika
Holpár Péter
Horváth Tamás
Krejci Hajnalka
Szilágyi Pál
Tanács Péter

Tantárgyi dicséret

magyar nyelv és irodalom:	Balaskó Balázs
történelem:	Krejci Hajnalka, Szilágyi Pál
ének-zene:	Krejci Hajnalka

Bujna Balázs: Tóth Árpád Esti Sugárkoszorú című versének elemzése

Tóth Árpád a szépség avatott mestere. Költészetének egyik alappillére a Szépség, az esztétikum, a másik, az előbbit folytonosan aláfestő motívum a szenvedés, a magány az elmúlás, a halálhangulat, a századfordulón divatos betegségkultusz. Tóth Árpád meste-

rei (műfordító tevékenysége is hozzájuk kapcsolja) a francia impresszionisták, Baudelaire, Verlaine, de műveihez nem az elődökéhez hasonló bohém életmód vagy életük megjavítására irányuló hiábavaló, de mindig újrakezdett törekvések megjelenése (saját életében), hanem a valódi, gyógyíthatatlan, egyre súlyosbodó betegség, a tüdőbaj adta az ihletet. *Egyhúrú költészet*-nek is nevezte Babits Tóth Árpád líráját. Művei a Lélektől lélekig című posztumusz kötetében megjelentek kivételével nagyrészt hangulati versek, mind elégikusak, beletörődők. Ezt a hangulatot talán legjobban Rímes, furcsa játék című versének lezárása érzékelteti: „Így, sírj csak, rámhajolva, / meghalni volna jó ma...” Tóth Árpád mégsem sematikus költő. Szerelmi lírája, bár önmagát, kisgyermeki rácsodálkozással részletezett apró képeit nem tagadja meg, különlegesség életművében. Szerelmi lírája hitvesi líra, ezzel ugyan nem egyedülálló a magyar irodalomban, gondoljunk csak Petőfi Minek nevezzetek? vagy Radnóti Tétova óda című versére, de semmiképp nem hétköznapi, ahogy ebben a versében is megfigyelhető, a házasság által megpecsételt, beteljesült szerelmi érzés továbbra is inspiráló erő marad.

A vers lehetne akár egy lexikonban az impresszionizmus címszó illusztrációja, annyira egységes és a stílusirányzat minden jellemzőjét példázó. Apró, részletes, meghökcentő és mégis találó jelzőkkel lefestett képek lendítik a művet egészen a lezáró szerelmi vallomáshoz. Egy másik folyamat is végigvezet a versen: a már a cím koszorú szavával is sejtetett misztikus, istenfélő hangulat a vers végén profánná, földivé szelídül.

Ezt a szerkesztést az első versszak még borzongató, sötét képei (*árnyak teste zuhant át a parkon*) és a tipikusan impresszionisztikus, pillanatnyi, megismételhetetlen fényhatás leírása mellett, melyből a vers egésze kibomlik (*halk sugárkoszorút / Font hajad sötét lombjába az alkony:*), „a ragyogás” indítja, *Mely már alig volt fények földi mása*. Virtuóz színesztéziák, metaforák szövik át a verset, *A dolgok esti lélekvándorlása* talán a legszebb, és *Titkok illata fénylett hajadban*, de a költő nem veszik el a részletekben, békésen csodálja a hitvese, Lichtmann Anna hajában megtörő napsugarat, boldognak érzi magát *És jó volt élni, mint ahogy soha és kiválasztottnak*. Figyeljük meg, csak az én érzései, érzékletei, gondolatai jelennek meg. Ez nem önzés, ez impresszionizmus. *Nem tudtam többé, hogy te vagy-e te, / Vagy áldott csipkebokor drága tested*. Ez a bibliai utalás (Mózesnek jelent meg az Úr égő csipkebokor képében) hűen érzékelteti a költő elragadtatottságát és a pillanat szentséges, nem evilági voltát.

A harmadik versszak felold mindenfajta esztétikai feszültséget, megismerjük az alaphelyzet eddig tisztázatlan körülményeit, mégis katarzisélményem volt a mű olvasása után. (Ezt szerintem nálam szakavatottabb elemzők sem tudnák megnyugtatóan megmagyarázni.) *És percek mentek, ezredévek jöttek* – ezt az élményt 10 évvel később József Attila is megfogalmazta: *A pillanatok zörögve elvonulnak, / de te némán ülsz fülemben*. (Óda)

Egyszer csak megfogtad a kezem, ez a sor világossá teszi, hogy néhány percnél nem hosszabb időtartamot épít Tóth Árpád verssé, és ez a sor fordulópont is: beteljesül, viszonzottá válik az érzés, megvalósul a kapcsolat. A megszentelt hangulat új erőre kap, nagyon finoman, alliterációkkal élénkítve megfogalmazott fiziológiai változások során

„földi érzéssé” érik: *mennyire szeretlek!*

Végezetül szeretném összehasonlítani ezt a verset és ezen keresztül Tóth Árpád szerelmi líráját általában a XX. századi irodalmunk más, a szerelmi líra terén jelentős alkotók műveivel. Egy költő munkásságának talán ez a szelete a legárulkodóbb, személyiségének, jellemének legőszintébb tükre. Hogy időrendi sorrendben haladjak: Ady Endre szerelmi lírája kezdetben a lázadást, a szembenállást szolgálta, hiszen utat kellett törnie. Erről vall Az én menyasszonyom című híres-hírhedt verse. *Mit bánom én, ha utcasarok rongya, / De elkísérjen egész a síromba* írja a „romlott nő”, a „perdita” akkoriban az irodalomban meghonosodó kultuszával azonosulva, lázadva a korszak Magyarországnak kulturális-erkölcsi maradisága ellen.

József Attila az ólálkodó *semmi ellen, a cseleít szövő, fondor magány* ellenében kuttatta-kereste lázasan a szerelmet, a megnyugvást, a családi tűzhelyet. Zilált, érzékeny lelke révén érzései sokrétűek, ellentmondásosak, valódi XX. századi dialektikus viszony fűzi érzéseinek, környezetének minden személyéhez, tárgyához.

Radnóti Miklós megint más hangsúllyal mutatja be a férfi-nő kapcsolatot. Az értelmetlen, erőszakos halál fenyegetésében a remény, a kitartás értelme számára Fanni, hitvese. *Te állandó vagy bennem e mozgó zűrzavarban*, írja, miközben az egyik haláltáborból menetel embertelen körülmények között a másikba, a halálba, és azt hiszem, ennél a sornál jobban nem is tudnám, de nem is célom Radnóti szerelmi líráját megvilágítani.

Tóth Árpád számára ezzel ellentétben a szerelem önmagán kívül semmi más. Nem biztonságot, reményt vagy önkifejezést keres az érzésben (nem szenvedélyes, de biztos ez a szerelem), „csak” a boldogságot, amit – verse tanúsága szerint – rövid és fájdalmas életében is sikerült megtalálnia.

„...Ma sem volt könnyű élni
Nem lesz könnyű sohasem
De érdemes volt! – s mindig
érdemes lesz, – hiszem!”

Váci Mihály

Osztályfőnök: Poór Attila

Bak László
Balka Erika
Farkas Henrietta
Farkas Zoltán
Fullajtár Gergely
Fülöp Veronika
Hatos Katalin
Horváth Andrea
Horváth Cirill

Karácsony Zoltán
Kárász Tamás
Kóczán Ákos
Kovács Helga
Kuczmán Gábor
Lajber Zsuzsanna
Lampert Rita
Lőrincz Anett
Magasi Ádám

Márk Orsolya
Nemes Attila György
Pászli Zoltán
Pörncz Petra
Som Zoltán
Szedenics Nikolett
Unger Viola
Vig Katalin

Érettségi bizottság

magyar nyelv és irodalom:	Vargáné Somlai Márta
történelem:	Szabó Miklós
matematika:	Vass Béla, Vass Béláné
fizika:	Légrádi Imre, Poór Attila
angol nyelv:	Vargáné Somlai Márta
német nyelv:	Dékány Zsigmondné, Iváncsicsné Kollmann Mónika
biológia:	Dr. Balogh Mihályné
kémia:	Poór Attila
földrajz:	Szentgáliné Eröss Márta
ének:	Pirgerné Megyeri Zita
rajz és műalkotások elemzése:	Renner Kálmánné

Kitűnően érettségizett

Balka Erika
Fullajtár Gergely
Horváth Andrea
Lajber Zsuzsanna
Lőrincz Anett
Pászli Zoltán
Som Zoltán
Vig Katalin

Jelesen érettségizett

Karácsony Zoltán
Kárász Tamás

Tantárgyi dicséret

történelem: Horváth Cirill, Pörneczy Petra
ének-zene: Unger Viola

Fullajtár Gergely: A helytállás és a hősiesség erkölcsi eszménye a XVI-XVII. századi magyar irodalomban

A XVI. század a magyar irodalomban a reneszánsz kora. A reneszánsz az olasz városokból (Padova, Firenze, Genova) indult el. Itt a megerősödött polgárság új eszméket kezdett elsajátítani, új szemléletük igazolására feltámasztották az antik görög és római korok művészeit. Újra felfedezték az élet szépségeit, örömeit. A művelt, sokoldalúan képzett ember lett a követendő új ideál. A reneszánszhoz kapcsolódik a humanizmus is,

de ez szűkebb fogalom. Tudós magatartást, klasszikus műveltséget jelentett. A reneszánsz kor embere nem fordult szembe a vallással, az Istennel, csak az élet szépségeit a földön próbálta megtalálni. Új erkölcsi eszmények jelentek meg, melyek a magyar irodalomban hősiességgel és erkölcsi helytállással egészültek ki.

Ezek az eszmények azért jelentek meg a magyar irodalomban, mert Magyarországon ekkor zajlott a török elleni harc. A magyarokat folytonos harcok vették körül, ezért szükség volt a bátorításra. Ezt a kor költői is felismerték, és biztatták, buzdították a vitézeket.

A magyar irodalom első klasszikusa, kiemelkedő költője Balassi Bálint volt. 1554-ben született, kiváló neveltetést kapott, de szinte egész életét őmaga is végig harcolta. Harcban esett el Esztergom ostromakor. Kiváló katona volt, saját tapasztalatai gyakran megjelennek verseiben.

Egyik kiemelkedő műve az *Az egy katonaének*. A vers helytállásra buzdít, és megjelenik benne a követendő, helyes erkölcsi magatartás is. A mű három pillérű alkotás, ezek az első, az ötödik és a kilencedik versszakok, ezek köré épít a költő.

Az első rész egy költői kérdéssel indul: *Vitézek mi lehet ez széles föld felett szebb dolog az végeknél?* A válasz egyértelmű: a katonáskodás, a vitézi harc, a hősiesség. A mindenkori helytállás még akkor is, ha őmaga is megsebesülhet: *Holott sebesedik, öl, fog, vitézkedik, homlokán vér lecsordul*. Balassi a harmadik, negyedik versszakban részletesen ír a vitézek életéről, bemutatja szokásaikat, fegyvereiket. A következő rész az ötödik versszakkal indul: *Az jóhírért névért s az szép tisztességért ők mindent hátra hadnak*. A végvári vitézekről szól, az első szakaszban szinte ódai hangon dicséri őket.

A „jó hír”, a „tisztesség”, az „emberség”: ezek azok az erkölcsi eszmék, melyek a XVI. századi magyar irodalomra jellemzők voltak, a hősiesség, helytállás mellett. Ezeket mindenkinek követnie kellett ebben a korban, mert csak ezek segítségével szabadulhatott az ország a török rabiga alól. Ebben a szakaszban az idill mellett még megjelenik a tragikum is: *Sok vad s madár gyomra gyakran koporsója vitézül holt testeknek*. Gyakran a vitézek utolsó fekhelye a mező lett. Eltemetni őket nem lehetett, mert az erkölcsi parancs újabb csatákra buzdította az életben maradtakat. Ezt fejezi ki az utolsó versszak lelkes hangulata. A költő ismét himnuszt zeng a hősökéről.

Balassi Bálintnak ehhez a témához kapcsolódik még az *Ó én édes hazám, te jó Magyarország...* kezdetű verse. A költő itt viszont már nem mint hős katona, hanem mint hazájától búcsúzni készülő bujdosó jelenik meg. A távozás fájdalmas, nehéz elszakadnia a szeretett hazától, a bajtársaktól, akiket saját gyermekeiként szeret: *Sok jó vitéz legény, kiket felemeltem*. Arra kéri őket, hogy emlékezzenek rá, ne feledjék, folytassák a harcot, álljanak mindvégig helyt. Balassi Bálint egész életében harcolt a török ellen. A reneszánsz kor olyan alakja volt, aki mindenben eleget tett a kor erkölcsi eszményeinek, haláláig hősiezen helytállt.

A XVII. század kiemelkedő költője Zrínyi Miklós volt, de ő már nem a reneszánsz, hanem a barokk képviselője. Ennek ellenére mégis ugyanazokat az eszményeket fogalmazza meg, mint nagy elődje, Balassi Bálint, hiszen a török veszély még mindig nem

múlt el, s erkölcsi helytállásra, hősiességre továbbra is szükség volt. Zrínyi maga is katoná és hadvezér, ő is kiválóan ismerte a katonák életét. Ő is helytállásra buzdít, de nála megjelenik a nemzet féltése. Hol haragosan, hol pedig szívélyesen szól nemzetéhez. Röpirataira is ez a kétfajta hang jellemző.

Ilyen röpirata az *Az török áfium ellen való orvosság*. Ebben a műben a költő ókori példázattal kívánja alátámasztani igazát. Ő is a legvégső, legveszedelmesebb pillanatban fordul népéhez és kitartásra szólít fel. Zrínyi önmagának teszi fel a kérdést: *Itt talán valaki engemet megszólít, s kérdi tülem: mit akarsz ezekből a sok beszédekből kihozni?* Majd válaszol rá: *Fegyver, fegyver, fegyver kívántatik, és jó vitézi resolutio!* (elszántság)

A magyarokból eddig hiányzott a becsület, a helytállás, amíg ezt nem tudják pótolni, addig az országnak nem lesz jobb sorsa.

Zrínyi azonban röpiratain kívül, egy barokk eposzban is példát kíván mutatni az erkölcsi eszményekre. Ez az eposz pedig az 1566 strófából álló Szigeti veszedelem. Dédapjának a szigeti hősnek állít vele emléket, de a mű egyben minden időkre érvényes példázatot is tartalmaz. Talán nem volt, és nem is lesz még egy olyan hadvezér, mint Zrínyi Miklós volt. A hadvezér mindenben megfelel a kor elvárásainak: hősieen harcol, emberséges, végsőig helytáll és ő Krisztus katonája.

Az eposz témája hasonló a jeremiádokhoz, Isten a török haddal bünteti a magyarokat. Maga a költő mondja el a téma-megjelöléshez: *Fegyvert, s vitézt éneklek, török hatalmát*. A magyar sereg más, mint a török, itt összetartás van, nem számítanak az egyéni érdekek. Zrínyi szózatot intéz katonáihoz:

*Előbb elfogy éltem, oh, erős vitézek,
Hogysem kimondhassam kegyelmét Istennek,
Most sem hágy el nagyhatalmú keze titek
Ti is ő szent nevéért serénkedjetek.*

Tisztességre, helytállásra buzdít: *Mostan megnevelniünk kell az mi hírünket, / Avagy tisztességgel végeznünk éltünket.*

A magyar seregek sorsa mégis a pusztulás, a történelmet Zrínyi sem másíthatta meg. Ennek ellenére a magyarok bukását győzelemként tünteti fel. A saját korához szóló példázat arra tanít, hogy összefogással, nemzeti egységgel, hősi harccal és helytállással kiűzhető a török.

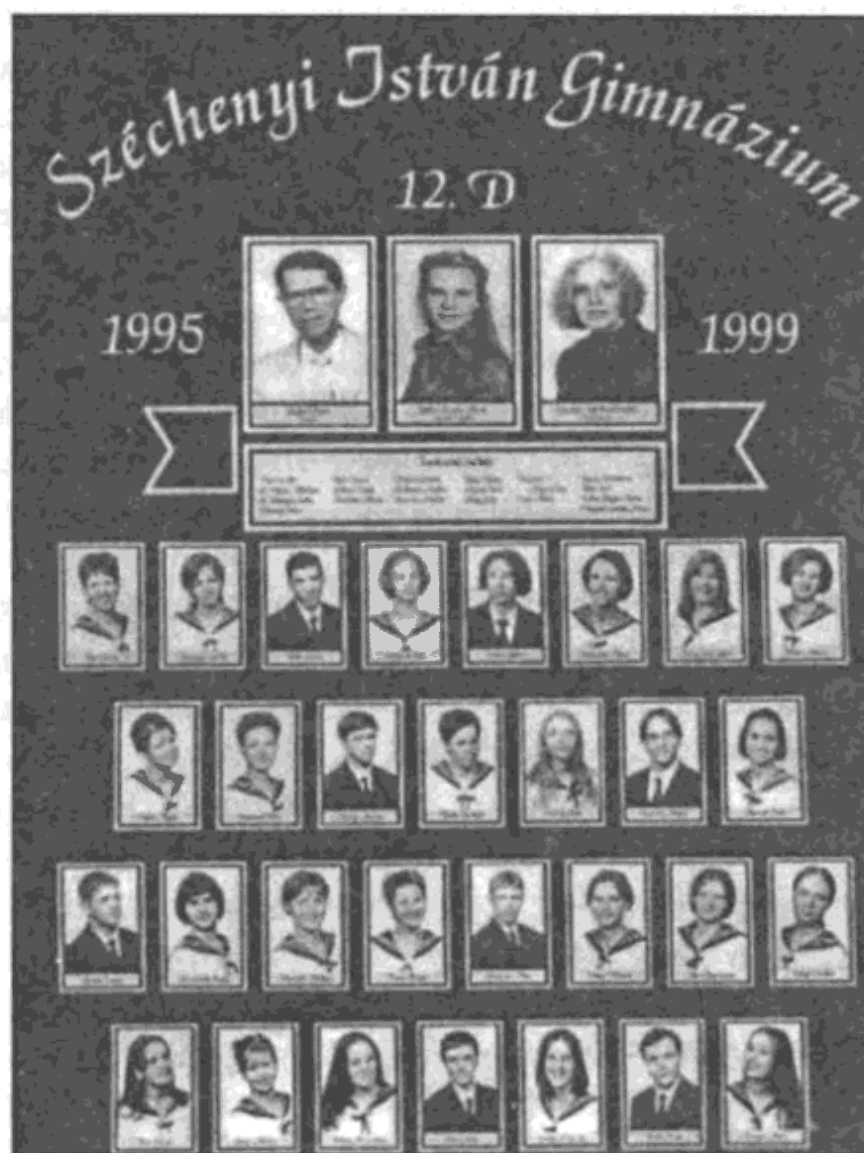
Balassi Bálint és Zrínyi Miklós költészete megadta a helyes irányt, amelyet a magyaroknak követniük kell, ha boldogulni akarnak. A következő korok beváltották reményeiket, a török kivonult az országból. Ezek az erkölcsi eszmények azonban továbbra is fontosak maradtak, hiszen egy újabb elnyomás kezdődött. Ekkor is voltak költők, akik ugyanazt fogalmazták meg, mint elődjeik.

Ezek az eszmék pedig: hősiesség, helytállás sohasem halhatnak meg, mindig kell a remény.

12. D osztály

„Mert bárhol állsz, a világ közepén,
a te világod legközepén állasz:
a lét a kérdés és te vagy a válasz,
a világ: ők, és csak te vagy: az én.”

Hegedűs Géza

Osztályfőnök: Simonné Schöberl Erzsébet

Baán Zsuzsanna

Bajkó Ágnes

Balogh Erzsébet

Baranyai Szilvia

Bella László

Bindes Borbála

Birkás Gábor

Borbély Zita Gyöngyvér

Czeplédy Árpád

Füster Anett

Gagyi Andrea

Heisig András

Horváth Andrea

Horváth Júlia

Kiss Livia

Kolozsár Ákos

Kőő Livia

Locsmándy Zsófia

Nagy Viktória

Nagy Zsuzsanna

Radó Gábor

Rádonyi Dóra

Schlosser Ágnes

Schnörch Rita

Szalay Krisztina

Tanay Kinga

Török Zsolt

Vissi Andrea

Wilfing Zsuzsanna

Zentai Tamás

Érettségi bizottság

magyar nyelv és irodalom:	Simonné Schöberl Erzsébet
történelem:	Greksza Tünde
matematika:	Lang Ágota, Nagy Judit
fizika:	Lang Ágota, Légrádi Imre
angol nyelv:	Simonné Schöberl Erzsébet, Vargáné Somlai Márta
német nyelv:	Tóthné Ziegler Herta
francia nyelv:	Hemerle Mária
biológia:	Dr. Balogh Mihályné
kémia:	Bakó Erzsébet
földrajz:	Szentgáliné Erőss Márta
ének-zene:	Pirgerné Megyeri Zita

Kitűnően érettségizett

Schnörch Rita
Wilfing Zsuzsanna

Jelesen érettségizett

Bajkó Ágnes
Horváth Júlia
Köő Livia
Nagy Viktória
Török Zsolt

Tantárgyi dicséret

magyar nyelv és irodalom:	Borbély Zita, Gagyí Andrea, Köő Livia
történelem:	Bajkó Ágnes, Borbély Zita, Gagyí Andrea, Köő Livia, Nagy Viktória
német nyelv:	Horváth Júlia
francia nyelv:	Rádonyi Dóra

Borbély Zita: Tóth Árpád Esti sugárkoszorú című versének elemzése

Tóth Árpád meglehetősen rövid és tragikus életében aligha kaphatott volna nagyobb adományt, mint azt a meghitt, szoros és kölcsönös szerelmet, amely feleségéhez fűzte. A szerelem boldoggá tette a költőt, enyhített szinte egész életét végigkísérő betegségén és művészi témát szolgáltatott neki. Tóth Árpád megélte, majd a gyönyörű szerelmes

versek megírása által közkinccsé tette szerelmét.

Az Esti sugárkoszorú című vers sajátos vallomás. Nem a klasszikus értelemben az, mivel a költőnek nincs célja vele. A verssel nem egy kapcsolatot szeretne útjára indítani – hiszen az már régóta létezett –, csupán kikíváncsolt belőle az érzés, amivel a kedves áthatotta teljes valóját. A műben a csodált nő nem mint elérhetetlen vágyálom van jelen, hanem mint a biztonság és a meghittség képviselője. Szerelméhez szólva a költőnek mennyei pátoszt kell teremtenie, de nem a kettejük közti távolság miatt, hanem azért, mert a mennyekbe szeretné emelni kedvesét. Nem az égből imádkozza a földre, hanem fordítva teszi azt. Ezzel a technikával növeli szerelme és csökkenteni saját tekintélyét a költő.

A vers konkrét képpel indul: a művész és társa a parkban sétál, lassan közeledik az este. A megjelenő sötétség ad alkalmat a költőnek, hogy egy megváltozott világot írjon le. Az alkonyatban minden másként hat, az addig éles körvonalak elmosódnak, a tárgyak, testek elvesztik konkrétságukat. (A sejtelmes este ismert kép, és már régóta jelen van az irodalomban.)

A vers első részének első felét, amely a második versszak második soráig tart, ugyan uralja az esti kép, de azon láthatóan felülemelkedik, mintegy uralkodik a kedves:

...halk sugárkoszorút

Font hajad lombjába az alkony:

Halvány, szelíd és komoly ragyogást.

A légkör misztikus, a különböző érzetek átfolynak egymásba: a fényből félig csend, félig illat születik, és megkezdődik *A dolgok esti lélekvándorlása*. A káprázatot finom színesztéziák segítségével varázsolja elének a költő. Tóth Árpád a keresztény értékszemléletnek megfelelően a végső jót, kedvesét, az illat, a csend és a fény együttesét a békével azonosítja, amely glóriaként honol kedvese hajában:

Fénylett hajadban s béke égi csendje.

Ebben a misztikus és kicsit borzongató pillanatban, amikor a kedves mint Isten uralkodik, jut el odáig, hogy kijelenti: *És jó volt élni, mint ahogy soha*. Ezzel kezdetét veszi a vers első részének második fele. A kijelentés után továbbfejleszti és teljesen kibontja azt a költői képet, amellyel misztikus hangulatot teremtett. Az utóbb idézett mondat egyben a vers csúcspontja is, ezért az eddig felfelé vezető síkot óvatosan és fokozatosan a földre tereli. A fő költői eszköz továbbra is a színesztézia marad. A kedves még mindig nem nyeri vissza emberi alakját, sőt jelentősége csak növekszik: csipkebokor lesz, amely megmutatja a költőnek a helyes utat. A költő ugyanakkor nem értékelődik át, ő marad az egyetlen szilárd pont, és ezáltal teljes egészében, testileg éli át az áhítatot:

S a fényt szemem beitta a szívembe:

Nem tudtam többé, hogy te vagy-e te

A lomb most is az átértékelődött nőt jelképezi, mint annak központi, de nem konkrét testrészét (ahogy a vers elején a lomb a kedves hajkoszorúját jelölte). Az asszony mellett a földönálló férfi is központi figurája a képnek, hiszen:

S lombjából felém az ő lelke reszket?

Kérdez, mert talán nem hiszi el, hogy az Isten rá néz le, feléje tart. Az első rész végén a földön elvarázsolva álló ember képével, aki mellett ezredévek és percek egyformán tűnnek el, komikussá növeli az időbeli távolságot, ezzel mintegy örökkévalóságot kölcsönözve a szerelmének.

A második rész az eszmélésé. A költő hirtelen ébred, de lassan tér magához káprázatából. Nem az agyát, a lelkét viselte meg a lélekvándorlás, hanem a fizikumát. Ebből is érződik, hogy nála a szerelem nem csupán egy elvont, lelki tünet. Az eszmélés az aszszony érintésére történt, mely mintegy varázsütésként hatott a szerelmes emberre. A szerelem testi oldalának megjelenítése nagyon merész és újszerű vállalkozás még 1923-ban is. A fáradt, az ámulástól elgémberedett ember végső megoldása egyszerű érzés csupán: *A földi érzés: mennyire szeretlek!* Ez egyszeri olvasásra banálisnak tűnhet, és maga az, hogy „szeretlek”, az is. De nem egy ilyen vers befejezésekképpen. Mert mit várhatnánk még a költőtől, és mit várhatna a szeretett nő? Miután már bejártuk a sötétedő este egy másik dimenzióját, szagoltunk fényt és láttunk illatot? Semmit, a földi érzést, az őszintét: „szeretlek”. Ezt üzeni, miután a konkrét sétából kiindulva versben beszélte el lelke látomásait.

A vallomás elhangzott, nem fordultak benne érzelmek a visszájukra, nem változott a pár egymás szemében semmit, nem lett senki sem bölcsebb, sem érzékenyebb. Csupán elhangzott egy újabb „szeretlek”, amely az előtte álló három versszak tükrében valóban jelent valamit: a nem létező távolságot lélektől lélekig.

Június 26. 9.00 – Tanévzáró iskolai ünnepély

Ó ... IÓ ... CIÓ ... ÁCIÓ ... KÁCIÓ ... AKÁCIÓ
VAKÁCIÓ!

T. Horváth Imre: Mit kívánjak nyárra?

Homokvárhoz: kupacot,
horgászoknak: kukacot,
hegymászóknak: nagy hegyet,
hús fagyihoz: friss jeget,
folyópartra: fát, nagyot,
vakációt – száz napot!

STATISZTIKÁK

Tantárgyi átlagok

Magyar irodalom	4,20
Magyar nyelv	4,12
Történelem	4,42
Filozófia	4,32
Angol nyelv	4,33
Német nyelv	4,27
Francia nyelv	4,13
Latin nyelv	4,87
Matematika	3,75
Fizika	3,90
Kémia	4,02
Biológia	4,38
Földrajz	4,30
Ének-zene	4,64
Rajz és műalkotások elemzése	4,48
Testnevelés	4,98
Számítástechnika	4,40

Az osztályok sorrendje az év végi átlagok tükrében

12. C	4,61
7. B	4,57
12. B	4,54
11. A	4,54
11. B	4,51
10. A	4,43
10. D	4,35
12. D	4,31
8. A	4,28
11. D	4,27
10. C	4,24
12. A	4,22
9. A	4,19
9. B	4,16
7. A	4,14
11. C	4,08
10. B	4,06
8. B	4,01
9. C	3,96

Iskolai átlag: 4,32

A soproni Széchenyi István Gimnázium az Országos Felvételi Iroda tájékoztatója szerint az 1997/98-as tanévben a felvételire jelentkezők és a felvettek arányát tekintve Magyarország gimnáziumai között a **14. helyen** áll.

Az 1998/99-es tanévről még nem kaptunk eredményt.

AZ 1998-99-es TANÉV TANULÓI

Megkérdeztük őket: Ha visszagondoltok, mi az ami leginkább megragadt bennetek (jó vagy rossz) az elmúlt tanévből?

7. A osztály

Osztályfőnök: Horváth Márta

Bencsik Norbert	Kámán Csilla	Scheer Tímea
Bögi Piroska	Kondor Csilla	Tihanyi Zsolt
Brocky Anita	Kövágó István	Varga Ernő
Egresits Dávid	Kussinszky Tamás	Varga Péter
Fazekas Szilvia	Lakos Tünde	Weinacht Veronika
Fábián Felícia	Lázár Szabolcs	Wilfing Judit
Grubits Edit	Lőrincz Nikolett	Zentál Eszter
Gyarmati Réka	Makovnik György	
Horváth Aladár	Roth Balázs	

„A kezdet mindig nehéz.”

„Nagyon jó volt.”

„Semmi különös.”

„Jobb is lehetett volna.”

„Sok a lépcső.”

„Az osztályközösség jó, de a tanulás sok.”

„Túl sokat kellett gürcölni.”

„Sok tanulnivaló + szuper barátok = Jó tanév.”

7. B osztály

Osztályfőnök: Pirgerné Megyeri Zita

Barilich Júlia	Hulmann Ágnes	Sterlik Dávid
Bátai Fanni	Jagodits Eszter	Szabadfy Eszter
Bellovics Eszter	Knábel Norbert	Szász Emese
Bogdán Zsófia	Kopácsi Orsolya	Szemán Eszter
Czechner Adrienn	Kozák Csaba	Tauber Janka
Csanády Veronika	Kupi Szimonetta	Tóth Balázs
Dezső Dávid	Olasz Szimóna	Tóth Júlia
Dudar Fanni	Pozsgai Szabolcs	Varga Mónika
Gulyás Csilla	Presits Alexandra	Várnai Zsófia
Holló József	Sárosi Miklós	Vécsey Virág
Horváth István	Sávay Balázs	

„Mi voltunk a legkisebbek és mindenki *kis hetedikese*-nek hívott bennünket.”
 „Itt többet kell tanulni, mint az előző iskolámban.”
 „Nekem tetszik ez az iskola, és nem bánom, hogy átjöttem ide.”
 „A tanárok viccesek és jók.”
 „Év végére a tanárokat is megszerettem.”
 „A tanterembe új függönyök kerültek, a falat lefestettük.”
 „Azt hittem, nem megyünk osztálykirándulni, de tévedtem.”
 „Az osztályba egész normális emberkék járnak.”
 „Tetszettek a közös iskolai programok.”
 „Több program kéne az iskola keretein belül.”
 „Ha ilyen marad az egész, mint most, akkor *majdnem* jó lesz minden.”

8. A osztály

Osztályfőnök: Bakó Erzsébet

Bacsárdi Valéria	Czeplédi Miklós	Orosz Csaba
Bak Imre	Derdák Diána	Péterfalvi Ágnes
Balázs Viola	Farkas Imre	Szabó Gergely
Baranyai Szabina	Horváth Luca	Szabó Péter
Bazsó András	Kovacsics Péter	Szalai Gábor
Bális István	Kránitz Katalin	Szatmári Csaba
Blay Bernadett	Kuik Beatrix	Takács Katalin
Böröcz Máté	Lugosi Gábor	Tiborcz Dániel
Csorba Gábor	Nagy Norbert	Zsigó Gergely

„A tavalyi év nyugis volt, nem történt ablak kitörés, nem is szabtuk le a faliújságot, és még a tanárok sem fenyegettek azzal, hogy leadják az osztályunkat.”
 „Az osztálykirándulás volt a legjobb!”
 „Kevés volt a tanítási szünet.”
 „Matekversenyen voltunk.”
 „Megkaptam életem első egyesét.”
 „Nagy élmény volt a 24órás kosármeccs.”

8. B osztály

Osztályfőnök: Tauberné Paizs Tünde

Dávid Viktória	Horváth Katalin	Schlosser Tamás
Farkas Mónika	Horváth Veronika	Serbán Krisztina
Gergye Linda	Kovács Dániel	Som Veronika
Guttmann Gergely	Kovács Zsófia	Tárnok Angéla
Gyulai Anikó	Kozák István	Tóth Anikó
Haragovics Helga	Molnár Dániel	Varga Zoltán
Herczeg László	Németh Zita	Várhelyi Ágnes
Honti Péter	Orbán Ildikó	Vincze Bernadett
Horváth Annamária	Polgár Anna	Zalai Gergely

„Mindenki másképp ítéli meg a tavalyi évet. Kivéve engem.”

„A kocka el van vetve.”

„Angolóra: Speak English or die!”

„A gólyaavató tök buli volt – igaz, hogy nem voltunk gólyák.”

„Rövid volt a nyolcadikosok számára a Széchenyi bál.”

„A bombariadó.”

„Mikor a hó miatt hazamehettünk.”

„Szilveszter.”

„Tavaszi szünet.”

„Nyári szünet.”

9. A osztály

Osztályfőnök: Horváth Violetta

Ambrus Ernő	Führer Diána	Morán Villotta
Antal Mihály	Gócz Eszter	Németh Márta
Ácsbold Henrietta	Hanzséros Anikó	Rákosi Zsanett
Boza Brigitta	Horváth Ádám	Szász Előd
Deák Judit	Kárász Balázs	Tama Péter
Fehér Ágnes	Kovács Brigitta	Varga Hajnalka
Fekete Soma	Lökös Petra	
Fiedl Mihály	Mikó Attila	

„Nyitott szemmel ülünk a rádió előtt.”

„Zeusz körbeturnézta az Olümposzt.”

„A sok gyötrelem, tanulás.”

„ $38 = 2,14$ ”

„Esmeralda.”
„A gombáknak kitinpáncélja van.”
„Diáknapról a Méhek.”
„Mi kötötte Odüsszeuszt Kalüpszóhoz? (kötél)”
„Évfolyambuli.”

9. B osztály

Osztályfőnök: Nagy Judit

Bedi Melinda	Kovács Balázs	Szaradics Ilona
Dollmayer Ágnes	Kovács Noémi	Takács Kinga
Domonkos Krisztina	Lukács Gergő	Varga Livia
Füster Ákos	Nagy Heléna	Vörös Tamás
Gosztola Rita	Náray Eszter	Walde Mihály
Kelemen András	Planicsek Szonja	Wilcsinszky Péter
Kinter Dóra	Pohl Nobert	
Kondor Szilvia	Radasics Vilmos	

„Kaptam egy ötöst matekból (meg egy egyest fizikából).”
„Amikor a Vili bevette, hogy ünneplőbe kell jönni, és másnap tényleg abban jött. Jól kinevettük.”
„Fetrengés a hóban az iskola udvarán minden szünetben.”
„A fantasztikus levelezés a TB-mel.”
„Számítástechnikán tanulunk számolni: $1 + 1$ az 0, maradt az 1.”
„Egy csomóan betegek voltak, és csak négyen ültünk német órán.”
„Az osztály ideiglenes tagja: Frici, a labda.”
„Frici, a labda révén törzsvásárlók lettünk az üvegesnél. A nyarat a háztetőn napozta végig.”

9. C osztály

Osztályfőnök: Krasznai Andrea

Babos Gergő	Guzmits Szabina	Presits Melinda
Bakó László	Hajas Péter	Pusztai Attila
Barabits Ágnes	Hende Csaba	Rabi Brigitta
Barlai Tamás	Horváth Ferenc	Ratatics Adél
Bácskai Barbara	Höfer András	Rác Miklós
Bors Gergely	Koltai Erika	Rudasits Ákos
Böhm Csaba	Miklós Ákos	Schuh Judit
Csigó Balázs	Nagy Tibor	Sinkó Bálint
Egresits Andrea	Németh Judit	Sölét-Ormos Eszter
Gál András	Palotai Ágnes	Szítás Mariann
Gosztola Judit	Payrits István	Varga Attila
Gosztola Lóránt	Pető Orsolya	Vati Gábor
Gőgös Laura	Posch Barnabás	Vécsey Tiborc

„Újrakezdés.”

„Új környezet.”

„Új barátságok, új tantárgyak.”

„Több a tanulnivaló.”

„Kevesebb szabadidő, bezártság.”

„Stressz, fáradtság.”

„Világvége-hangulat, depresszió, más gondolkodás.”

„Szerelmek, csalódások.”

„Bizakodás, hogy a következő jobb lesz.”

10. A osztály

Osztályfőnök: Mészárosné Németh Ildikó

Bircher Mechle Adél	Horváth Anita Xénia	Molnár Balázs
Czupy Melinda	Jámbor Dominika	Palkovits Valér
Dollmayer Katalin	Kocsis Zoltán	Pásztor Lilla
Dorner Gabriella	Kovács Melinda	Szabó Zsolt
Fekete Judit	Kukoda Csilla	Tárnok Péter
Gondi Anett	Lágh Dániel	Tóth Katalin
Gyurasits Emőke	Lovranics Gábor	Török Péter
Hargita Zsófia	Makk Orsolya	

„Kifogásolnivalóm a tanév meghosszabbítása volt.”
 „Sokat kellett tanulni, de jutott idő szórakoztató dolgokra is.”
 „Egy jó osztályközösségben el lehetett viselni.”
 „A tanév hosszú volt, de üde színfoltot jelentett a tánciskola.”
 „Nincs több számítástechnika és földrajz.”
 „A cserediák program a kemptoniekkal emlékezetes volt.”
 „10. osztályban még mindig nem focizhatnak a lányok.”
 „Szívesen emlékezem vissza a tavalyi iskolai rendezvényekre, különösen a Széchenyi Gálára és a 24órás kosármeccsre.”
 „Az iskolai rendezvényekről csak pozitívan tudnék nyilatkozni.”
 „Soha ne add fel, mindennap történnek csodák.”

10. B osztály

Osztályfőnök: Lang Ágota

Balázs Andrea	Igrinyi Zsanett	Rádonyi Kristóf
Bencsik Gergely	Kalmár Levente	Szabó Tamara
Besenyei Nóra	Krisch Emőke	Szakál Krisztina
Bögi Bálint	Náray Judit	Tejmel Réka
Bösze Beáta	Pál Melinda	Varga Dávid
Csanády Nikolett	Plájer Diána	Zalai Boglárka
Feimann Szabina	Rácz Gyula	

„Új terembe került az osztály.”
 „Tánciskola, Koszorúcska, haladó tánciskola (majdnem a fél osztály).”
 „A Széchenyi bálon a nyitótáncot zenekar kísérte.”
 „Az Internet bevezetése (internyet).”
 „7 ember próbálkozott nyelvvizsgával.”
 „A 24órás kosármeccsen indult az osztály.”
 „Osztálykirándulás (kecskeméti Casablanca).”
 „Egy iszonyatos évfolyambuli az egyetemen.”
 „Kempton.”
 „Bécs, (Christkindlmarkt.)”

10. C osztály

Osztályfőnök: Dékány Zsigmondné

Becska Bence
Bugledits Péter
Dávid Valéria
Dombi Judit

Halász Albert

Horváth Bernadett
Kátai Bence
Kiss Gabriella

Kovács Sándor
Kucsara Júlia
Németh Írisz
Nyikos Eszter
Must Katalin
Pallag Bálint
Pete Gábor
Péterfalvi Gábor

Rabi Attila
Rozsonits Gergely
Róth Roland
Stréhn Tamás
Szabó Andrea
Szántó Balázs
Szelci Dalma
Várhelyi Gergely

„Meghalt egy osztálytársunk, Halász Albert.”

„Titkos Barát.”

„Lemaradtam a 24órás kosárról.”

„Írtunk rendeztünk és előadtunk egy francianyelvű színdarabot, amit mindnyájan nagyon szerettünk.”

„Showhajtás, Koszorúcska, június 18.”

„Kémiaórán a fekvőtámaszok.”

„Fanta, bulik, haverok.”

„Nincs nő, nincs sírás.”

„Osztálykirándulás: esti séták Agárdon.”

„Amikor osztálykiránduláson beléptem éjszaka a szállásunk ajtaján, a Bálint kiterülve feküdt az ágyon, és csak a feje lógott le.”

„A német nők a magyarokhoz képest nullák. Az élet szép!”

10. D osztály

Osztályfőnök: Tóth Gyula

Aradi Szilvia
Ágfalvi Hajnalka
Babos Veronika
Balogh Erika
Hacsi Gergely
Hoffer Nikolett
Horváth Katalin
Horváth Réka
Keresztény Ágnes
Kiss Eszter

Kiss Eszter
Kiss Veronika Jusstina
Koó Judit
Kozma Réka
Nagy Nóra
Nepper Dorottya Katalin
Pölcz Renáta
Puppi Katalin
Sauer Edina
Sipos Tibor

Solymos Szilvia
Szabó Vera
Szedenik Krisztina
Tamics Mónika
Tengerdi Ágnes
Tihanyi Rita Kitt
Tóth Klaudia
Varga Krisztina
Vörös Viola Gabriella

„Nehéz volt, de túlélünk!!! A sport azonban mindig feldobott.”
 „Az utolsó laza évem volt.”
 „Fárasztó.”
 „Sok tanulás, kevés szünet, de jó társaság.”
 „Összerázódás.”
 „Sok érdekesség derült ki a többiekről.”
 „27 lány néha sok(k).”
 „Jó volt Kemptonben.”
 „A velencei kirándulás felejthetetlen, amíg meg nem ismétljük.”
 „Ez jó mulatság, férfimunka volt.”

11. A osztály

Osztályfőnök: Szabó Miklós

Andrónyi Katalin	Fuszik Eszter	Salamon András
Bacsárdi László	Gibicsár Éva	Sárosi Gergely
Bellovits Judit	Holperth Adrienn	Scheer Mónika
Bereczky Anett	Horváth Veronika	Simon Zoltán
Brand Veronika	Koloszár Péter	Szabó Katalin
Brandt Melinda	Lendvai Péter	Szántó Alexandra
Csernyi Róbert	Lukács Ádám	Szőke Diána
Dergez Noémi	Major Júlia	Tolvaj Vera
Fekete Ada	Mikó Adrienn	Varga Zoltán
Frank Gábor	Palotai Zsuzsanna	Wilfing András
Friedl Zita	Radovits Tibor	Zsugonits Attila

„... és szabadíts meg a sulitól ...”
 „Szerelmek, szakítások, egyesek, ötösök, nothing special, Eger?! Ez is elmúlt.”
 „Kár, hogy nincs egész évben Titkos Barát és nincs minden hétvégén iskolabál.”
 „Felejthetetlen élmény marad a báli nyitótánc és a latin-mix.”
 „Nem értettem az integrált (se).”
 „Jó volt a bizonyítványom.”
 „Most volt a legjobb osztálykirándulás.”
 „A szivacsokon kívül az iskolát megostromolták a SZIGACS-ok.”
 „Showhajtás.”
 „Tavaly még csak gyári munkások lehettünk, idén akár miniszterekké is válhatunk.”
 „Nagyon nem akartam tizenkettedikes lenni a végzősök helyett. És mégis lön ...”

11. B osztály

Osztályfőnök: Hemerle Mária

Ábrahám Virág	Kovács Dávid	Nagy Diána
Csontos Eszter	Kovács Rita	Neubauer Klaudia
Dávid Lajos	Kozák Annamária	Orosz Éva
Dömötöri Balázs	Kövér Barbara	Pacz Mercédesz
Függ Katalin	Kuzmich Norbert	Schmuck Donát
Gosztonyi Ágnes	Lágh Eszter	Szabó Dániel
Guttmann Enikő	Markó Éva	Szőke András
Horváth Ildikó	Mechle Veronika	Takács Szabina
Horváth Sára	Molnár Andrea	Tánczos Andrea
Horváth Tamás	Molnár Viktória	Török Tímea
Kiss Bence	Nagy Adrienn	Zsirai Adrienn

„Idén megnyerjük a diákfocit! Olé, oléololé...”
„Az utolsó kémia.”
„24órás kosár.”
„A negyedikesek búcsúztatója.”
„Vadása-tó, Balatonberény.”
„Talán azok a szörnyűséges Free Style-os estek. (Azóta sem merészkedtem oda.)”
„Az első Free Style-os buli, amikor még teljesen együtt bulizott az osztály.”
„A ballagás, a praktikus csomag.”
„Tavaly még nem mi voltunk a legidősebbek.”

11. C osztály

Osztályfőnök: Egész Tamás

Baltigh Dániel	Krammerhofer Szilvia	Szőke Gábor
Csigó Péter	Nagy Mónika	Takács Krisztián
Dobos László	Németh Katalin	Tiborczy Ede
Farkas Hajnalka	Németh Nikolett	Tóth Edina
Farkas Veronika	Papp Erika	Varga Eszter
Fodor Pál	Rózsás Annamária	Varga György
Horváth Katalin	Solymos Veronika	Vágvolgyi Andrea
Kovács Miklós	Szalay Krisztina	

„Hátrányos helyzetű 11. c”
„Dohányozni tilos!”
„Boom, boom, boom.”
„KO. KO.”
„Galád.”
„Tanga.”
„Kisfröccs.”
„Hócipő.”
„Szilvi.”
„Tüdőgondozó.”
„Pénztárca.”
„Vonat.”
„Unomunomunomunom.”

11. D osztály

Osztályfőnök: Vargáné Somlai Márta

Baksa Zita	Horváth Gergő	Pájer Viktor
Berky Tamás	Horváth Zoltán	Somogyi Judit
Berta Mariann	Kóczán Krisztián	Takács László
Bunkóczi Ágnes	Kubinszky Balázs	Tóth Gergely
Eőry Gyula	Lóth Hajnalka	Tóth Péter
Fendrik Kitti	Molnár Ákos	Tóth Péter Dániel
Geéb Klaudia	Nagy Rita	Zeltner Gábor
Gősi Adrienn	Olteán Karina	

„A szalonna is jóllakjon és a kutya is megmaradjon.”
„Remélem, a negyedik nem ilyen lesz.”
„Nyugalom, még nem mi érettségizünk.”
„Sokszor eszembe jutott a Kollmann tanárnő.”
„Búcsú a Bakó tanárnőtől.”
„Fizikából is megárt a sok(k).”
„A sok kosaras baleset egyik áldozata voltam.”
„Az osztálykirándulást *jól* megszerveztük.”
„Azt hittem, már soha nem lesz év vége.”
„Az évzáró, az király volt.”

7. A osztály

A jeles osztályzatok mellett legfeljebb három jó osztályzata van

Bencsik Norbert

Fazekas Szilvia

Grubits Edit

Kövágó István

Lázár Szabolcs

Wilfing Judit

Tantárgyi dicséretetek

rajz és műalkotások elemzése: Kondor Csilla, Weinacht Veronika

7. B osztály

A jeles osztályzatok mellett legfeljebb három jó osztályzata van

Bátai Fanni

Bogdán Zsófia

Csanády Veronika

Dudar Fanni

Holló József

Hulmann Ágnes

Kopácsi Orsolya

Presits Alexandra

Sávy Balázs

Szabadfy Eszter

Szemán Eszter

Tauber Janka

Tóth Balázs

Tóth Júlia

Várnai Zsófia

Vécsey Virág

Tantárgyi dicsérek

német nyelv: Barilich Júlia, Dezső Dávid

8. A osztály

A jeles osztályzatok mellett legfeljebb három jó osztályzata van

Bacsárdi Valéria

Böröcz Máté

Kovacsics Péter

Kránitz Katalin

Kuik Beatrix

Lugosi Gábor

Szabó Péter

Szalai Gábor

Tantárgyi dicsérek

rajz és műalkotások elemzése: Bazsó András, Péterfalvi Ágnes

biológia: Péterfalvi Ágnes

8. B osztály

A jeles osztályzatok mellett legfeljebb három jó osztályzata van

Dávid Viktória

Herczeg László

Vincze Bernadett

Tantárgyi dicsérek

történelem: Horváth Katalin

német: Orbán Ildikó

rajz és műalkotások elemzése: Serbán Krisztina

testnevelés: Varga Zoltán, Zalai Gergely

9. A osztály

A jeles osztályzatok mellett legfeljebb három jó osztályzata van

Deák Judit

Kárász Balázs

Tantárgyi dicsérek

történelem: Kovács Brigitta

kémia: Friedl Mihály

9. B osztály

A jeles osztályzatok mellett legfeljebb három jó osztályzata van

Domonkos Krisztina

Takács Kinga

Wilcsinszky Péter

Tantárgyi dicsérek

történelem: Bedi Melinda

kémia: Kondor Szilvia

testnevelés: Gosztola Rita, Kinter Dóra

9. C osztály

A jeles osztályzatok mellett legfeljebb három jó osztályzata van

Böhm Csaba

Miklós Ákos

Presits Melinda

Pusztai Attila

Schuh Judit

Sinkó Bálint

Sölét-Ormos
Eszter

Tantárgyi dicsérek

történelem: Hende Csaba, Németh Judit

rajz és műalkotások elemzése: Koltai Erika, Ratatics Adél

testnevelés: Bácskai Barbara, Koltai Erika, Palotai Ágnes, Sztás Mariann

10. A osztály

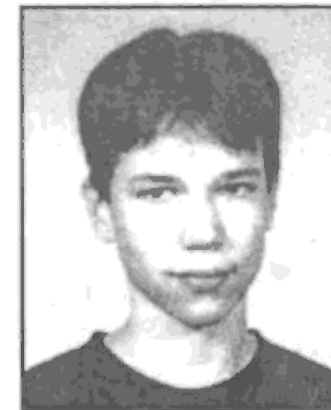
A jeles osztályzatok mellett legfeljebb három jó osztályzata van

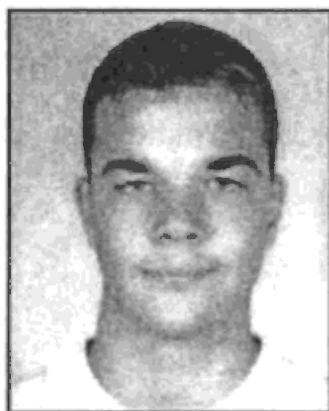
Gyuratits Emőke

Kocsis Zoltán

Lángh Dániel

Lovranics Gábor

Szabó Zsolt

10. B osztály

A jeles osztályzatok mellett legfeljebb három jó osztályzata van

Bősze Beáta

Csanády Nikolett

Zalai Boglárka

Tantárgyi dicsérek

német nyelv: Bögi Bálint

ének-zene: Besenyei Nóra, Feimann Szabina

10. C osztály

A jeles osztályzatok mellett legfeljebb három jó osztályzata van

Horváth Bernadett

Péterfalvi Gábor

Szelci Dalma

10. D osztály

A jeles osztályzatok mellett legfeljebb három jó osztályzata van

Horváth Réka

Nagy Nóra

Puppi Katalin

Tantárgyi dicsérek

latin nyelv: Babos Veronika, Sipos Tibor, Solymos Szilvia

rajz és műalkotások elemzése: Sipos Tibor

11. A osztály

A jeles osztályzatok mellett legfeljebb három jó osztályzata van

Bacsárdi László

Brandt Melinda

Dergez Noémi

Fekete Ada

Friedl Zita

Holperth Adrienn

Palotai Zsuzsanna

Scheer Mónika

Simon Zoltán

Szabó Katalin

Szőke Diána

Wilfing András

Tantárgyi dicséretetek

magyar nyelv és irodalom: Gibicsár Éva

francia nyelv: Horváth Veronika

ének-zene: Major Júlia, Mikó Adrienn, Tolvaj Vera

testnevelés: Gibicsár Éva

11. B osztály

A jeles osztályzatok mellett legfeljebb három jó osztályzata van

Horváth Ildikó

Kövér Barbara

Kovács Rita

Markó Éva

Molnár Andrea

Nagy Adrienn

Takács Szabina

Török Tímea

Tantárgyi dicséretok

történelem: Orosz Éva, Patz Mercédesz

angol nyelv: Schmuck Donát

német nyelv: Horváth Sára

biológia: Tánczos Andrea

ének-zene: Dávid Lajos, Kozák Annamária, Patz Mercédesz, Szabó Dániel

testnevelés: Orosz Éva, Tánczos Andrea

11. C osztály

A jeles osztályzatok mellett legfeljebb három jó osztályzata van

Németh Nikolett

Papp Erika

Szalay Krisztina

Tóth Edina

11. D osztály

A jeles osztályzatok mellett legfeljebb három jó osztályzata van

Berta Mariann

Geéb Klaudia

Kóczán Krisztián

Zeltner Gábor

12. A osztály

A jeles osztályzatok mellett legfeljebb három jó osztályzata van

Fodróczy Csaba

Szász Attila

Varga Rita

Kövér Beáta

Tamási Áron

Várnai Ágnes

Román Pál

Tóth Rita

Tantárgyi dicsérek

német nyelv: Román Péter

12. B osztály

A jeles osztályzatok mellett legfeljebb három jó van

Aradi Péter

Horváth Anikó

Szilágyi Pál

Balaskó Balázs

Mészáros Bence

Tóth Nikoletta

Becze Katalin

Németh Dolóresz

Varga Orsolya

Böhm Erika

Németh Viktória

Tantárgyi dicsérek

történelem: Krejci Hajnalka

német nyelv: Krejci Hajnalka

latin nyelv: Sánta Enikő

12. C osztály

A jeles osztályzatok mellett legfeljebb három jó van

Balka Erika

Kóczán Ákos

Som Zoltán

Fullajtár Gergely

Lajber Zsuzsanna

Szedenics Nikoletta

Horváth Andrea

Lőrincz Anett

Unger Viola

Kárász Tamás

Pászli Zoltán

Vig Katalin

12. D osztály

A jeles osztályzatok mellett legfeljebb három jó van

Gagyí Andrea

Köő Kívia

Wilfing Zsuzsanna

Horváth Andrea

Nagy Viktória

Tantárgyi dicsérek

történelem: Schnörch Rita

matematika: Baranyai Szilvia

MUNKAKÖZÖSSÉGEINK

Magyar nyelv és irodalom munkaközösség

Tagjai: Greksza Tünde
Holpár Gabriella
Horváth Violetta
Simonné Schöberl Erzsébet – munkaközösség-vezető
Szabó Miklós
Szentgáliné Erőss Márta
Szentpáli Ágnes
Vargáné Somlai Márta

Történelem munkaközösség

Tagjai: dr. Baranyai Lenke
Greksza Tünde – munkaközösség-vezető
Horváth Violetta
Szabó Miklós
Tóth Imre

Idegen nyelv munkaközösség

Tagjai: Czobor László – munkaközösség-vezető - német
Dékány Zsigmondné – német
Hemerle Mária – francia
dr. Horváth Józsefné – német
Horváth Márta – angol/német
Holpár Gabriella – latin
Iváncsicsné Kollmann Mónika – német
Kiss Károly – angol
Mészárosné Németh Ildikó – német
Sándor Márta – német
Simonné Schöberl Erzsébet – angol
Szentpáli Ágnes – angol
Tóth Gyula – angol
Tóthné Ziegler Herta – német
Vargáné Somlai Márta – angol

Matematika munkaközösség

Tagjai: Czobor Lászlóné
Kopik István
Lang Ágota

Légrádi Imre
Nagy Judit
Szakál Péter
Vass Béla – munkaközösség-vezető
Vass Béláné

Fizika munkaközösség

Tagjai :Czobor Lászlóné
Kopik István – munkaközösség-vezető
Lang Ágota
Légrádi Imre
Nagy Judit
Egész Tamás
Poór Attila
Vass Béla

Kémia – biológia – földrajz munkaközösség

Tagjai: Bakó Erzsébet – munkaközösség-vezető
dr. Balogh Mihályné
Poór Attila
Tauberné Paizs Tünde
Végh Attiláné

Számítástechnika-informatika munkaközösség

Tagjai: Egész Tamás
Lang Ágota
Poór Attila – munkaközösség-vezető

Ének- zene

Pirgerné Megyeri Zita

Rajz és műalkotások elemzése

Fodor Katalin
Renner Kálmánné

Testnevelés

Balázs József
Krasznai Andrea

AZ 1998 – 99 – es TANÉVBEN ISKOLÁNKBAN TANÍTÓ PEDAGÓGUSOK

Bakó Erzsébet 1974 - biológia-kémia
Balázs József 1963 - testnevelés
dr. Balogh Mihályné 1980 - biológia-földrajz
dr. Baranyai Lenke 1971 - magyar-történelem-filozófia
Czobor László 1965 - német-orosz-magyar
Czobor Lászlóné 1969 - matematika-fizika
Dékány Zsigmondné 1983 - német-orosz
Egész Tamás 1996 - fizika-számítástechnika
Fodor Katalin 1998 - rajz és műalkotások elemzése
Greksza Tünde 1989 - magyar-történelem
Hemerle Mária 1993 - francia-történelem
Holpár Gabriella 1992 - magyar-latin
dr. Horváth Józsefné 1979 - német-orosz
Horváth Márta 1991 - angol-német
Horváth Violetta 1993 - magyar-történelem
Iváncsicsné Kollmann Mónika 1992 - német-orosz
Kiss Károly 1993 - angol-orosz
Kopik István 1970 - matematika-fizika
Krasznai Andrea 1977 - testnevelés
Lang Ágota 1987 - matematika-fizika-számítástechnika
Légrádi Imre 1960 - matematika-fizika
Mészárosné Németh Ildikó 1994 - német-földrajz
Nagy Judit 1996 - matematika-fizika
Pirgerné Megyeri Zita 1995 - ének-zene
Poór Attila 1986 - kémia-fizika-számítástechnika
Renner Kálmánné 1978 - rajz és műalkotások elemzése
Sándor Márta 1993 - német-orosz
Simonné Schöberl Erzsébet 1979 - magyar-angol
Szabó Miklós 1982 - magyar-történelem
Szakál Péter 1964 - matematika-fizika, **igazgató**
Szentpáli Ágnes 1998 - magyar-angol
Szentgáliné Erőss Márta 1992 - földrajz-könyvtáros tanár
Tauberné Paizs Tünde 1985 - biológia-földrajz
Tóth Gyula 1988 - angol-orosz
Tóth Imre 1994 - történelem
Tóthné Ziegler Herta 1980 - német-orosz, **igazgatóhelyettes**
Vargáné Somlai Márta 1978 - magyar-angol
Vass Béla 1973 - matematika-fizika
Vass Béláné 1974 - matematika-fizika
Végh Attiláné 1998 - földrajz

A SZÉCHENYI ALMA MATER SOPRON ALAPÍTVÁNY BEMUTATÁSA

Az 1965-ben végzett IV.A osztály 25 éves érettségi találkozásán 1990-ben Walter Dezső bejelentette, hogy az osztály egy alapítványt kíván létrehozni a Széchenyi Gimnázium támogatása céljából. Az alapítvány neve Széchenyi Alma Mater Sopron Alapítvány.

Az alapítvány célja a soproni Széchenyi István Gimnázium kimagasló eredményeket elérő tanulóinak jutalmazása, a diáksport fejlődésének támogatása, a diákcsera ösztönzése, a tanulmányi és nevelési munka tárgyi feltételeinek jobbítása.

Az alapítvány politikai pártoktól nem kap és nem fogad el sem pénzbeli, sem más jellegű támogatást. A politikai folyamatokba nem kapcsolódik be, nem állít és nem is támogat semmilyen formában sem országgyűlési képviselőjelölteket.

Az alapítványt öttagú kuratórium kezeli, amelynek elnöke Légrádi Imre tanár, az alapítók osztályfőnöke. További tagok: Varga Jenő mérnök, alapítótag, Walter Dezső mérnök vállalkozó, alapítótag, Szakál Péter tanár az iskola képviselőjében, jelenleg a gimnázium igazgatója, dr. Till Gyula ügyvéd, jogtanácsos, a csatlakozó széchenyis öregdiákok közül.

Az alapítvány adószáma: 19111304-1-08.

Az alapítvány alaptőkéjét és pénzügyeit a Postabank kezeli 11996004-02202284 számlaszámon, illetve 11996004-02202284/D devizaszámlaszámon, amely számokra támogatások befizethetők.

Támogatóink legtöbbször maguk is az iskola diákjai voltak, és sokszor ők is egy-egy érettségi találkozásukon határozzák el, hogy adakoznak javunkra. Rajtuk kívül mindenkor tanulóink szülei azok, akik ugyancsak tekintélyes számban csatlakoznak az alapítvány támogatóihoz. Mindnyájukat köszönet illeti e helyen is. Természetesen abban reménykedünk, hogy jelenlegi diákjaink - olvasván e sorokat - ugyancsak elhatározzák, hogy majd felnőtt korukban ők is a rendszeres támogatók közé lépnek.

Támogatóinknak az alapítvány igazolást küld a befizetett összegről, amely igazolás - az idevágó rendelet alapján - felhasználható adóalap csökkentésére.

Alapítványunk, céljainak megfelelően, évente több alkalommal is jutalmazza a tanulásban kiemelkedő diákokat és sikeres egyéni sportolókat. Ezek a jutalmazások ünnepélyes keretek között, a szülők jelenlétében történnek.

Komoly összeget fordítunk a diákcserék, utazások támogatására.

Nem marad támogatás nélkül az sem, aki valamilyen tanulmányi vagy sportrendezvényen kiemelkedő eredményt ér el.

Természetesen, ha lehet, ha tudomásunkra jut, a szociális gondokkal küszködőknek is segítünk, sőt minél többet szeretnénk segíteni nekik, de megtalálásukhoz partnereket várunk a pedagógusok és az osztálytársak köréből.

A törvények szerinti adó 1% felajánlás alapján a Széchenyi Alma Mater Sopron Alapítvány is jelentős összegben részesült és részesül, amelyet a kuratórium hálával és annak jóleső érzésével könyvel el, hogy szép számmal vannak az alapítványt és az iskolát ismerő és támogatni kész emberek. A befolyt összeget természetesen a Széchenyi Gimnázium oktatási és nevelési munkájának segítésére fordítjuk. Mindezek mellett azért meg kell említenünk, hogy az idei évben már kevesebb támogatták az alapítványt, mint két évvel ezelőtt, amikor 760 ezer forint gyűlt össze javunkra, az idén viszont csak 510 ezer forint, pedig ennek minden fillérét az iskolára költethetjük.

Az alapítvány eddigi támogatottsága és működése bizonyítja, hogy az 1965-ben végzett IV.A osztály diákjai okos és szép dolgot gondoltak ki 25 éves találkozójukon. Az utókor háláját fejezzük ki most és itt azzal, hogy felsoroljuk nevüket: Barthy László, Bauer Zsolt, Baumann Péter, Bellák Ödön, Binder Tibor, Both István, Czetin Sándor, Döbrössy László, Fehér Sándor, Finta Miklós, Gerdenits Endre, Gergáczy Lajos, Grieger György, Gruber Arthur, Györe Ferenc, Hauer Károly, Hauer Péter, Horváth Gyula, Horváth János, Horváth József, Horváth Kálmán, Horváth Tamás, Iváncsics László, Kardos Imre, Kopácsi Géza, Kótai László, Kovács Attila, Latszay József, Lampert György, Mosonyi József, Nagy János, Németh János, Pannonhalmi Miklós, Puskás Zsolt, Rétfalvi Lajos, Schárffi Ernő, Somogyi Lajos, Spanrajt József, Szalai Ferenc, Ürmös Csaba, Varga Jenő, Walter Dezső, Zsedely Lajos.

Varga Jenő
kuratóriumi tag